

**Zestawienie uwag - propozycji zmian
do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie standardów technicznych wykonywania
geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów
do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (Dz. U. Nr 263, poz. 1572)**

LP	Oznaczenie przepisu	Propozycja zmiany brzmienia przepisu	Uzasadnienie	Propozycja odniesienia się do uwagi
1.	Uwaga ogólna	Treść niektórych zapisów wchodzi dość drobiazgowo w technikę terenowych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych, brak natomiast przykładowych wzorów geodezyjnych dokumentów wynikowych takich jak np. projekt podziału działki.	Istnieje w kraju zupełna dowolność co do treści i wyglądu dokumentów wynikowych zarówno tych przeznaczonych dla PZGiK jak i dla zleceniodawcy. Powiatowe i Miejskie Ośrodki DGiK powodują w tym względzie zamieszanie ustanawiając indywidualne zasady.	
2.	Uwaga ogólna	Standardy powinny również ujednoczyć w sposób zrównoważony prawa i obowiązki ośrodka PZGiK oraz Wykonawcy w przedmiotowym zakresie rozporządzenia, ponieważ są to równorzędni partnerzy w zawodowej współpracy.	Np. obecnie niektóre ośrodki uzurpują sobie prawo kartowania i plotowania mapy przeznaczonej dla zleceniodawcy co stanowi bezprawne zawłaszczenie pracy wykonawcy jako autora pomiarów i dokumentów przeznaczonych dla zleceniodawcy. Praktyka ta jest tym bardziej dla wykonawcy i zleceniodawcy dolegliwa ponieważ ośrodki czynność kartowania i plotowania wykonują w dowolnie długim czasie, który nie wliczany jest do obowiązkowego czasu klauzulowania.	
3.	Uwaga ogólna	Brak opisu procedury i techniki opracowania geodezyjnego zwymiarowania projektów. Kiedyś nazywano to motywami geodezyjnymi.		
4.	Uwaga ogólna	Brak odwołania zarówno w słowniku jak i treści do polskich norm Terminologia: PN-86, N-002251 PN-87, N-002207 PN-86, N-002207 dotyczących osnowy geodezyjnej, osnowy podstawowej, osnowy szczegółowej, osnowy pomiarowej, sieci geodezyjnej, rzędu sieci geodezyjnej, sieci kątowno-liniowej, sieci poligonowej, sieci modularnej, tachimetrii.....		
5.	Uwaga ogólna	Do rozważenia czy nie wykreślić z rozporządzenia wszystkich zapisów dotyczących map do celów projektowych. Natomiast ustalić zasadę, że na wszystkich mapach ośrodki dokumentacji będą	Paragrafy 78, 79, 80, 81, 82 rozporządzenia dotyczą map do celów projektowych. Zagadnienie to uregulowane zostało w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa „w sprawie	

		<p>umieszczać klauzulę „sytuowanie budynków w odległości nie większej niż 4,0 m od granicy działki ewidencyjnej wymaga wcześniejszego ustalenia tej granicy w trybie przepisów o rozgraniczaniu nieruchomości.” (na odrębny wniosek i koszt właścicieli)</p>	<p>rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie” z dnia 21 lutego 1995 r.</p> <p>Przepis ten między innymi reguluje zasady sporządzania oraz treść map do celów projektowych. Podobnie jak w stosunku do ustawy o g.n. i rozporządzenia o podziałach, które pozostawiono bez zmian, należało pozostawić w spokoju w/w rozporządzenie. Innym rozwiązaniem było opracowanie nowego rozporządzenia do Prawa Budowlanego gdyż na pewno po 19 latach jest to konieczne. Wybrano jednak najgorsze rozwiązanie regulując niby zagadnienia, których w w/w rozporządzeniu nie uregulowano.</p> <p>W rozporządzeniu MGPIB w § 6.1. czytamy „Treść mapy do celów projektowych, poza elementami stanowiącymi treść mapy zasadniczej, łącznie z granicami władania (własności) nieruchomości (działek), powinna zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opracowane geodezyjnie linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu, linie zabudowy oraz osie ulic, dróg itp., jeżeli zostały ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu. 2) usytuowanie zieleni wysokiej ze wskazaniem pomników przyrody, 3) usytuowanie innych obiektów i szczegółów wskazanych przez projektanta, zgodnie z celem wykonywanej pracy.” <p>Najbardziej kontrowersyjne i sprzeczne z w/w zapisami są punkty 5 i 6 w § 79 rozporządzenia o standardach.</p>	
6.	Uwaga ogólna	<p>W związku z koniecznością wprowadzenia wielu zmian do rozporządzenia należy rozważyć, czy nie byłoby bardziej słuszne napisanie nowego rozporządzenia.</p>		
7.	Uwaga ogólna	<p>Brak w Rozporządzeniu wzorów dokumentów, co bardzo utrudnia sporządzanie jednolitej</p>	<p>Wzory takie zawierają np. rozporządzenie dotyczące rozgraniczania nieruchomości, czy nowelizowane w</p>	

		dokumentacji.	grudniu 2013 r. rozporządzenie dotyczące ewidencji gruntów i budynków (wzór protokołu).	
8.	Uwaga ogólna	<p>Mając na uwadze, iż rozpoczęto procedurę związaną z nowelizacją Ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, należałoby w ramach tej nowelizacji zmienić brzmienie delegacji do wydania opiniowanego rozporządzenia a zapisanej w art. 19 ust. 1 pkt 11 tak, aby delegacja zobowiązywała do opracowania wzorów i przykładów wszystkich dokumentów geodezyjnych i kartograficznych sporządzanych przez wykonawcę prac sytuacyjnych i wysokościowych na etapie pomiaru oraz na etapie opracowania wyników tych prac, a powołanych z nazwy w opiniowanym rozporządzeniu. Wzory takie zostały opracowane przez zespół powołanych przez Głównego Geodetę Kraju do opracowania projektu opiniowanego obecnie rozporządzenia. (wersja projektu rozporządzenia z 21.03.2011 r. przekazana przez zespół Głównemu Geodecie Kraju).</p> <p>Projekt rozporządzenia przygotowany przez zespół określał standardy techniczne w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych; 2) opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego <ul style="list-style-type: none"> - na potrzeby: ewidencji gruntów i budynków, geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia, terenu, podziałów nieruchomości, typowych postępowań sądowych i administracyjnych, zagospodarowania przestrzennego, budownictwa, w tym geodezyjnej obsługi inwestycji budowlanych; 3) przykłady, wzory, rysunki 		

		<p>4) specjalistyczne geodezyjne pomiary sytuacyjne i wysokościowe:</p> <p>a) pomiary kolejowe,</p> <p>b) pomiary na obszarach szkód górniczych,</p> <p>c) pomiary na potrzeby drogownictwa.</p> <p>Pominięcie w ostatecznej wersji rozporządzenia, tytu przygotowanych wzorów, które mogły wiele spraw ujednoczyć i uprościć, między innymi wywołało potrzebę dodatkowej interpretacji przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii niektórych jego postanowień i przyczyniło się w znacznym stopniu do krytycznej oceny całości tej ogromnej pracy.</p> <p>Umieszczenie w rozporządzeniu (choć w części) opracowanych przez wybitnych fachowców standardów dotyczących specjalistycznych, geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych rozwiązałyby wiele problemów przy wykonywaniu pomiarów kolejowych i drogowych.</p>		
9.	Uwaga ogólna	<p>Dokonując nowelizacji rozporządzenia należałoby uwzględnić wyjaśnienia GUGIK z 17 lipca 2012 r. będące następstwem pytań jakie w tym zakresie sformułowali przedstawiciele służby geodezyjną i kartograficzną oraz wykonawcy prac geodezyjnych i kartograficznych, poprzez doprecyzowanie tych szczegółowych zapisów w rozporządzeniu do których odnoszą się wyjaśnienia.</p>		
10.	Uwaga ogólna	<p>W rozporządzeniu pominięto naszym zdaniem ważne kwestie ujęte w ustawie z dnia 11 maja 2005 r. „Prawo o miarach” – obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej 04.11.2004 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy „Prawo o miarach”.</p>		

		<p>Proponuje się umieścić w rozporządzeniu pojęcia takie jak: wzorcowanie i legalizacja oraz zobligować wykonawców prac geodezyjnych do przestrzegania zapisów ustawy „Prawo o miarach”.</p> <p>Moim zdaniem należałoby wprowadzić zapisy dotyczące kontroli polowej instrumentów geodezyjnych oraz zakresu tej kontroli.</p>		
11.	Uwaga ogólna	Brak w Rozporządzeniu wzorów dokumentów, co bardzo utrudni sporządzanie jednolitej dokumentacji.	Wzory takie zawierają np. rozporządzenie dotyczące rozgraniczania nieruchomości, czy nowelizowane w grudniu 2013 r. rozporządzenie dotyczące ewidencji gruntów i budynków (wzór protokołu).	
12.	Uwaga ogólna	Proponuje się, aby w treści rozporządzenia uwzględnić treść wyjaśnień GGK z 29 sierpnia 2012 r. w takim zakresie, który porządkuje i uszczegóławia zapisy rozporządzenia.		
13.	Uwaga ogólna	W rozporządzeniu należy zweryfikować, poprawić i uprościć stosowaną terminologię. W treści używane są terminy i pojęcia, które są nieprecyzyjne (np. „środek ciężkości”), niezgodne z przyjętymi standardami językowymi w geodezji (np. „geodezyjny pomiar kartometryczny”, „punkt przyłożenia”, „punkt zaczepienia”) albo obejmują elementarną podręcznikową wiedzę inżynierską (np. zalecenie „przy pomiarach tachimetrycznych należy wyeliminować błąd miejsca zera koła pionowego”). Warto też rozważyć uzupełnienie rozporządzenia o załączniki graficzne, które w wielu przypadkach poprawiłyby jego czytelność.		
14.	Uwaga ogólna	Z rozporządzenia należy usunąć załączniki zawierające opis modelu pojęciowego, które niepotrzebnie zwiększają objętość i czytelność rozporządzenia (stanowią blisko 2/3 treści). Według obecnie obowiązujących przepisów (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012r. w sprawie „Krajowych ram		

		<i>interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych”)</i> opis modelu pojęciowego może i powinien się znaleźć w repozytorium interoperacyjności.		
15.	Uwaga ogólna	Należy rozważyć możliwość podzielenia rozporządzenia na oddzielne krótkie i spójne akty prawne dotyczące różnych asortymentów prac geodezyjnych lub zmodyfikować jego strukturę tak, aby poprawić jasność i jednoznaczność zapisów.		
16.	§1	Po paragrafie 1 dodaje się §1a w brzmieniu: §1a. Rozporządzenie nie określa sposobu i trybu wykonywania prac wymienionych w §1, pkt 2.	Ustawa Prawo geodezyjne i kartograficzne, w art. 19, ust.1, pkt 11 upoważnia Ministra właściwego do spraw administracji publicznej do określenia w drodze rozporządzenia standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego na potrzeby: ewidencji gruntów i budynków, geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, podziałów nieruchomości, typowych postępowań sądowych i administracyjnych, zagospodarowania przestrzennego, budownictwa, w tym geodezyjnej obsługi inwestycji budowlanych. Podkreślmy jeszcze raz: standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych . W dotychczasowej praktyce, niektórzy starostowie traktują omawiane rozporządzenie jako akt prawny regulujący zasady wykonywania prac wymienionych powyżej, szczególnie dla tych rodzajów prac które nie są regulowane innymi aktami. Dotyczy to np. wykonywania projektu podziału nieruchomości rolnej. Naszym zdaniem, albo rozporządzenie jest w tym zakresie błędnie interpretowane przez starostów, albo zostało wydane z naruszeniem ustawy, która nie zawiera delegacji do wydania aktu wykonawczego regulującego m.in. wykonywanie	

			projektu podziału nieruchomości rolnej. Należy zauważyć, że <i>Prawo geodezyjne i kartograficzne</i> , w ogóle nie reguluje spraw projektów podziału nieruchomości, nie może więc dawać żadnych delegacji do stanowienia przepisów wykonawczych w tym zakresie.	
17.	§ 2	<i>Dodać podpunkt: sesja pomiarowa</i> – przez sesję pomiarową w metodach RTK i RTN należy rozumieć pomiary wykonywane w ciągu jednego dnia, jednym (tym samym) odbiornikiem i przy korzystaniu z danych korekcyjnych jednego typu.	Brak w rozporządzeniu definicji sesji pomiarowej, która jest różnorako rozumiana. Definicja ta jest zawarta w wyjaśnieniach GUGiK z dnia 29 sierpnia 2012 r.	
18.	§ 2	Słownik powinien zostać uzupełniony m. in. o niżej wymienione pojęcia użyte w rozporządzeniu, których nie zdefiniowano: 1) obiekt przestrzenny, 2) markowanie na gruncie, 3) urządzenie ziemne, 4) elementy zagospodarowania terenu, 5) obiekt budowlany, 6) urządzenie budowlane, 7) budowla, 8) znak graniczny, 9) punkt graniczny, 10) przestrzenne obiekty liniowe, 11) przestrzenne obiekty obszarowe, 12) obiekty krzywoliniowe, 13) strzałka zwisu przewodu i prześwitu pod nim 14) punkt przyłożenia, 15) punkt zaczepienia, 16) środek ciężkości elementu naziemnej sieci uzbrojenia terenu 17) osnowa pomiarowa 18) harmonizacja 19) sesja pomiarowa 20) wznowienie punktów granicznych, 21) wyznaczenie punktów granicznych, 22) robocza baza danych 23) GNSS	Zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100 poz. 908) , gdzie § 125 stanowi: w przepisach ogólnych rozporządzenia 2) zamieszcza się postanowienia o stosowanych w rozporządzeniu definicjach i skrótach. Z powyższego wynika, że powinny być zdefiniowane wszystkie użyte sformułowania, nawet jeżeli są zdefiniowane w innych aktach prawnych. Wprowadzone pojęcie „ robocza baza danych ” nie zostało zdefiniowane, co jest niezgodne z zasadami stanowienia prawa. Brak jest nawet informacji czym ten twór ma być. Jak można się domyślać (nie zostało to wprost napisane) bazę tę ma obowiązek założyć wykonawca pracy. Naszym zdaniem jest to absolutnie zbyt daleko posunięta ingerencja w technologię wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych przez wykonawcę. W związku z tym propozycja całkowitej rezygnacji ze stosowania tego pojęcia.	

19.	§ 2	<p>pkt od 1 do 24 - bez zmian,</p> <p>25) punkty osnowy geodezyjnej – rozumie się punkty osnowy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy,</p> <p>26) punkty osnowy pomiarowej — rozumie się przez to punkty osnowy zakładane w miejscach zależnych od potrzeb wykonywania pomiarów sytuacyjnych lub wysokościowych, których położenie wyznacza się z odpowiednią dokładnością w odniesieniu do punktów osnow geodezyjnych.</p> <p>27) punkty graniczne - rozumie się przez to punkty określające przebieg granicy działki ewidencyjnej,</p> <p>28) znak graniczny - rozumie się przez to znak z trwałego materiału umieszczony w punkcie granicznym lub trwały element zagospodarowania terenu znajdujący się w tym punkcie,</p> <p>29) stabilizacja punktu granicznego - rozumie się przez to utrwalenie punktu granicznego przez umieszczenie w nim znaku granicznego lub jednoznaczne oznaczenie jego położenia na istniejącym trwałym elemencie zagospodarowania terenu usytuowanym na granicy działki ewidencyjnej. Do stabilizacji można użyć: znaków z kamienia, betonu lub tworzyw sztucznych, a w przypadku nawierzchni utwardzonych - bolców, trzpieni lub prętów, o długości zapewniającej trwałość stabilizacji.</p> <p>30) markowanie(zamarkowanie) punktu granicznego - rozumie się przez to jednoznaczne oznaczenie położenia punktu granicznego w terenie na czas wykonania pomiaru. Do markowania można użyć w szczególności: pali drewnianych, rurek metalowych lub ceramicznych,</p>	<p>Brak jednoznacznego określenia rozróżnienia pojęć osnowy geodezyjnej i pomiarowej powoduje niejasność w rozumieniu i w efekcie nieprawidłowości w stosowaniu pozostałych przepisów rozporządzenia, a należy pamiętać, że dotychczas (patrz §10 ust. 1 Instrukcji technicznej G-4) przez osnowę geodezyjną rozumiało się osnowę szczegółową i pomiarową.</p> <p>Brak definicji w przepisach (w PGiK i w rozporządzeniu w sprawie standardów) które opisują procedurę wznowienia/wyznaczenia znaków/punktów granicznych. Również, przepisy w sprawie EGIB nie odpowiadają na pytanie kiedy mamy do czynienia z punktem granicznym zastabilizowanym a kiedy tylko zamarkowanym.</p>	
-----	-----	---	---	--

		bolców, trzpieni metalowych, znaków z tworzyw sztucznych oraz znaków wrytych lub namalowanych		
20.	§ 2	Zdefiniować wszystkie metody pomiarowe.	W § 2 pkt. 13 zdefiniowano metodę wcięć, brak definicji dla innych metod pomiarowych (biegunowa, ortogonalna, precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS).	
21.	§ 2	Rozporządzenie należy uzupełnić o definicję osnowy pomiarowej. Osnowa pomiarowa – rozumie się przez to zbiór punktów dla których określono matematycznie ich wzajemne położenie i dokładność w państwowym systemie odniesień przestrzennych wyznaczone w stosunku do osnowy geodezyjnej w tym z wykorzystaniem pomiarowych technik kinematycznych RTK i RTN.	W rozporządzeniu brakuje takiej definicji.	
22.	§ 2	Dodać pkt 25) GNSS – rozumie się przez to globalny system nawigacji satelitarnej .	Skrót użyty wielokrotnie w treści rozp. i w załączniku W pkt 16 można wtedy również użyć tego skrótu.	
23.	§ 2	Rozporządzenie należy uzupełnić o definicję osnowy geodezyjnej. Osnowa geodezyjna – osnowa o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287).	W rozporządzeniu brakuje takiej definicji.	
24.	§ 2 pkt 2	atrybucie – rozumie się przez to właściwość obiektu świata rzeczywistego, która wyróżnia ten obiekt spośród innych obiektów, posiadającą swoją nazwę oraz wartość należącą do określonej dziedziny tej właściwości .	Można dopatrzeć się błędu <i>ignotum per ignotum</i>	
25.	§ 2 pkt 2	Niejasna definicja. Może należy użyć pojęcia „atrybut obiektu” i wprowadzić jaśniejszą		

		definicje.		
26.	§ 2 pkt 3	Niejasne co autorzy mieli na myśli w drugiej części definicji dotyczącej rozkładu normalnego i prawdopodobieństwa.		
27.	§ 2 pkt 3 w związku z § 16 ust. 3	W § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: 3) błędzie średnim położenia sytuacyjnego punktu - rozumie się przez to pierwiastek z sumy kwadratów błędów średnich współrzędnych płaskich prostokątnych, przy założeniu normalnego rozkładu błędów położenia punktów o prawdopodobieństwie nie mniejszym niż 0,68; po pkt 3 dodaje się punkt 3a w brzmieniu: 3a) błędzie średnim położenia wysokościowego punktu - <i><definicja></i> .	W przepisie zastosowano pojęcie <i>średni błąd położenia punktu</i> , które zostało zdefiniowane w § 2 pkt. 3 jako: <i>pierwiastek z sumy kwadratów błędów średnich współrzędnych płaskich prostokątnych, przy założeniu normalnego rozkładu błędów położenia punktów o prawdopodobieństwie nie mniejszym niż 0,68;</i> Z powyższego wynikałoby, że w § 16 ust. 3 jest mowa o położeniu sytuacyjnym (poziomym), a nie wysokościowym punktów pomiarowej osnowy wysokościowej.	
28.	§ 2 pkt 3	Należy zmodyfikować lub dodać nową definicję dla błędu średniego położenia punktu wysokościowego.	Brak definicji błędu średniego położenia punktu odnośnie osnowy wysokościowej – dot. § 16 ust. 3	
29.	§ 2 pkt 3	3) błędzie średnim położenia punktu – rozumie się przez to pierwiastek s sumy kwadratów średnich błędów współrzędnych płaskich, prostokątnych	Dalsza część tekstu w p. 3) jest merytorycznie błędna. Nie można traktować błędu położenia tak jak obserwacje. Nie spotkałem w literaturze określenia prawdopodobieństwa nie przekroczenia błędu średniego położenia punktu wyrażonego wzorem $m_p = \sqrt{m_x^2 + m_y^2}$ O prawdopodobieństwie położenia punktów można mówić tylko w kontekście elips błędów.	
30.	§ 2 pkt 3a	3a) błędzie średnim wysokości punktu – rozumie się przez to błąd funkcji wyrażonej przez wyrównane obserwacje w sieci wysokościowej.	Analogicznie do pkt 3 należy wprowadzić pkt 3a) definiujący średni błąd wysokości w brzmieniu podanym w kolumnie 3.	
31.	§ 2 pkt 4	..., przy założeniu normalnego rozkładu błędów obserwacji o wartościach z przedziału obejmującego prawdopodobieństwo 0,68.	Nie można pisać: „... o prawdopodobieństwie nie mniejszym niż 0,68”, gdyż prawdopodobieństwo większe obejmuje już błędy pomiaru większe od	

			średniego błędu.	
32.	§ 2 pkt 4 § 2 pkt 5	Niejasne co autorzy mieli na myśli w drugiej części definicji dotyczącej rozkładu normalnego i prawdopodobieństwa. Autopoprawka		
33.	§ 2 pkt 5a	5a) ciągu niwelacyjnym – rozumie się przez to zbiór punktów pomiarowej osnowy wysokościowej połączonych odcinkami niwelacyjnym, których różnicę wyznaczono metodą niwelacji geometrycznej lub trygonometrycznej	Analogicznie do punktu 5) należy wprowadzić punkt 5a) definiujący ciąg niwelacyjny.	
34.	§ 2 ust. 6 (powinno być pkt 6)	danych obserwacyjnych – rozumie się przez to wyniki pomiarów: kierunków, kątów, długości, różnic wysokości oraz przestrzennych wektorów wyznaczanych technikami, o których w pkt 18-19, wolne od błędów grubych lub omyłek oraz błędów systematycznych.	Obecne odniesienie zapisu paragrafu również do technik w punktach 20-21 powoduje, że część inspektorów żąda aby przy technice RTK wykonawca w raportach pomiarowych umieszczał informacje na temat wektorów przestrzennych.	
35.	§2.6 (powinno być pkt 6)		Należy zweryfikować definicję pojęcia „dane obserwacyjne” w następującym zakresie: Zdaniem zgłaszającego uwagę depesze satelitarna na podstawie, których wyznacza się składowe wektora w układzie geocentrycznym, ortokartezjańskim są możliwe do pozyskania tylko w oparciu o metody wymienione w §18 i 19 rozporządzenia. Do wyrównania sieci są potrzebne składowe wektora, a nie wektory przestrzenne. Nie mają zastosowania w wyrównaniu wektory z trybu RTK lub RTN, pojedyncze.	
36.	§ 2 pkt 7	„... pomiar sytuacyjny lub/i wysokościowy...”	Pomiar tachimetryczny jest pomiarem sytuacyjno-wysokościowym.	
37.	§ 2 pkt 8	„... geodezyjny pomiar sytuacyjny lub sytuacyjno-	W przypadku pomiarów wysokościowych określane	

		wysokościowy ...”	są także dla każdej pikiety współrzędne płaskie x,y , a zatem jest to pomiar sytuacyjno-wysokościowy.	
38.	§ 2 pkt 11	11) geodezyjnym pomiarze wysokościowym-rozumie się przez to wyznaczanie różnic wysokości między punktami osnowy wysokościowej lub punktami osnowy i pikieta, na podstawie bezpośredniego pomiaru różnych elementów w zależności od technologii pomiaru.	Różnic wysokości, Anie też wysokości, nie mierzy się tylko wyznacza.	
39.	§ 2 pkt 12	Niejasne sformułowanie. Powinno być ewentualnie „kalibracji rastra”.	Nie uwzględniać Pozostawić def. w § 2 pkt 12 i w związku z tym zmienić § 49 ust. 1 i 5.	
40.	§ 2 pkt 13	13) metodzie wcięć kątowych, liniowych albo kątowno liniowych – rozumie się przez to wyznaczenie współrzędnych pojedynczego punktu na podstawie pomiarów: kątów, długości lub kątów i długości w dowiązaniu do punktów o danych współrzędnych.	Wyznaczenie współrzędnych punktu wcinanego opiera się na wykorzystaniu geometrii trójkąta tylko w przypadku braku obserwacji nadliczbowych, natomiast gdy takie obserwacje występują wówczas współrzędne wyznacza się w sposób ścisły na podstawie równań obserwacji.	
41.	§ 2 pkt 14	14) niwelacji geometrycznej – rozumie się przez to wyznaczenie różnic wysokości z wykorzystaniem odczytu wykonanego na wysokości poziomej linii celowania , z łąty pionowej , ustawionej na wyznaczonym punkcie (niwelacja w przód) lub z odczytów z łąt ustawionych na dwu punktach (niwelacja ze środka)	Definicja podana w standardzie była by dobra w przypadku wykonywania pomiarów niwelatorami libelowymi i w jednolitym typie konstrukcyjnym niwelatorów kompensatorowych (ten typ nie jest już w praktyce stosowany), natomiast w obecnie stosowanych rozwiązaniach konstrukcyjnych tych niwelatorów odczyty wykonywane są na wysokości poziomej linii celowania; oś celowa może być w tym przypadku pochylona o niewielki kąt.	
42.	§2.14 (powinno być pkt 14)		Definicja nieprecyzyjna, gdyż: a/ pomiar przewyższeń niwelatorem kodowym jest dokonywany z założenia przy osi celowej odchylonej od poziomu o wyznaczony empirycznie kąt, który w procesie rektyfikacji powinien być okresowo sprawdzany. Mierzone odległości do łąty i ów kąt pozwalają na redukcję odczytu do poziomu.	

			b/ W niwelatorze analogowym Zeiss Ni 002 pomiar wykonują się również przy osi celowej odchylonej od płaszczyzny poziomej.	
43.	§ 2 pkt 15	15) niwelacji trygonometrycznej – rozumie się przez to wyznaczenie różnic wysokości punktów z wykorzystaniem pomierzonej odległości przestrzennej lub poziomej i kąta pionowego.	W definicji wyrażenie „na podstawie” zastępuję” z wykorzystaniem”, gdyż nie jest to pełna definicja – pomija wysokość instrumentu i reflektora. Odległość pozioma nie jest obligatoryjna.	
44.	§ 2 pkt 15	15) niwelacji trygonometrycznej - rozumie się przez to pomiar różnic wysokości punktów wykonywany na podstawie pomierzonych odległości skośnych oraz kątów pionowych lub kątów zenitalnych.	W definicji powinny się znaleźć te wielkości, które faktycznie podlegają pomiarowi i na podstawie których możliwe jest obliczenie różnicy wysokości. Odległość pozioma jest wielkością obliczoną, nie mierzoną.	
45.	§2.15 (powinno być pkt 15)		Definicja nieprecyzyjna, gdyż: a/ mierzy się odległości ukośne; są one redukowane do poziomu w tachimetrze lub (tak jest bardziej prawidłowo – na etapie wyrównania obserwacji)	
46.	§ 2 pkt 15	Błędna definicja niwelacji trygonometrycznej! Chodzi o zapis, że są mierzone odległości poziome.		
47.	§2.16 (powinno być pkt 16)		Definicja niepoprawna, gdyż: <i>”metodą precyzyjnego pozycjonowania</i> „wyznacza się wysokości elipsoidalne, a w oparciu o model geoidy wyznacza się odpowiadające im wysokości normalne. Wysokości normalne wyznacza się też na podstawie transformacji wysokościowych z wykorzystaniem obserwacji satelitarnych oraz danych z niwelacji geometrycznej.	
48.	§ 2 pkt 16	Niepełna i przez to błędna definicja niwelacji satelitarnej wzięta wprost z wikipedii i w dodatku ograniczona tylko do pierwszego zdania tam zapisanego!!!! Tymczasem np. według definicji K. Czarnieckiego niwelacją satelitarną nazywamy <i>„procedurę prowadzącą do uzyskania wysokości ortometrycznych na podstawie</i>		

		wysokości geometrycznych, wyznaczonych techniką satelitarną GPS oraz dodatkowych informacji o parametrach ziemskiego pola siły ciężkości, takich które umożliwiają wyznaczenie odstępów N geoidy od elipsoidy układu GRS'80/WGS-84."		
49.	§ 2 pkt 17	17) pikiecie - rozumie się przez to punkt terenowy, którego położenie określone jest przez współrzędne prostokątne płaskie albo przez współrzędne prostokątne płaskie oraz wysokość w państwowym systemie odniesień przestrzennych;	Z przepisu tego w obecnym brzmieniu wynika, że pikietą jest punkt, którego położenie określają współrzędne (X,Y,H). Zmiana ma na celu dopuszczenie stosownia pojęcia „pikieta” dla punktów, których położenie jest określone tylko przez współrzędne (X,Y).	
50.	§2.18 (powinno być pkt 18)		Definicja niepełna i nieprecyzyjna – nie odzwierciedla w pełni metody statycznej. np. Nie wynika z tej definicji, wprost, że są to m. in. pomiary fazowe, wykonane odbiornikami precyzyjnymi itd. Należałoby ją zweryfikować w oparciu o „fachowe opracowania” a także wskazać gdzie metoda ta jest opisana (norma).	
51.	§2.18 (powinno być pkt 18)	Zestawem kilku odbiorników jest pojęciem niejednoznacznym...		
52.	§ 2 pkt 18 i 19	18) pomiarowej technice statycznej - rozumie się przez to pomiary o najwyższej dokładności, wykonywane zestawem kilku odbiorników satelitarnych, które pozostają nieruchome w ciągu jednej lub wielu sesji obserwacyjnych i zapewniające dane obserwacyjne do przetworzenia po zakończeniu prac (postprocessing); 19) pomiarowej technice szybkiej statycznej - rozumie się przez to odmianę pomiarów techniką statyczną, dla których skrócony zostaje czas pomiaru na wyznaczanym punkcie do 5-20 minut; pomiar techniką szybką statyczną polega na wyznaczaniu wektorów między odbiornikami, ustawionymi na co najmniej dwóch	W pkt 18 jest mowa o „sesji obserwacyjnej”, a w pkt 19 o „sesji pomiarowej” – konieczne jest ujednoczenie stosowanych pojęć oraz ich zdefiniowanie w § 2. W dalszej części rozporządzenia stosowane jest pojęcie „sesji pomiarowej”. Zgodnie z wyjaśnieniami GGK z 29 sierpnia 2012 r. „Przez sesję pomiarową w metodach RTK i RTN należy rozumieć pomiary wykonywane w ciągu jednego dnia, jednym (tym samym) odbiornikiem i przy korzystaniu z danych korekcyjnych jednego typu”	

		<p>punktach bazowych, gromadzącymi dane w trakcie wielogodzinnych sesji pomiarowych, a poszczególnymi punktami obserwowanymi w trakcie krótkich sesji pomiarowych;</p>		
53.	§ 2 pkt 18 - 21	<p>18) pomiarowej technice statycznej - rozumie się przez to pomiary o najwyższej dokładności, wykonywane zestawem kilku odbiorników satelitarnych, które pozostają nieruchome w ciągu jednej lub wielu sesji obserwacyjnych i zapewniające dane obserwacyjne do przetworzenia po zakończeniu prac (postprocessing);</p> <p>19) pomiarowej technice szybkiej statycznej - rozumie się przez to odmianę pomiarów techniką statyczną, dla których skrócony zostaje czas pomiaru na wyznaczonym punkcie do 5-20 minut; pomiar techniką szybką statyczną polega na wyznaczaniu wektorów między odbiornikami, ustawionymi na co najmniej dwóch punktach bazowych, gromadzącymi dane w trakcie wielogodzinnych sesji pomiarowych, a poszczególnymi punktami obserwowanymi w trakcie krótkich sesji pomiarowych;</p> <p>20) pomiarowej technice kinematycznej RTK - rozumie się przez to pomiar wykonywany przy użyciu zestawu pomiarowego, złożonego z odbiornika stacjonarnego, stanowiącego stację referencyjną, oraz jednego lub większej liczby odbiorników ruchomych, które mają zapewnioną bezpośrednią łączność z odbiornikiem stacjonarnym, względem którego jest wyznaczana w czasie rzeczywistym pozycja odbiorników ruchomych, na podstawie danych obserwacyjnych lub poprawek do danych obserwacyjnych przesyłanych ze stacji referencyjnej do tych odbiorników;</p> <p>21) pomiarowej technice kinematycznej RTN - rozumie się przez to pomiar wykonywany przy</p>	<p>We wskazanych przepisach występuje pojęcie „odbiornik” lub „odbiornik satelitarny” - – konieczne jest ujednoczenie stosowanych pojęć oraz ich zdefiniowanie w § 2.</p>	

		użyciu odbiorników stacjonarnych, stanowiących sieć stacji referencyjnych, oraz jednego lub większej liczby odbiorników ruchomych, które mają zapewnioną bezpośrednią łączność ze stacjami referencyjnymi, względem których jest wyznaczana w czasie rzeczywistym pozycja odbiorników ruchomych, na podstawie danych obserwacyjnych lub poprawek do danych obserwacyjnych przesyłanych ze stacji referencyjnej do tych odbiorników za pośrednictwem ośrodka obliczeniowego;		
54.	§ 2 pkt 19	19) „... wielogodzinnych sesji pomiarowych, a odbiornikami „ruchomymi” ustawianymi na wyznaczanych punktach przez krótki czas (od kilku do kilkunastu minut) trwania pomiaru.	Doprecyzowanie.	
55.	§ 2 pkt 21	Należy dodać pkt 21 a definiujący roboczą bazę danych wykonawcy	Zdefiniowanie roboczej bazy danych wykonawcy, doprecyzuje brzmienie § 71 ust 8 i ujednotoci jakie informacje z roboczej bazy powinny zostać przekazane do zasobu geodezyjnego i kartograficznego, co obecnie powoduje indywidualne interpretacje	
56.	§ 2 pkt 21a	21a) robocza baza danych	Proponuję zdefiniować	
57.	§ 2 pkt 22	„... powiązanych modułów, tworzących odrębne zbiory elementów mierzonych ze stanowiska lub linii pomiarowej do punktów zdejmowanych szczegółów, punktów wiążących i ewentualnie do punktów nawiązania.	Sformułowanie: „..., będących odrębnymi konstrukcjami geometrycznymi.”, jest bardzo ogólne.	
58.	§ 2 pkt 22	Wprowadzić definicje modułu.	Definicja modułu, jako odrębnej konstrukcji geometrycznej, jest zbyt ogólna. W rozporządzeniu brak jest określenia warunków, jakie muszą spełnić takie konstrukcje.	
59.	§ 2 pkt 23	23) skaningu laserowym – rozumie się przez to metodę obrazowania obiektów lub powierzchni terenu na podstawie automatycznie wykonanym	Podana w standardzie definicja odnosi się do przypadku szczególnego. W praktyce pomiar i wyznaczenie współrzędnych odbywa się w różny	

		przestrzennym pomiarze biegunowym i rejestracji barwy każdego punktu zlokalizowanego na skanowanych obiektach; punkty rozmieszczone są w siatce tworzącej chmurę punktów, dla każdego z nich wyznaczone SA współrzędne XYZ w przyjętym układzie ortogonalnym.	sposób w zależności od cech konstrukcyjnych skanera, a nie mniej ważne, bo podstawowe, to wyznaczenie współrzędnych każdego punktu w chmurze punktów.	
60.	§2.23 (powinno być pkt 23)		Proponuję się poddać weryfikacji tak zapisaną definicję tego pojęcia. Definicja powinna zawierać elementy normatywne.	
61.	§2 (dodać pkt 25)	Dodać w §2 pkt 25 zawierający definicję pojęcia robocza baza danych.	Określeniem tym posługuje się ustawodawca w wielu miejscach rozporządzenia.	
62.	§ 3 ust. 4	Wyniki pomiaru kierunków i kątów związane z geodezyjnymi pomiarami sytuacyjnymi i wysokościowymi wyraża się w gradach, z maksymalną precyzją zapisu do 0,0001 ^g	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
63.	§ 4	Po ust. 3 dodaje się ust. 4 o brzmieniu: 1. Dopuszcza się pomiar szczegółów sytuacyjnych niedostępnych lub o utrudnionym dostępie do pomiaru bezpośredniego w oparciu o punkty osnowy geodezyjnej lub pomiarowej – w oparciu o uprzednio pomierzone szczegóły z dokładnością wyższą niż dokładność określona w § 29. Fakt ten powinien być udokumentowany w sprawozdaniu technicznym.	Zaproponowany sposób pomiaru zapewni uzyskanie wymaganych dokładności, a w znacznym stopniu ułatwi pracę geodetom. W szczególności dotyczy to występów budynków i ogrodzeń.	
64.	§ 4	1. Geodezyjne pomiary sytuacyjne i wysokościowe wykonuje się w oparciu o punkty poziomej i wysokościowej osnowy geodezyjnej lub pomiarowej.	Wyjaśnienie ww. pojęć określonych w § 2 pkt 25 i 26 pozwala na pełniejsze i bardziej prawidłowe przekazanie sensu przepisu.	
65.	§ 4 ust. 1	Geodezyjne pomiary sytuacyjne i wysokościowe terenowe wykonuje się w oparciu o punkty poziomej i wysokościowej osnowy geodezyjnej.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	

66.	§ 5	usunąć	<p>Tryb oznajmujący nie wnosi nic nowego poza określeniem metod stosowanych w wykonawstwie, które w dalszej treści rozporządzenia szczegółowo opisano.. Komu i czemu ten paragraf ma służyć? Z zapisu nic nie wynika.</p> <p>Ponadto pkt 3), to potrójna tautologia sugerująca, że standardem technicznym wykonywania pomiarów sytuacyjnych do celów jakim mają służyć mogą być pomiary kartograficzne map posiadających cechy kartometryczności. Chyba lepiej takiej metody nie sugerować lub nazwać ją wprost digitalizacją.</p>	
67.	§ 5	<p>Dodać ust 3, 4 i 5 w następującym brzmieniu:</p> <p>3. Dopuszczalne wartości odchylenia liniowego pomiędzy niezależnymi geodezyjnymi pomiarami sytuacyjnymi tego samego punktu wynoszą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 0,15 m dla szczegółów terenowych I grupy, o których mowa w § 28 ust. 3 pkt 1. 2) 0,40 m dla szczegółów terenowych II grupy, o których mowa w § 28 ust. 3 pkt 2. 3) 0,70 m dla szczegółów terenowych III grupy, o których mowa w § 28 ust. 3 pkt 3. <p>4. Wartość odchylenia liniowego (dl), o którym mowa w ust. 3, ustala się na podstawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) różnicy odległości wynikającej z niezależnych pomiarów wcześniejszych i pomiarów kontrolnych lub 2) według wzoru: $dl = \sqrt{(\Delta x^2 + \Delta y^2)}$, w którym $\Delta x = X_w - X_k$ i $\Delta y = Y_w - Y_k$, gdzie X_w i Y_w to współrzędne płaskie prostokątne punktu z pomiarów wcześniejszych, a X_k i Y_k to współrzędne płaskie prostokątne pozyskane z pomiarów kontrolnych. <p>5. Dopuszczalne wartości odchylenia kąтового pomiędzy niezależnymi geodezyjnymi pomiarami sytuacyjnymi tego samego kąta wynoszą 90^{cc}.</p>	<p>Ustępy potrzebne w celu zapewnienia jednolitości i spójności, o której mowa w szczegółowym upoważnieniu zawartym w ustawie. Ponadto dzięki tej zmianie można robić odesłania z:</p> <p>§ 12 ust. 2 – „Odchylenie liniowe ustalone na podstawie pomiaru kontrolnego nie może przekraczać wartości określonych w § 5 ust. 3 pkt 1”.</p> <p>§ 29 ust. 3 – „Odchylenie liniowe ustalone na podstawie pomiaru kontrolnego nie może przekraczać wartości określonych w § 5 ust. 3 pkt 1” – zdanie, które należy dodać, ponieważ nie podano, żadnych kryteriów pozytywnego wyniku kontroli.</p> <p>§ 33 ust. 7 – „Odchylenie liniowe i kątowe przy pomiarach o których mowa w ust. 5 (zmieniony; patrz niżej) i 6 nie może przekraczać wartości określonych w § 5 ust. 3 pkt 1 i ust. 5” – zdanie, które należy dodać, ponieważ nie podano jakie są dopuszczalne wartości odchylenia, podczas gdy podaje się je dla innych rodzajów pomiarów.</p> <p>§ 67 ust. 5 – „Jeżeli pomiar będący przedmiotem opracowania oraz pomiar będący źródłem danych PZGiK wykonane były z tą samą dokładnością, a odchylenie liniowe między matematycznym przedstawieniem tego samego punktu granicznego ustalonym na podstawie danych z pomiaru oraz danych pozyskanych z PZGiK nie przekracza wartości</p>	

			<p>określonych w § 5 ust. 3 pkt 1, w roboczej bazie danych ujawnia się dane pozyskane z PZGiK.” ust. 6 i 7 w § 67 do usunięcia.</p> <p>Ponadto w standardach ogólnych warto określić jednolitą pożądaną dokładność pomiarów obiektów przestrzennych w państwowych bazach.</p>	
68.	§ 6	<p>§ 6.1 otrzymuje brzmienie: 1. Przy wykonywaniu geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych, o wykorzystaniu istniejących materiałów PZGiK, biorąc pod uwagę ich dokładność, aktualność i kompletność, decyduje wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych, zwany dalej „wykonawcą”,</p> <p>Po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:</p> <p>§ 6a. Specyfikację modelu pojęciowego geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych określa załącznik do rozporządzenia.</p>	<p>Zapis dotychczasowy jest interpretowany przez wielu starostów jako obligatoryjne sporządzanie analizy i zamieszczanie jej w operacie technicznym, mimo, że „analiza”, zgodnie z § 71.2 nie wchodzi w jego skład. Wymóg ten bywa stosowany nawet do najprostszych opracowań, nie wnosząc żadnych wartości, a powodując jedynie dodatkowe obciążenie wykonawcy prac sporządzaniem wspaniałych, nikomu i do niczego niepotrzebnych opracowań. Należy również zauważyć, że od kilkudziesięciu lat wszelkie opracowania są przyjmowane do zasobu po wykonaniu kontroli pod względem ich zgodności z obowiązującymi przepisami i należy zakładać, że zostały wykonane poprawnie. Ponadto, chcielibyśmy zwrócić uwagę, że prace wykonywane są przez geodetów uprawnionych mających stosowne doświadczenie i kwalifikacje potwierdzone świadectwem wydanym przez Głównego Geodetę Kraju i w związku z tym powinno się polegać na tych kwalifikacjach, a nie wymagać od nich kolejnych, dodatkowych dowodów na poprawność ich działania.</p> <p>Połączenie kwestii analiz materiałów z modelem pojęciowym w jednym paragrafie jest bardzo sztuczne i nie zrozumiałe.</p> <p>Wg § 55. 1 rozporządzenia z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” : Każdą samodzielną myśl ujmuje się w odrębny artykuł. Zasada ta dotyczy reguł tworzenia ustaw, ale w połączeniu z § 132 stosuje się również do</p>	

			rozporządzeń i paragrafów. Stąd propozycja zmiany.	
69.	§ 6	<p>§ 6.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Przy wykonywaniu geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych wykorzystuje się materiały PZGiK, jeżeli wyniki analizy tych materiałów, przeprowadzone przez wykonawcę prac geodezyjnych i kartograficznych, zwanego dalej "wykonawcą", pod względem dokładności, aktualności i kompletności, wskazują na ich przydatność do wykonania pomiarów. 2. Analizę, o której mowa w ust. 1, wykonuje się w szczególności w oparciu o charakterystykę techniczną materiałów zasobu udostępnioną w związku ze zgłoszeniem prac geodezyjnych przez organ prowadzący zasób. 	<p>Rozporządzenie zobowiązuje wykonawcę do przeprowadzenia analizy materiałów PZGiK pod względem dokładności, aktualności i kompletności. Analiza taka powinna się opierać na charakterystyce technicznej materiałów udostępnianych w związku ze zgłoszeniem prac. Organ prowadzący zasób został zobowiązany do wydawania takiej charakterystyki w § 5 ust.2 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 16 lipca 2001 r. w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, ewidencjonowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych, a także ogólnych warunków umów o udostępnianie tych baz (Dz. U. Nr 78, poz. 837).</p> <p>Charakterystyka techniczna to dane o danych udostępnionych (metadane). Charakterystyka techniczna powinna zawierać parametry, dane liczbowe i opisowe będące dla wykonawcy wskazówką co do sposobu i zakresu wykorzystania udostępnionych materiałów źródłowych, tak aby uzyskane wyniki opracowania pozostawały w zgodności z przepisami obecnie obowiązującego prawa oraz standardami technicznymi w dziedzinie geodezji i kartografii oraz aby mogły być wykorzystane dla celu dla którego ich realizacja została wywołana, np. zastosowane metody pomiarowe i obliczeniowe, rodzaj sprzętu użytego do pomiarów, uzyskane błędy średnie, informacje o wyłożeniu projektu operatu ewidencyjnego, informacje dotyczące ustalania przebiegu granic, itp.</p>	
70.	§ 6 ust. 1	Przy wykonywaniu geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych wykorzystuje się materiały PZGiK, jeżeli wyniki analizy tych materiałów, przeprowadzone przez działającą w	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu. Jest to szczególnie istotne, ponieważ przedmiotowa analiza wpływa wprost na dalszy przebieg prac geodezyjnych.	

		imieniu wykonawcy, osobę o której mowa w art. 42 ustawy, pod względem dokładności, aktualności i kompletności, wskazują na ich przydatność do wykonania pomiarów.		
71.	§ 7	Po ustępie 4 dodać ust. 5 o brzmieniu: 5. Zakres wywiadu terenowego ustala wykonawca prac w stosunku do potrzeb związanych z wykonaniem konkretnego asortymentu prac.	Np. szukanie znaków granicznych przy wykonywaniu inwentaryzacji powykonawczej sieci uzbrojenia terenu lub budynku nie znajduje żadnego uzasadnienia i jest czynnością zbędną.	
72.	§ 7	<p>§ 7. 1. Geodezyjne pomiary sytuacyjne i wysokościowe poprzedza się wywiadem terenowym, mającym na celu:</p> <p>3) identyfikację w terenie punktów osnowy geodezyjnej, które przewidywane są do wykorzystania przy wykonaniu pomiaru.</p> <p>4) identyfikację w terenie znaków granicznych, które planowane są do pomiaru lub przewidziane są do wykorzystania w ramach danego opracowania;</p> <p>2) porównanie treści materiałów PZGiK ze stanem faktycznym;</p> <p>3) pozyskanie informacji o terenie, który ma być objęty pomiarem, mających znaczenie dla zakresu planowanych prac geodezyjnych.</p> <p>1b. Identyfikacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 dokonuje wykonawca na podstawie dostępnych materiałów PZGiK, które umożliwiają jednoznaczne przyporządkowanie istniejących na gruncie znaków geodezyjnych oraz znaków granicznych do odpowiednich punktów osnowy geodezyjnej oraz punktów granicznych opisanych w dokumentacji PZGiK.</p>	Uszczegółowienie przepisu na podstawie wyjaśnień GGGK z 29 sierpnia 2012 r.	
73.		<p>Geodezyjne pomiary sytuacyjne i wysokościowe poprzedza się wywiadem terenowym mającym na celu:</p> <p>1) identyfikację i ustalenie stanu</p>	W obecnym brzmieniu nie można aktualizować (a tym samym chronić) osnowy geodezyjnej, nie jest właściwe stwierdzenie w „Wyjaśnieniach...” GUGiK z dnia 29 sierpnia 2012r. w brzmieniu: „Przedmiotem	

	§ 7.1	<p>technicznego punktów osnowy geodezyjnej w zakresie obszaru prac objętych zgłoszeniem,</p> <p>2) bz,</p> <p>3) bz</p>	<p>identyfikacji... są punkty osnowy geodezyjnej przewidywane do wykonania pomiaru”. Do pomiaru można bowiem wykorzystać nie wszystkie punkty usytuowane w zakresie prac, a niejednokrotnie są wykorzystane punkty leżące poza zakresem. Identyfikacja znaków granicznych winna zależeć od rodzaju wykonywanych prac.</p>	
74.	§ 7 ust. 1	<p>Geodezyjne pomiary sytuacyjne i wysokościowe poprzedza się wywiadem terenowym, mającym na celu:</p> <p>1) identyfikację w terenie punktów osnowy geodezyjnej i pomiarowej oraz znaków granicznych, przewidzianych do wykorzystania lub wykonania pomiaru;</p> <p>2) porównanie treści materiałów PZGiK ze stanem faktycznym;</p> <p>3) pozyskanie informacji o terenie, który ma być objęty pomiarem, mających znaczenie dla zakresu planowanych prac geodezyjnych.</p>	<p>Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu, wskazując na konkretne punkty osnowy i znaki graniczne.</p>	
75.	§ 7 ust. 2	<p>Wyniki wywiadu terenowego uwidacznia się kolorem czerwonym na kopii mapy zasadniczej lub ewidencyjnej oraz opatruje się datą, imieniem i nazwiskiem, numerem świadectwa nadania uprawnień geodety, który sporządził mapę, oraz jego podpisem.</p>	<p>Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.</p>	
76.	§ 7.2	<p>Wyniki wywiadu terenowego uwidacznia się kolorem czerwonym lub zielonym na kopii mapy zasadniczej lub ewidencyjnej</p>	<p>Rozporządzenie dopuszcza jedynie kolor czerwony, który w przypadku większej ilości uzbrojenia siecią energetyczną jest niewidoczny na mapie.</p>	

77.	§ 7 (dot. ust. 2)	2. Wyniki wywiadu terenowego uwidacznia się kolorem czerwonym na kopii mapy zasadniczej lub ewidencyjnej zwanej dalej „Mapą wywiadu terenowego”, a także na kopiach opisów topograficznych punktów osnowy geodezyjnej i pomiarowej, lub na numerycznych odpowiednikach tych materiałów zasobu.	<p>1) Dokumentowanie zmian treści opisu topograficznego oraz stanu stabilizacji punktów osnowy geodezyjnej lub pomiarowej na kopiach opisów topograficznych pozwoli:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bardziej skutecznie realizować ochronę znaków geodezyjnych, - aktualizować treść opisów topograficznych zgromadzonych już w zasobie, a stanowiących jeden z podstawowych materiałów wydawanych wykonawcom do realizacji prac geodezyjnych. <p>2) Ponadto obowiązek sporządzania opisów topograficznych dla stabilizowanych nowych punktów osnow pomiarowych, określony w §19 rozporządzenia, będzie miał logiczną kontynuację w postaci obowiązku aktualizacji treści przyjętego przez Ośrodek opisu.</p> <p>3) Wydaje się, że realizacja dodatkowego obowiązku pozwoli na bardziej prawidłową realizację prac związanych z czynnościami wznowienia znaków lub wyznaczenia punktów granicznych, które z założenia powinny być prowadzone w oparciu o obserwacje odnoszące się do pierwotnie zastosowanych punktów osnow (najczęściej pomiarowych), dlatego przekazywanie informacji o wynikach wywiadu obejmującego całą treść rysunkową opisu topograficznego umożliwi wiarygodniejszą ocenę poprawności wykonanych czynności.</p>	
78.	§ 7 ust. 3	<p>Informacje dotyczące nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz dane adresowe zawarte w dokumentacji sporządzonej w wyniku geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych</p> <p>muszą być zgodne z danymi zawartymi w:</p>	<ul style="list-style-type: none"> - PRNG prowadzi GGK (art. 7a pkt. 15 Pgik), - EMUiA zakłada i prowadzi gmina (art. 47a ust. 1 Pgik) - geodeta dokonujący pomiarów pozyskuje informacje o terenie mające znaczenie dla zakresu planowanych prac geodezyjnych w ramach 	

		<p>1) państwowym rejestrze nazw geograficznych;</p> <p>2) ewidencji miejscowości, ulic i adresów</p>	<p>wywiadu terenowego,</p> <p>- wykonawca prac geodezyjnych zgłasza pracę geodezyjną i kartograficzną u starosty, organu prowadzącego zasób geodezyjny i kartograficzny, która to po zakończeniu podlega weryfikacji organu,</p> <p>- zadaniem starosty jest aktualizacja prowadzonych przez niego baz danych,</p> <p>w związku z powyższym założenie, że informacje te mają być pozyskane przez wykonawcę zgodnie z PRNG i EMUiA jest zbyt daleko idące.</p>	
79.	§ 7 ust. 3	Niejasny zapis! W jaki sposób autorzy wyobrażają sobie funkcjonowanie zapisu, zważywszy na fakt, że numeracja adresowa jest obowiązkiem gminy.		
80.	§ 7 ust. 4	Niejasny zapis! O jakie oznaczenia chodzi?		
81.	§ 8	„...pozycjonowania, za pomocą globalnego ...”	Zgodnie z zasadami gramatyki sformułowanie „przy pomocy” dotyczy osoby, czyli kogoś, natomiast „za pomocą” odnosi się do narzędzia, czyli czegoś.	
82.	§ 8	<p>§ 8. 1. Geodezyjne pomiary sytuacyjne i wysokościowe mogą być wykonywane metodą precyzyjnego pozycjonowania, przy pomocy globalnego systemu nawigacji satelitarnej, zwanego dalej "GNSS", jeżeli:</p> <p>1) zapewniony jest bezpośredni odbiór sygnałów emitowanych przez satelity;</p> <p>2) sygnały emitowane przez satelity nie są zakłócanie przez urządzenia emitujące fale elektromagnetyczne, w szczególności: nadajniki i przekaźniki radiowe i telewizyjne, linie energetyczne, stacje telefonii cyfrowej.</p> <p>2. W celu weryfikacji, czy sygnały emitowane</p>	Uszczegółowienie przepisu na podstawie wyjaśnień GGK z 29 sierpnia 2012 r.	

		przez satelity są zakłócanie przez urządzenia emitujące fale elektromagnetyczne, wykonawca wykonuje pomiar kontrolny punktów osnowy geodezyjnej znajdujących się w sąsiedztwie tych urządzeń lub pomiar punktów sytuacyjnych, których położenie zostało określone z odpowiednią dokładnością na podstawie geodezyjnego pomiaru wykonanego inną metodą.		
83.	§ 8 pkt 2	<p>sygnały emitowane przez satelity nie są zakłócanie przez urządzenia emitujące fale elektromagnetyczne, w szczególności: nadajniki i przekaźniki radiowe i telewizyjne, linie energetyczne wysokiego i najwyższego napięcia, stacje telefonii cyfrowej.</p> <p>§ 8a. Wykonawca pracy w przypadku prac realizowanych przy ww. urządzeniach, wykona pomiar kontrolny na punktach osnowy lub szczegółach sytuacyjnych I grupy dokładnościowej spełniających kryteria dokładnościowe, znajdujących się w sąsiedztwie tych urządzeń. Odchyłka liniowa ustalona na podstawie pomiaru kontrolnego, nie może przekroczyć wartości o których mowa w § 12 ust. 2.</p>	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu. Na wykonawcy spoczywa bowiem obowiązek kontroli, czy pomiar jest realizowany prawidłowo. Proponujemy konsultację zapisów z Centrum Zarządzającym ASG-EUPOS	
84.	§ 9	„... pozycjonowania , za pomocą GNSS ...”	Zgodnie z zasadami gramatyki sformułowanie „przy pomocy” dotyczy osoby, czyli kogoś, natomiast „za pomocą” odnosi się do narzędzia, czyli czegoś.	
85.	§ 9	„... w szczególności metodą kinematyczną RTK lub RTN”.	W praktyce do pomiarów sytuacyjno wysokościowych nie stosuje się metody statycznej ani też szybkiej statycznej ze względu na ekonomikę pomiaru (co najwyżej do wyznaczenia punktów osnow pomiarowych, a nie zdjęcia szczegółów); W pierwszym przypadku czas obserwacji 30-60 min., a w drugim 5-20 min. Nie należy też używać sformułowań: technika statyczna, technika kinetyczna, bo obie są technikami satelitarnymi i w tym obrębie można mówić o metodzie lub trybie statycznym bądź	

			kinematycznym.	
86.	§ 10-13		<p>Wprowadzić zapisy dotyczące minimalnych warunków pomiaru RTK w zależności od grupy dokładnościowej szczegółów sytuacyjnych.</p> <p>Zapisy takie zawarte w Zaleceniach Technicznych Głównego Geodety Kraju – „Pomiary satelitarne GNSS oparte na systemie stacji referencyjnych ASG – EUPOS”</p>	
87.	§ 10	Do wykonywania pomiarów metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS wykorzystuje się system ASG-EUPOS oraz inne systemy, jeżeli ich stacje referencyjne stanowią punkty osnowy geodezyjnej lub pomiarowej, a serwisy tych systemów zapewniają osiągnięcie dokładności położenia szczegółów terenowych z dokładnością określoną w § 29 ust. 1 oraz w § 36 ust. 1 i 2.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
88.	§ 10	<p>§ 10. 1. Do wykonywania pomiarów metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS wykorzystuje się system ASG-EUPOS oraz inne systemy stacji referencyjnych, jeżeli dane określające położenie tych stacji włączone zostały do PZGiK, a serwisy tych systemów zapewniają osiągnięcie dokładności położenia szczegółów terenowych z dokładnością określoną w § 29 ust. 1 oraz w § 36 ust. 1 i 2.</p> <p>2. Stacje referencyjne, które mają być wykorzystywane do wykonywania pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych, zakłada się jako punkty osnowy geodezyjnej na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287) lub jako <u>punkty osnowy</u></p>	<p>Uszczegółowienie przepisu na podstawie wyjaśnień GgK z 29 sierpnia 2012 r. Przepis ten określa ogólne ramy prawne do wykorzystania naziemnych systemów referencyjnych GNSS w pracach geodezyjnych i kartograficznych. Wymaga on jednak doprecyzowania przez określenie wymagań technicznych, które należy zrealizować w celu włączenia danych stacji referencyjnych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.</p> <p>Uszczegółowienie wydaje się konieczne tematu w ramach dodatkowego rozdziału poświęconego pomiarom GNSS. W przypadku, gdy stacja referencyjna będzie mogła być punktem osnowy pomiarowej, to w rozporządzeniu ws. standardów technicznych należy doprecyzować wymagania techniczne dla stacji referencyjnych, szczególnie w zakresie zdefiniowania jakie dane określają</p>	

		pomiarowej.	położenie stacji referencyjnych, określenia zakresu czynności do wykonania w celu pozyskania tych danych, a także sposobu w jaki dane te należy przekazać do PZGiK. Z informacji jakie posiada Wojewódzka Inspekcja Geodezyjna i Kartograficzna w Krakowie wynika, że wymagania techniczne dotyczące włączania danych stacji referencyjnych do PZGiK opracowane zostały w GUGiK.	
89.	§ 11	„... za pomocą GNSS ...:	Zgodnie z zasadami gramatyki sformułowanie „przy pomocy” dotyczy osoby, czyli kogoś, natomiast „za pomocą” odnosi się do narzędzia, czyli czegoś.	
90.	§ 11	Zmienić na „W pomiarach...” W przeciwnym przypadku zapis kompletnie nie pasuje do pomiarów techniką RTK/RTN. Zalecenie do dwukrotnego pomiaru przenieść do §13 ust 2 pkt. 5.		
91.	§ 12	W ust.1 po kropce dodać treść : Dopuszcza się w kolejnych sesjach pomiarowych wykonanie pomiaru kontrolnego na co najmniej dwóch punktach osnowy pomiarowej pomierzonych przy pomocy GNSS w poprzednich sesjach. Po ust.2 dodać ust. 3 o brzmieniu: 3. W wypadku stwierdzenia na poszczególnych punktach odchyłek przekraczających wartości wymienione w ust. 2 oraz wykonaniu dodatkowych pomiarów w innej sesji pomiarowej należy powiadomić o tym fakcie starostę w celu zlecenia skorygowania błędnych współrzędnych.	Jeżeli pomiar wykonany zgodnie z §§ 8-12 w pierwszej sesji nie wykazał niedopuszczalnych odchyłek sądzimy że wskazane jest dopuszczenie kontroli w następnych sesjach na punktach uprzednio pomierzonych, szczególnie w wypadku, gdy punkty osnowy geodezyjnej są znacznie oddalone od obiektu. Zapis w obecnej postaci jest zapisem życzeniowym, do dowolnej interpretacji, zawieszającym dalsze postępowanie w próżni, mogącym prowadzić do wygórowanych żądań ze strony starosty w postaci np. wymagania wykonania modernizacji osnowy szczegółowej (poziomej lub wysokościowej).	
92.	§ 12	1. Przed rozpoczęciem lub w W trakcie każdej sesji pomiarowymi technikami kinematycznymi RTK oraz RTN wykonuje się pomiar kontrolny na co najmniej dwóch punktach poziomej osnowy geodezyjnej zlokalizowanych w odległości nie większej niż 5 km od punktów będących		

		<p>przedmiotem pomiaru.</p> <p>2. Odchyłka liniowa ustalona na podstawie pomiaru kontrolnego na punktach osnowy geodezyjnej nie może przekraczać:</p> <p>1) w odniesieniu do współrzędnych prostokątnych płaskich — 0,12 m ($dx, dy \leq 0,12$ m);</p> <p>2) w odniesieniu do wysokości — 0,09 m ($dh \leq 0,09$ m).</p>		
93.	§ 12	Należy opracować lub dookreślić pojęcie „sesja pomiarowa” w odniesieniu do pomiarów RTK, RTN.	Brak definicji pojęcia „sesja pomiarowa” Proponujemy konsultację zapisów z Centrum Zarządzającym ASG-EUPOS	
94.	§ 12	<i>Dopisać punkt:</i> W przypadku założenia stabilizowanej osnowy pomiarowej metodami satelitarnymi, dwoma punktami kontrolnymi mogą być punkty tej osnowy.	Dodając przedmiotowy zapis ułatwi się pracę geodetów w przypadku wykonywania pomiaru przez kilka dni na tym samym terenie, gdyż ich punktami kontrolnymi będą punkty osnowy pomiarowej.	
95.	§ 12.1	Przed rozpoczęciem lub w trakcie każdej sesji..... wykonuje się pomiar kontrolny na co najmniej dwóch punktach poziomej osnowy geodezyjnej lub nowo założonej i pomierzonej techniką GNSS stabilizowanej osnowie pomiarowej.	Wielokrotnie nie ma możliwości dokonania pomiaru kontrolnego w jednej sesji wyłącznie do punktów osnowy. Biorąc pod uwagę braki finansowe w budżecie państwa i starostw na uzupełnienia osnów, zasadne jest zliberalizowanie obecnych zapisów.	
96.	§ 12.1	Przed rozpoczęciem lub w trakcie każdej sesji..... wykonuje się pomiar kontrolny na co najmniej dwóch <i>najbliżej położonych</i> punktach poziomej osnowy geodezyjnej, zlokalizowanych	Wprowadzając niniejszy zapis unikniemy sytuacji kiedy geodeta wykonuje 10 prac i zawsze wskazuje jako punkty kontrolne te same punkty poziomej osnowy geodezyjnej.	

97.	§ 12 ust. 1	<p>Przed rozpoczęciem pierwszej sesji pomiarowych technikami kinematycznymi RTK oraz RTN wykonuje się pomiar kontrolny na co najmniej dwóch punktach poziomej i wysokościowej osnowy geodezyjnej lub osnowy pomiarowej udostępnionej z PZGiK i spełniającej standardy, zlokalizowanych w odległości nie większej niż 5 km od punktów będących przedmiotem pomiaru. Pomiar kontrolny w kolejnych sesjach pomiarowych może być wykonany również w oparciu o co najmniej dwa punkty należące do szczegółów terenowych I grupy dokładnościowej, których współrzędne określono podczas poprzednich sesjach pomiarowych.</p>	<p>Należy rozszerzyć grupę punktów w oparciu o które może być wykonywany pomiar kontrolny.</p>	
98.	§ 12 ust. 1	<p>Przed rozpoczęciem lub w trakcie każdej sesji pomiarowymi technikami kinematycznymi RTK oraz RTN wykonuje się pomiar kontrolny na co najmniej dwóch punktach poziomej osnowy geodezyjnej, zlokalizowanych w odległości nie większej niż 5 km od punktów będących przedmiotem pomiaru.</p>	<p>odchyłki wymienione w ust. 2 dotyczą również pomiaru wysokościowego.</p>	
99.	§ 12 ust. 1	<p>§ 12. 1. Przed rozpoczęciem lub w trakcie każdej sesji pomiarowymi technikami kinematycznymi RTK oraz RTN wykonuje się pomiar kontrolny na co najmniej dwóch punktach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) poziomej osnowy geodezyjnej, 2) sytuacyjnej osnowy pomiarowej włączonej do PZGiK, 3) punktach sytuacyjnych, dla których dane określające położenie znajdują się w PZGiK i zostały określone z dokładnością właściwą dla szczegółów terenowych I grupy, <p>zlokalizowanych w odległości nie większej niż 5 km od punktów będących przedmiotem pomiaru.</p>	<p>Pomiar kontrolny ma na celu weryfikację poprawności pracy odbiornika. Skoro w PZGiK znajdują się dane określające położenie punktów pomiarowej osnowy sytuacyjnej oraz punktów punktach sytuacyjnych, dla których dane określające położenie zostały określone z dokładnością właściwą dla szczegółów terenowych I grupy, powinny one również móc służyć do wykonania pomiaru kontrolnego.</p>	

100.	§ 12.1	<p>Przed rozpoczęciem lub w trakcie każdej sesji pomiarowymi technikami kinematycznymi RTK</p> <p>oraz RTN wykonuje się pomiar kontrolny na co najmniej trzech punktach poziomej osnowy geodezyjnej, zlokalizowanych w odległości nie większej niż 5 km od punktów będących przedmiotem pomiaru.</p>	<p>Przy dwóch punktach poziomej osnowy geodezyjnej wykorzystanych jako punkty kontrolne nie uzyskujemy informacji np. o parametrach transformacji, dokładności itd.</p> <p>Pomiar kontrolny należy wykonywać także na każdego typu osnowie (otrzymanej z ODGiK) znajdującej się w zakresie pomiaru.</p> <p>Pozwala to określić stan i dokładność mapy na obszarze pomiaru zgodnie z § 67. 1</p>	
101.	§ 12 ust. 2	<p>Odchyłka liniowa ustalona na podstawie pomiaru kontrolnego nie może przekraczać:</p> <p>1) w odniesieniu do współrzędnych prostokątnych płaskich - 0,12 m ($dx, dy \leq 0,12$ m);</p> <p>2) w odniesieniu do wysokości - 0,09 m ($dh \leq 0,09$ m).</p> <p>W przypadku braku możliwości wykonania pomiaru bezpośrednio na punkcie osnowy wysokościowej, dopuszcza się przeniesienie metodą geometryczną lub trygonometryczną, wysokości na szczygół terenowy I grupy dokładnościowej, umożliwiając wykonanie pomiaru kontrolnego.</p>	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
102.	§ 12 ust. 2 pkt 1	<p>Odchylenie liniowe ustalone na podstawie pomiaru kontrolnego nie może przekraczać:</p> <p>1) wartości określonych w § 5 ust. 3 pkt 1</p>	Wyjaśnienie przy § 5	
103.	§ 12 ust. 2 pkt 1	<p>2. Odchyłka liniowa ustalona na podstawie pomiaru kontrolnego nie może przekraczać:</p> <p>1) w odniesieniu do współrzędnych prostokątnych płaskich - 0,17m ($dx, dy \leq 0,12$ m);</p>	$\sqrt{((dx)^2 + ((dy)^2)} = \sqrt{((0,12)^2 + ((0,12)^2)} = 0,17 \text{ (m)}$	

104.	§ 12 ust. 2 pkt 2	2. Odchyłka liniowa ustalona na podstawie pomiaru kontrolnego nie może przekraczać: 1) w odniesieniu do współrzędnych prostokątnych płaskich - 0,17m (dx, dy ≤ 0,12 m);	$\sqrt{(dx)^2 + (dy)^2} = \sqrt{0,12^2 + 0,12^2} = 0,17 (m)$	
105.	§ 12 ust. 2 (a)	Po ust. 2 dodanie ust. 2a o treści: – interwał rejestracji danych satelitarnych na mierzonym punkcie powinien wynosić przynajmniej 5 sek. a w przypadku pomiaru na punktach dowiązania i punktach granicznych 30 sek. przy zastosowaniu rozwiązania typu fixed. Podczas sesji pomiarowej odbiornik powinien: - rejestrować dane obserwacyjne z co najmniej 5 satelitów GNSS dla dwóch częstotliwości (L1 i L2) - przetwarzać obserwacje z satelitów GNSS o wysokości horyzontalnej większej lub równej 10 - dokonywać wyznaczeń przy wartości współczynnika PDOP mniejszej od 6.0	Powyższe unormowania są powszechnie znane i wynikają z poprzednich wytycznych G-1.12. Jednak ich jednoznaczne sprecyzowanie w przepisach ułatwi egzekwowanie ich stosowania od wykonawców.	
106.	§ 12 ust 3 (chyba)	W § 12 dodać pkt.(ust?) 3; interwał rejestracji danych satelitarnych GNSS na punkcie wynosi minimum 5 sek.	Brak takiego zapisu w standardach	
107.	§ 13	-	W kontekście uwag podanych w l.p. 17 (czyli do § 9) § 13 należało by skreślić. Ewentualnie można pozostawić podając : .. przypadku wyznaczenia punktów osnowy pomiarowej ...”	
108.	§ 13	§ 13 ust. 3. Przy wykonywaniu geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych pomiarowymi technikami kinematycznymi RTK lub RTN wyniki pomiaru utrwała się w postaci raportu.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu. Proponujemy konsultację zapisów z Centrum Zarządzającym ASG-EUPOS. Treść raportu powinna być zbliżona do załącznika nr	

		<p>§ 13 ust. 4. Na treść raportu o którym mowa składają się w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenia punktów osnowy geodezyjnej lub osnowy pomiarowej i szczegółów terenowych; 2) dane obserwacyjne; 3) informacje określające adres obiektu objętego pomiarem - jeśli istnieje.. 	<p>2 do Zaleceń Technicznych Głównego Geodety Kraju dotyczących Pomiarów satelitarnych GNSS opartych na systemie stacji referencyjnych ASG-EUPOS.</p>	
109.	§ 13 ust. 3	<p>Przy wykonywaniu geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych pomiarowymi technikami RTK i RTN przebieg czynności pomiarowych utrwała się w dzienniku pomiarowym.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) W dzienniku pomiarowym umieszcza się następujące informacje: <ol style="list-style-type: none"> a) datę wykonania pomiaru; b) czas rozpoczęcia pomiaru punktu\pikiety; c) współrzędne w układzie państwowym lub w lokalnym układzie współrzędnych; d) wysokość normalna lub elipsoidalna; e) liczba pozycji RTK lub RTN zmierzonych na punkcie; f) liczba śledzonych satelitów; g) parametr PDOP; h) odchylenie standardowe RMS. 	<p>w obecnym stanie prawnym brak uregulowań w zakresie dziennika z pomiarów RTK i RTN, jak również samych uregulowań w zakresie pomiaru metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS, a co za tym idzie, daje dowolność wykonawcom przy wykonywaniu pomiarów tą metodą – brak weryfikacji poprawności wykonania pomiaru przedmiotowymi technikami.</p>	
110.	§ 15	<p>Zapisy są niespójne, nieprecyzyjne i nie odpowiadają wymaganiom współczesnej techniki. Należy usunąć te wadliwe zapisy z rozporządzenia i <u>nie wymagać dołączania do operatu technicznego</u></p>		

		<p>dzienników pomiarowych, lecz jedynie wykazy współrzędnych. Skoro w § 6 decyzję o wykorzystaniu istniejących materiałów przeniesiono w pełni na wykonawcę, to <u>niech wykonawca bierze pełną odpowiedzialność za wykonany pomiar, którego jedynym kryterium dopuszczalności powinno być spełnienie wymaganych dokładności pomiarów w zależności od grupy szczegółów</u> – bez narzucania metod. Dlaczego korzystając z tachimetru, którego błąd pomiaru kąta wynosi 1", a odległości 1mm+2ppm nie można zmierzyć szczegółu oddalonego o więcej, niż 250 metrów? Analiza dokładności jest prosta, a zapis w rozporządzeniu stwarza wyłącznie pole do kombinacji w sztucznie tworzonych dziennikach pomiarowych!</p>		
111.	§ 16	<p>1. Osnovy pomiarowe zakłada się w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pomiarowej osnowy sytuacyjnej; 2) pomiarowej osnowy wysokościowej; 3) pomiarowej osnowy sytuacyjno-wysokościowej (dwufunkcyjnej). <p>2. Średni błąd położenia nowozakładanych punktów pomiarowej osnowy sytuacyjnej, zakładanej w postaci wskazanej w §17 ust. 1-4, nie może być większy niż 0,10 m względem najbliższych punktów poziomej osnowy geodezyjnej.</p> <p>2a. Punkty poziomych osnow pomiarowych, założonych przed wejściem w życie przepisów niniejszego rozporządzenia, mogą być wykorzystywane do realizacji pomiarów sytuacyjnych jeżeli w wyniku wykonania na tych punktach dwukrotnego pomiaru kontrolnego techniką RTN uzyskane odchyłki</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) Proponowany dodatkowy zapis odnoszący się do dawnych osnow pomiarowych, zakładanych głównie w myśl przepisów Instrukcji technicznej G-4, w zakresie których nie zawsze w zasobie znajdują się odpowiednie dane dla przeprowadzenia analizy dokładności ich wyznaczenia w drodze wyrównania ścisłego i określenia średnich błędów położenia punktu, umożliwi wykorzystanie punktów, które zachowały się w terenie, do dalszego ich wykorzystywania bez potrzeby wykonywania pracochłonnych, a czasem niemożliwych, prac związanych z ponownym ich pomiarem w dowiązaniu do punktów osnowy geodezyjnej. 2) Zaproponowane kryterium (odchyłka liniowa) dopuszczalności wykorzystania odszukanych punktów dawnych osnow pomiarowych do obecnych pomiarów (0,20 m) przyjęto jako sumę maksymalnych błędów średnich dawnej osnowy szczegółowej III klasy oraz obecnie wymaganej dla punktów osnowy sytuacyjnej (0,10 m+0,10 m), czyli przy założeniu najbardziej niekorzystnego 	

		<p>liniowe nie będą przekraczały 0,20 m ($dx, dy \leq 0,20$ m).</p> <p>3. Średni błąd położenia–wysokości punktów pomiarowej osnowy wysokościowej nie może być większy niż 0,05 m względem najbliższych punktów wysokościowej osnowy geodezyjnej, przy czym dla punktów wykorzystywanych do określenia wysokości szczegółów terenowych, o których mowa w § 35 ust. 2 pkt 2 lit. a i b, nie może być większy niż 0,02 m.</p> <p>4. Błąd średni wysokości punktów pomiarowej osnowy wysokościowej wykorzystywanej do określenia wysokości szczegółów terenowych, o których mowa w § 35 ust. 2 pkt 2 lit. a i b, nie może być większy niż 0,02 m.</p>	<p>rozkładu błędów.</p> <p>3) Ograniczenie rodzajów osnów sytuacyjnych, których kryterium poprawności wyznaczenia określa się za pomocą średniego błędu położenia, wynika z proponowanych w §17 i §18 zmian w traktowaniu punktów wyznaczanych metodą GNSS technikami RTK i RTN.</p> <p>4) Modyfikacja ust. 3 i ust. 4 ma na celu bardziej jednoznaczne wskazanie wymagań dokładnościowych w zakresie wysokości punktów pomiarowej osnowy wysokościowej.</p>	
112.	§ 16 ust. 2	„... względem punktów nawiazania poziomej osnowy geodezyjnej”.	Ze względu na to, że pomiarowa osnowa pozioma wyrównywana jest w sposób ścisły to średnie błędy położenia punktów tej osnowy są wyznaczone względem wszystkich punktów nawiazania, a nie tylko najbliższych.	
113.	§ 16 ust. 2		<p>W rozporządzeniu ws. standardów technicznych używane jest pojęcie „położenia względem najbliższych punktów osnowy geodezyjnej”, natomiast w rozporządzeniu ws. EGiB w § 61 użyto pojęcia „położenie względem osnowy geodezyjnej 1 klasy”.</p> <p>Kwestia odniesienia do punktów osnowy geodezyjnej przy określaniu średniego błędu położenia punktów wymaga doprecyzowania i ujednoczenia we wszystkich aktach.</p>	
114.	§ 16 ust. 3	„Średni błąd wysokości punktów ... względem punktów nawiazania wysokościowej osnowy geodezyjnej”	Ze względu na to, że pomiarowa osnowa pozioma wyrównywana jest w sposób ścisły to średnie błędy położenia punktów tej osnowy są wyznaczone względem wszystkich punktów nawiazania, a nie tylko najbliższych.	

115.	§ 16 ust. 4 , § 26 ust. 1 pkt 2 i § 26 ust. 4 pkt 1		<p>Należy zweryfikować łącznie brzmienie zapisów tych jednostek redakcyjnych.</p> <p>Proszę wziąć pod uwagę, że wymiar liniowy (0,0030grada x 250,00 m)= 11.8 mm (błąd średni). Uważa się więc, że wymagania dokładnościowe dotyczące pomiaru i założenia dotyczące dokładności osnowy pomiarowej (patrz. §16.4) nie są skorelowane.</p>	
116.	§ 17	<p>1. Pomiarową osnowę sytuacyjną wyznacza się w nawiązaniu do poziomej osnowy geodezyjnej w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sieci kątowno-liniowych; 2) sieci punktów wyznaczonych metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS, technikami wskazanymi w § 2 pkt 18 - 21; 3) wybranych i wzajemnie powiązanych ze sobą punktów terenu, w sposób zapewniający widoczność z każdego z tych punktów na co najmniej dwa punkty sąsiednie, których położenie określono metodami pomiarów fotogrametrycznych; 4) sieci modularnych, 5) co najmniej trzypunktowych układów punktów wyznaczonych metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS, technikami wskazanymi w § 2 pkt 20 i 21 w sposób zapewniający widoczność z każdego z tych punktów na co najmniej jeden punkt sąsiedni; <p>2. Przy zakładaniu pomiarowych osnow sytuacyjnych w postaci wskazanej w pkt. 1-5</p>	<p>Uzasadnienie do zmian przepisów §17 i §18.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Celem proponowanych zmian jest „zalegalizowanie” metod kinematycznych RTK i RTN do wyznaczania współrzędnych punktów osnow sytuacyjnych. 2) Deklarowana przez właściciela systemu ASG-Eupos dokładność niemal gwarantuje wyznaczalność pozycji punktu już przy kilkusekundowej obserwacji na poziomie < 0,10 m względem stacji referencyjnych, co odpowiada wymaganiom określonym w §16 ust.1, ale nie daje pełnej gwarancji poprawności wyznaczenia współrzędnej jaką może dać tylko ściśle wyrównanie obserwacji, dlatego przez proponowane zapisy §17 ust. 1 pkt 5 i ust. 3, nakłada się na wykonawcę obowiązek założenia odpowiednich układów punktów osnowy i wykonania pomiarów przy spełnieniu dodatkowych warunków, których spełnienie powinno zagwarantować poprawność wyznaczonej osnowy. 	

	<p>należy zapewnić:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wielopunktowe nawiązanie do punktów poziomej osnowy geodezyjnej;2) co najmniej dwukrotny pomiar każdego mierzonego elementu;3) wykonanie obserwacji nadliczbowych;4) wykonanie pomiarów:<ol style="list-style-type: none">a) liniowych ze średnim błędem pomiaru odległości $m_d \leq 0,01 \text{ m} + 0,01 \text{ m/km}$,b) kątowych ze średnim błędem pomiaru kąta $m_k \leq 0,0030''$,c) wektorów przestrzennych technikami, o których mowa w § 2 pkt 18–21. <p>3. Wyznaczanie punktów metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS, technikami wskazanymi w §2 pkt 20 i 21, należy realizować stosując następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none">1) na każdym punkcie wykonać pomiar dwukrotny, tzn. w ramach dwóch niezależnych inicjalizacji odbiornika,2) odbiornik powinien wyznaczać pozycję w oparciu o minimum 6 satelitów GNSS,3) parametr PDOP powinien być mniejszy lub równy 3,4) odchylenie standardowe pozycji dla składowej poziomej powinno być mniejsze lub równe $\pm 0,02 \text{ m}$.5) dla interwału zapisu pozycji co 1 s. czas trwania pomiaru powinien wynosić co		
--	--	--	--

		najmniej 30 sekund, 6)w ramach co najmniej trzypunktowych układów punktów należy wykonać kontrolne pomiary kątowe oraz liniowe z zachowaniem dokładności określonych w ust. 2 pkt 4.		
117.	§ 17 ust. 1	Pomiarową osnowę sytuacyjną wyznacza się w nawiązaniu do poziomej osnowy geodezyjnej w postaci: 1) sieci punktów wyznaczonych metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS; 2)poligonizacji (ciągi sytuacyjne) 3) aerotriangulacji 4) wcięć kątowych, liniowych i kątowno-liniowych 5) sieci modułarnych 6) linii pomiarowych	Rozszerzenie metod zakładania osnowy pomiarowej.	
118.	§ 17 ust. 1	Pomiarową osnowę sytuacyjną wyznacza się w nawiązaniu do poziomej osnowy geodezyjnej w postaci: 1) sieci punktów wyznaczonych metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS; 2) poligonizacji (ciągi sytuacyjne) 3) aerotriangulacji 4) wcięć kątowych, liniowych i kątowno-liniowych 5) sieci modułarnych 6) linii pomiarowych		
119.	§ 17 ust. 1 pkt 2	„... za pomocą GNSS;”	Zgodnie z zasadami gramatyki sformułowanie „przy pomocy” dotyczy osoby, czyli kogoś, natomiast „za pomocą” odnosi się do narzędzia, czyli czegoś.	

120.	§ 17 ust. 1 pkt 5	punktów z wzajemną widocznością, wyznaczonych metodą RTK lub RTN.	w obecnym stanie prawnym, metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS, można tylko, wyznaczać <u>sieci</u> punktów osnowy pomiarowej (§ 17 ust. 1 pkt 2)	
121.	§ 17 ust. 2 pkt 2	Proponujemy zmianę brzmienia tego punktu na następującą: Co najmniej dwukrotny niezależny pomiar długości każdego boku	Kąty wystarczy pomierzyć w jednej serii.	
122.	§ 17 ust. 2 pkt 4	4) wykonanie pomiarów: a) liniowych ze średnim błędem pomiaru odległości $m_d=0,01 \text{ m} + 0,01 \text{ m/km}$ lub b) kątowych ze średnim błędem pomiaru kąta $m_k=0,0030^g$, lub c) wektorów przestrzennych technikami, o których mowa w § 2 pkt 18–21.	W pierwotnym brzmieniu, niedopuszczalne jest wykonanie pomiarów np. bez wektorów przestrzennych albo samych wektorów przestrzennych, itp.	
123.	§ 17 ust. 2 pkt 4	Tymczasem w przypadku wektorów mówi się o technikach pomiarowych, kiedy nic nie stoi na przeszkodzie, żeby takie błędy zapisać (np. 10mm+1mm/km)...		
124.	§ 17 ust. 2 pkt 4	Proponujemy zmianę brzmienia tego punktu na następującą: Wykonanie pomiarów za pomocą narzędzi pomiarowych zapewniających wykonanie pomiarów: Podpunkty a), b) i c) bez zmian.	Dokładności i inne cechy instrumentów są bardziej jednoznacznie zdefiniowane niż charakterystyki podane w przepisie w jego dotychczasowym brzmieniu.	
125.	§ 17 ust. 2 pkt 4c	„... przestrzennych metodami, ...”	Uzasadnienie czy użyć „technikami” czy „metodami” w l.p. dotyczącym § 9	
126.	§ 17 ust. 2 pkt 4c	wektorów przestrzennych technikami, o których mowa w § 2 pkt 18-19	W obecnym brzmieniu powołanie się na techniki z § 2 pkt 18-21 powoduje, że część inspektorów żąda aby podczas pomiaru pomiarowej osnowy sytuacyjnej techniką RTK, wykonawca w raportach pomiarowych umieszczał informacje na temat wektorów	

			przestrzennych	
127.	§ 17 ust. 3	§ 17 ust. 3 Wymóg o którym mowa w § 17 ust. 2 pkt 4 lit. c nie dotyczy osnowy pomiarowej zakładanej metodą GNSS techniką kinematyczną RTK lub RTN	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
128.	§ 18, § 73, § 74	Zasady wyrównywania i obliczania osnów pomiarowych należy umieścić w jednym miejscu rozporządzenia w logicznej sekwencji.	Zupełnie niezrozumiałe jest, i wprowadzające chaos w rozporządzeniu, umieszczenie części zasad dotyczących wyrównywania osnów pomiarowych w rozdziale nr 3 (§ 18), a części w rozdziale nr 5 (§73, 74). Stąd, naszym zdaniem, potrzeba korekty w tym zakresie.	
129.	§ 18	1. Dane obserwacyjne dotyczące osnowy pomiarowej zakładanej w postaci wskazanej w §17 ust. 1 pkt. 1-5 wyrównuje się metodą najmniejszych kwadratów w układzie sieci jednorzędowej. 2. Miarą dokładności założonej osnowy pomiarowej, której obserwacje zostały wyrównane wg zasady określonej w ust. 1, są błędy średnie położenia wyznaczanych punktów, przy założeniu bezbłędności punktów nawiązania.	Uzasadnienie do zmiany przepisu określono łącznie w części odnoszącej się do §17.	
130.	§ 18	<i>Dodać podpunkt:</i> Dopuszcza się zakładanie osnów II rzędu (wyrównanych metodą najmniejszych kwadratów) opartych na punktach osnowy pomiarowej pomierzonej metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS z błędem średnim położenia wyznaczonych punktów, nie przekraczającym 0,05 m względem osnowy podstawowej.	Dotychczasowe dokładności nie zostaną przekroczone, a takie rozwiązanie ułatwi pracę geodetom.	

131.	§ 18 ust. 1	<p>Uzupełnić § 18 o zapis w następującym brzmieniu:</p> <p>Osnowy pomiarowe zakładane metodą RTK podlegają kontroli przez pomiar kontrolny kątów i długości. Jedynie osnowa pomiarowa zakładana metodą statyczną podlega wyrównaniu.</p>		
132.	§ 18 ust. 1	<p>Dane obserwacyjne dotyczące osnowy pomiarowej wyrównuje się metodą najmniejszych kwadratów w układzie:</p> <p>a) sieci jednorzędowej; b) sieci dwurzędowej zakładanej dla złożonych i dużych inwestycji; c) sieci osnowy pomiarowej drugiego rzędu $m_p \leq 0,10m$</p>		
133.	§ 18 ust. 1	<p>Pozornie logiczne, ale w elemencie w którym dotyczy obserwacji klasycznych i obserwacji wektorów metodą statyczną &2 p18 i p19. Wówczas jednak gdy pozwalamy na zakładanie osnow pomiarowych metodą RTK lub RTN wyrównanie jednorzędowe takich obserwacji jest niemożliwe. Proponuję doprecyzowanie (rozłączenie) zakładania technik statycznych i czasu rzeczywistego. Zapis w kontekście pomiarów statycznych jest rygorystyczny (wymaga postprocessingu) ale logiczny (choć należy zastanowić się w tym kontekście nad wykorzystaniem serwisu POZGEO). Przy pomiarach RTK/RTN niezbędny jest kilkukrotny pomiar, podwójna inicjalizacja, wykorzystanie dwóch niezależnych formatów danych RTK (VRS i MAC/FKP etc.)</p>		
134.	§ 18 ust. 1	<p>Proponujemy dodać następujące zdanie: W przypadku koniecznych uzupełnień dopuszczalne jest, aby nie więcej niż 30 punktów osnowy stanowiło drugi rząd.</p>	<p>Według obowiązującego brzmienia tego przepisu w przypadku sieci jednorzędowej każde uzupełnienie sieci wymaga jej ponownego wyrównania.</p>	

135.	§ 18 ust. 1	Dane obserwacyjne dotyczące osnowy pomiarowej wyznaczonych w postaci opisanej w § 17 ust. 1 pkt 1-4 wyrównuje się metodą najmniejszych kwadratów w układzie sieci jednorzędowej.	w przypadku uwzględnienia propozycji dodania § 17 ust. 1 pkt 5 - możliwości zakładania trzech punktów osnowy pomiarowej metodą RTK/RTN, należy tą metodę wyłączyć z wyrównania opisanego w § 18 ust. 1	
136.	? (brak w piśmie)		Dopuszczenie przeniesienia wysokości z punktu wysokościowej osnowy geodezyjnej na trwałe szczegóły w celu wykonania pomiaru kontrolnego wysokości metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS pomiarowymi technikami kinematycznymi RTK i RTN.	
137.	§ 18 ust. 1		Dopuszczenie w uzasadnionych przypadkach zastosowania dwurzędowej osnowy pomiarowej oraz dopuszczenie możliwości zakładania ciągów poligonowych w oparciu o punkty założone metodą precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS pomiarowymi technikami kinematycznymi RTK i RTN.	
138.	§ 18 ust. 1 pkt 2	skreślić słowa "w układzie sieci jednorzędowej" dodać litery: a) siecią jednorzędową; b) siecią dwurzędową zakładaną dla złożonych i dużych inwestycji c) sieć osnowy pomiarowej drugiego rzędu $m_p \leq 0,10m$	Zagęszczenie osnowy II rzędem ze względów ekonomicznych.	
139.	§ 18 ust. 2	„ ... wyznaczonych punktów lub/i średnie błędy wysokości punktów przy założeniu ...”	To wynika z wymagań wyrażonych w § 16 ust. 2 i 3	
140.	§ 18 (ust. 3)	Dodać w § 18 ustęp 3 w następującym brzmieniu: Osnowy pomiarowe zakładane metodą RTK podlegają kontroli przez pomiar kontrolny kątów i długości. Jedynie osnowa pomiarowa zakładana metodą statyczną podlega wyrównaniu.		

141.	§ 18 ust. 3	Dopuszcza się założenie osnowy pomiarowej drugiego rzędu w postaci sieci kątowno-linowej, pod warunkiem, że punkty nawiązania będą wyznaczone technikami o których mowa w § 2 pkt 18-21.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
142.	§ 18 ust. 4	Wymóg wyrównania metodą najmniejszych kwadratów o którym mowa w § 18 ust. 1, nie dotyczy osnowy pomiarowej zakładanej metodą GNSS techniką kinematyczną RTK lub RTN	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
143.	§ 19	<p>1. Punkty pomiarowej osnowy sytuacyjnej, o ile nie stanowią trwałych, jednoznacznych elementów sytuacyjnych, markuje się na gruncie w sposób zapewniający jednoznaczne oznaczenie tych punktów w terenie, jeżeli jest to niezbędne do wykonywania pomiarów.</p> <p>2. Do markowania można użyć w szczególności: pali drewnianych, rurek metalowych lub ceramicznych, bolców, trzpieni metalowych, znaków z tworzyw sztucznych oraz znaków wrytych lub namalowanych.</p> <p>3. Przy wykonywaniu geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych, których rezultaty wykorzystywane będą w rozpoczętym lub przewidywanym procesie inwestycyjnym albo do przekształcenia struktury własnościowej, punkty pomiarowej osnowy sytuacyjnej, które będą służyły do pomiaru szczegółów sytuacyjnych I grupy, o których mowa w § 28, o ile nie stanowią trwałych, jednoznacznych elementów sytuacyjnych, podlegają stabilizacji w sposób zapewniający jednoznaczne ich oznaczenie w terenie w okresie tych przedsięwzięć.</p> <p>4. Do stabilizacji można użyć: znaków z kamienia, betonu lub tworzyw sztucznych, a w przypadku nawierzchni utwardzonych — bolców, trzpieni</p>	1) Dotychczasowy zapis uzależniający wykonywanie stabilizacji punktów osnowy od przeznaczenia materiału stanowiącego wynik prac geodezyjnych (mapy do celów projektowych lub mapy do celów prawnych dot. scalenia lub podziału nieruchomości) nie gwarantuje realizacji zasady jednorodności i spójności treści baz danych w zakresie pozyskiwanych w drodze pomiarów terenowych szczegółów sytuacyjnych I grupy, które stanowią dla różnych użytkowników tych baz główne punkty odniesienia przy realizacji swych zamierzeń lub korzystania z ich treści w inny sposób. Przykładowo po wykonaniu pomiaru powykonawczego budynku i przyłączy albo pomiaru wyznaczonych i utrwalonych punktów granicznych na osnowę, z której nie pozostał żaden trwały ślad w terenie ani żaden opis topograficzny w zasobie, a pomiary oparto np. na punktach nowo zamarkowanego ciągu sytuacyjnego o długości ok. 3 km, wykonanie pomiarów w celu wznowienia znaków granicznych lub wykonania kolejnych pomiarów dot. treści mapy zasadniczej z punktów osnowy zakładanych techniką RTN (oparte o stacje ASG-Eupos), mimo wykonania poprzednich pomiarów z osnowy o śr. błędzie położenia 0,10 m, może nie dawać gwarancji zachowania wewnętrznej zgodności uzupełnianych baz danych (pomiary uzupełniające), a także poprawności wznawiania	5)

		<p>lub prętów, o długości zapewniającej trwałość stabilizacji.</p> <p>5. Informacje o położeniu i sposobie stabilizacji punktów pomiarowej osnowy sytuacyjnej, o których mowa w ust. 3, przedstawia się na opisach topograficznych, umożliwiających odszukanie i zidentyfikowanie tych punktów, których treść redaguje się zgodnie z zasadami wynikającymi z przepisów wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy.</p>	<p>znaków granicznych, gdyż nie zawsze możliwe jest wykonanie prawidłowej transformacji współrzędnych. Inaczej mówiąc dopóki nasze bazy danych będą zawierały elementy zgromadzone w oparciu o pomiary z osnów zakładanych sposobami tradycyjnymi, które zlokalizowane są w terenie, który podlegał pomiarowi, dopóty dla wszelkich prac geodezyjnych najważniejsze powinno być uzupełnianie tych baz z pomiarów w układach możliwie najbardziej zgodnych z dotychczasowymi, czyli z pomiarów opartych na identycznych punktach osnowy.</p> <p>2) Rezygnacja, w pewnych sytuacjach, ze stabilizacji punktów osnów sytuacyjnych, w terenach słabo zagęszczonych osnowami geodezyjnymi, powoduje ponadto niepotrzebne zwiększenie pracochłonności wykonywania prac geodezyjnych. Z praktyki geodezyjnej wynika, że wykonawcy mając do dyspozycji opis topograficzny, obejmujący trwale stabilizowany punkt osnowy, w pierwszej kolejności korzystają z takiego punktu, a dopiero w sytuacji gdy brak takich punktów lub ich położenie nie umożliwia wykonania pomiaru, to zabierają się za zakładanie nowych punktów osnowy lub zmianę technologii pomiaru.</p> <p>3) Proponowane w dalszej części zmiany treści §33 ust. 3 podkreślą zasadność i przydatność stabilizacji, w szerszym niż dotychczas zakresie, punktów osnów sytuacyjnych.</p> <p>4) Poszerzenie treści ust. 5 pozwoli na tworzenie i gromadzenie w zasobie geodezyjnym bardziej jednolitych i pełniejszych w swej treści opisów topograficznych, a brak regulacji w tym zakresie powoduje zbyt wielką dowolność w ich opracowaniu.</p>	
--	--	---	--	--

144.	§19 ust. 2	Do markowania można użyć w szczególności: pali drewnianych, rurek metalowych lub ceramicznych, bolców, trzpieni metalowych oraz znaków wrytych lub namalowanych	Proponuje się wykreślić „znaków z tworzyw sztucznych”, które nie sprawdziły się w „minionej epoce”.	
145.	§ 19 ust. 3	Przy wykonywaniu geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych, których rezultaty wykorzystywane będą w rozpoczętym lub przewidywanym procesie inwestycyjnym albo do pomiaru punktów granicznych , punkty pomiarowej osnowy sytuacyjnej, o ile nie stanowią trwałych, jednoznacznych elementów sytuacyjnych, podlegają stabilizacji w sposób zapewniający jednoznaczne ich oznaczenie w terenie. w okresie tych przedsięwzięć.	Proponuje się sformułowania uściślające zakres stosowania norm wynikających z tego przepisu.	
146.	§ 19.3	<i>Uściślić lub wyjaśnić zapis „ proces inwestycyjny”</i>	Zapis stanowiący o obowiązku stabilizacji osnowy pomiarowej jest nieprecyzyjny, ponieważ pod pojęciem „proces inwestycyjny” może się kryć wiele rozwiązań, np. budowa małego domu handlowego czy budynku jednorodzinnego.	
147.	§ 19 ust. 5	skreślić	Po co to komu ? Raz że jest era pomiarów w technologii GNSS, a dwa – w dobie map numerycznych, jeśli będę potrzebował znaleźć konkretny punkt, mając jego współrzędne i współrzędne bliskich mu szczegółów sytuacyjnych (np. narożniki budynków), jestem w stanie sam sobie wygenerować odległości potrzebne do odszukania tego punktu.	
148.	§ 19 ust. 6	Opisy topograficzne o których mowa w ust. 5 należy sporządzić odpowiednio do zasad określonych przepisami wydanymi na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
149.	§ 20 ust. 2	Sieć kątowno-liniową nawiązuje się do poziomej osnowy geodezyjnej w sposób zapewniający orientację przestrzenną sieci z co najmniej dwóch niezależnych kierunków.	Propozycja ta nie obniży dokładności pomiaru, a jest łatwiejsza w realizacji w praktyce.	

150.	§ 20 ust. 2	„... nawiązuje się przynajmniej do 3 punktów poziomej osnowy geodezyjnej w sposób zapewniający jej kontrolowaną orientację w układzie współrzędnych płaskich”	Osnowie poziomej nie nadaje się orientacji przestrzennej. Już trzy punkty nawiązania dają dwa niezależne kierunki nawiązania.	
151.	§ 20 ust. 2	Sieć kątowo-liniową nawiązuje się do poziomej osnowy geodezyjnej w sposób zapewniający orientację przestrzenną sieci z co najmniej dwóch niezależnych kierunków.	Rozważyć usunięcie z przepisu treści w brzmieniu: określonych przez niezależne pary punktów nawiązania. Może to prowadzić do interpretacji, że każdy kierunek nawiązania musi być do punktu mniemającego nawiązania z sąsiednim.	
152.	§ 20 ust. 5	„... tego ciągu do co najmniej jednego punktu szczegółu ...”	Uściślenie.	
153.	§ 20 ust. 6	System ciągów poligonowych może tworzyć sieć poligonową z punktami węzłowymi.	Ciągi poligonowe nie mogą być zakładane jako sieci – tylko sieć może być utworzona z ciągów.	
154.	§ 21 ust. 3	„... punktów poziomej osnowy pomiarowej ...”	uściślenie	
155.	§ 22a ust. 1	Pomiar punktów osnowy pomiarowej wymienionych w § 17 ust. 1 pkt 5, zakłada się dla obszarów małych, w postaci minimum trzech punktów.	regulacje pomiaru metodą RTK/RTN wprowadzone przez GGK w 2011 r. „Zalecenia techniczne – pomiary satelitarne GNSS oparte na systemie stacji referencyjnych ASG-EUPOS”, które mają służyć jako dobre praktyki, nie stanowią aktu prawa oraz są niejednokrotnie sprzeczne, a tym samym brak jest podstaw do wykonywania pomiarów w ten sposób oraz wykonania kontroli pomiarów wykonanych tą metodą	
156.	§ 22a ust. 2	Przy pomiarze punktów osnowy metodą RTK/RTN należy zapewnić następujące warunki pomiarowe: a) odbiornik powinien wyznaczać pozycję w oparciu o minimum 6 satelitów GNSS; b) parametr PDOP powinien być mniejszy lub	j.w.	

		<p>równy 3;</p> <p>d) odchylenie standardowe pozycji dla składowej poziomej powinno być mniejsze lub równe $\pm 0,02\text{m}$;</p> <p>c) dla interwału zapisu co 1 s. czas trwania pomiaru powinien wynosić co najmniej 30 sekund.</p>		
157.	§ 24 i § 25	<p>§ 24. 1. Dane obserwacyjne niezbędne do ustalenia wysokości punktów pomiarowej osnowy wysokościowej metodami, o których mowa w § 23 pkt 1 i 2, uzyskuje się w wyniku pomiaru w dwóch kierunkach, głównym i powrotnym, między punktami nawiązania.</p> <p>2. Punktami pomiarowej osnowy wysokościowej mogą być:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) punkty poziomej osnowy geodezyjnej; 2) punkty pomiarowej osnowy sytuacyjnej; 3) trwałe szczegóły terenowe, których położenie zostało określone z dokładnością właściwą dla szczegółów terenowych I grupy, o których mowa w § 28 ust. 3 pkt 1. <p>§ 25. 1. Pomiar metodą niwelacji geometrycznej wykonuje się na każdym stanowisku dwukrotnie ze zmianą wysokości osi celowej według schematu: wstecz, w przód — zmiana wysokości — w przód, wstecz. Różnica między wynikami tych pomiarów nie może przekroczyć 0,004 m.</p> <p>2. Różnica między sumą przewyższeń w kierunku głównym a sumą przewyższeń w kierunku powrotnym (δ) jest wyrażana w metrach i nie</p>	<p>Wymogi wyrównania obserwacji metodą ścisłą, w tym określenia średniego błędu położenia wysokościowego, określone w §16 i §18, w połączeniu z wymogiem wskazanym w § 24 ust. 1, czyli dwukrotnego pomiaru różnicy wysokości – kierunek główny i powrotny , w dostateczny sposób gwarantuje poprawność wyznaczenia wysokości punktów wyznaczanych metodą niwelacji geometrycznej, dlatego nakładanie dodatkowego obowiązku pomiaru ze zmianą wysokości osi celowej na każdym stanowisku instrumentu wydaje się bezzasadne.</p>	

		<p>może być większa niż wartość określona według wzoru: $\delta \leq 0,04\sqrt{L}$, w którym L oznacza długość ciągu osnowy pomiarowej w km.</p> <p>3. bez zmian</p> <p>4. bez zmian</p>		
158.	§ 24 ust. 1	„... głównym i powrotnym ciągu niwelacyjnego.”	W pomiarowej osnowie wysokościowej, ciągi mogą tworzyć sieć i wówczas ciągi wydziela się między punktem nawiązania i punktem węzłowym lub między dwoma punktami węzłowymi.	
159.	§ 24 ust. 2 pkt 3	lub inne elementy infrastruktury technicznej jednoznacznie identyfikowalne.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
160.	§ 25	<p>Dodać ust 5 w § 25 w brzmieniu:</p> <p>Zasady określone w § 25 ust. 1 nie dotyczą pomiarów metodą niwelacji geometrycznej wykonywanych urządzeniami pomiarowymi do wykonywania niwelacji precyzyjnej</p>	<p>Zapis ten wynika z uzasadnienia do Rozporządzenia w sprawie osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych. W rozdziale uzasadnienia do rozporządzenia Ocena skutków regulacji . Konsultacje społeczne 4) Uwagi zgłoszone przez Stowarzyszenie geodetów Polskich:</p> <p>c) Odrzucono poprawkę, żeby pomiar łąty niwelacyjnej wykonywać dwukrotnie przy różnych wysokościach osi celowej instrumentu. Zmiana osi celowej przy powtórny określeniu przewyższenia w niwelacji precyzyjnej była uzasadniona przy stosowaniu tradycyjnych niwelatorów optycznych (miała na celu uniknięcie sugerowania się przez obserwatora wykonanymi wcześniej odczytami, a także zmniejszenia wpływu drobnych błędów podziału łąt i mikrometru optycznego). Obecnie stosowane niwelatory cyfrowe wykonują kolejne pomiary zupełnie niezależnie, a dokładność naniesienia podziału na łątach kodowych jest znacznie wyższa niż w przeszłości, stąd zmiana wysokości osi celowej przy powtórny pomiarze jedynie wydłużałaby czas obserwacji i w wyniku zamiast poprawy mogłaby spowodować pogorszenie</p>	

			końcowych rezultatów pomiaru.	
161.	§ 25 ust. 3	„...stanowiska instrumentu wybiera się w jednakowych odległościach nie przekraczających 50 m od łąt niwelacyjnych	Nie musi to być połowa odległości między łątami, tylko jednakowe długości celowych, a poza tym nie pomiędzy mierzonymi punktami, bo ta odległość najczęściej jest większa od podwójnej długości celowych.	
162.	§ 25 ust. 3a	W uzasadnionych przypadkach można długości celowych wydłużyć do 75 m.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
163.	§ 26	Sugeruje się zmianę dopuszczalnych wartości błędów pomiarów w taki sposób by zachowana była korelacja dokładności pomiarów z założonym błędem.	Brak korelacji wymagań dokładnościowych: dokładność pomiaru kąta pionowego - 30 ^{cc} , maksymalna długość celowej – 250 m. Te dane wyjściowe dają błąd przewyższenia – 0.011 m . Do tego dochodzą błędy pomiaru wysokości instrumentu i tarczy – 0.002 m (dokładności raczej trudne do osiągnięcia). Natomiast podana dopuszczalna różnica przewyższeń pomiędzy pomiarami tam i powrót wynosi 0.004 m . Biorąc pod uwagę tę przybliżoną analizę widać wyraźny brak koordynacji pomiędzy wartością 0.011 m i 0.004 m. Uważamy, że wymóg nie przekroczenia wartości 0.004 m jest zbyt rygorystyczny dla osnowy wysokościowej o dop. błędzie 0.05 m (§ 16.3). Ewentualna zmiana zapisów § 26 w sugerowanym kierunku wymaga nieco głębszej analizy.	
164.	§ 26 ust. 2	Proponujemy usunięcie wyrazu „optycznych”	Dopiero pomiar w 2 położeniach lunety zapewnia niezbędną kontrolę pracy instrumentu (w terenie) niezależnie od jego konstrukcji (optyczny czy elektroniczny).	
165.	§ 26 ust. 2	„...niwelacji trygonometrycznej pomiar kątów pionowych wykonuje się ...”	Przy wykonywaniu niwelacji trygonometrycznej za pomocą tachimetrów elektronicznych pomiar kątów pionowych także powinien być wykonywany w dwu położeniach lunety, bo nie można, także w tym przypadku wyeliminować wszystkich błędów	

			instrumentalnych przez pomiar w jednym położeniu lunety	
166.	§ 26 ust. 4	Po § 26.5 dodaje się ustęp nr 6 w brzmieniu: 6. Wysokościową osnowę pomiarową dla celów o których mowa w § 16.4, zakłada się wyłącznie metodą niwelacji geometrycznej.	Uważamy, że osiągnięcie średniego błędu nie przekraczającego wartości 0.02 m, szczególnie w dłuższych ciągach, możliwe jest tylko metodą niwelacji geometrycznej.	
167.	§ 26 ust. 4 pkt 2		Czy zdaniem ustawodawcy rzeczywiście pomiar wysokości instrumentu i tarczy celowniczej tasiemką, z dokładnością lepszą/równą 2mm jest możliwy?	
168.	§ 26 ust. 5	Proponujemy zmianę brzmienia tego ustępu na następujący: Rozbieżność pomiędzy różnicami wysokości między sąsiednimi punktami ciągu niwelacyjnego wynikająca z pomiarów w dwóch kierunkach nie może przekroczyć 0,025 m.	Uproszczona analiza zakładająca długości celowych 25m (maksymalne zgodne z przepisami), pomiar kąta z błędem 30cc, przy założeniu dokładności pomiaru wysokości instrumentu i celu 2mm (zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem), oraz przy założeniu nieprzekroczenia dwukrotnej wartości błędu średniego prowadzi do proponowanej wartości. $2 \cdot (30cc \cdot 250m/ro)^2 + 2mm^2 + 2mm^2)^{0.5} = \text{około } 25m$ Dopiero przekroczenie tej wartości wskazuje na niezachowanie należytej staranności przy założonej dokładności pomiaru, które można interpretować jako błąd innego typu niż przypadkowy.	
169.	§ 26 ust. 5	-	Dopuszczalna różnica przewyższeń 0,004m między sąsiednimi punktami ciągu niwelacyjnego wyznaczona z pomiaru metodą niwacji trygonometrycznej przy założeniach $m_d \leq 0,01m$, $m_a \leq 0,0030^s$ i błędzie określenia wysokości instrumentu i reflektora rzędu 0,002 m, nie jest możliwa do osiągnięcia, nawet w przypadku kilkakrotnego wykonania pomiaru.	
170.	§ 27	W tej formie zapis jest nieskończenie niejasny. Transformacja w oparciu o punkty dostosowania? Ile – to zależy od modelu tej transformacji. Praktykuje się (sprzedawcy sprzętu GNSS) cztery punkty, czyli model płaszczyzny z jednopunktową		

		<p>kontrolą. Nie ma żadnych wskazówek dotyczących stosowania (walidacji) istniejących modeli geoidy (quasi-geoidy). To krok wstecz w stosunku do instrukcji technicznej G-2 (2005), która wspominała o możliwości stosowania modeli opisu powierzchni odniesienia. W kontekście opublikowania w ostatnim czasie kilku modeli quasi-geoidy opisujących poziom KRON86 i EVRF2007 jest to zupełnie niezrozumiałe. Proponowane uzupełnienie powinno objąć propozycję minimalnej ilości punktów stosowanych przy transformacji z układu wysokości geometrycznych (GNSS) do normalnych lub zachęte (możliwość) skorzystania z istniejących modeli quasi-geoidy przy kontroli uzyskanych w oparciu o nie wysokości na minimum dwóch punktach z ograniczeniem dopuszczalnych różnic wysokości (podobnie jak w przypadku &12 punkt 2).</p>		
171.	§ 28	<p>1. bez zmian</p> <p>2. bez zmian</p> <p>3. Ze względu na wymagania dokładnościowe pomiaru wyróżnia się następujące grupy szczegółów terenowych:</p> <p>1) I grupa — szczegóły terenowe jednoznacznie identyfikowalne w terenie, zachowujące długookresową niezmienność kształtu i położenia, w szczególności:</p> <p>a) znaki i punkty graniczne,</p> <p>b) znaki geodezyjne,</p> <p>c) obiekty budowlane i urządzenia budowlane, w tym elementy sieci uzbrojenia terenu (np.: armatura naziemna sieci podziemnych,</p>	<p>Doprecyzowanie rodzaju szczegółów sytuacyjnych, należących do I grupy, rozwieje uzasadnione wątpliwości, czy przewody podziemne sieci elektroenergetycznych oraz telekomunikacyjnych należy traktować jako zachowujące długookresową niezmienność kształtu i położenia.</p>	

	<p>przewody kablowe oraz rurowe), bezpośrednio dostępne do pomiaru;</p> <p>2) II grupa:</p> <p>a) szczegóły terenowe jednoznacznie identyfikowalne w terenie, których kształt i położenie nie zachowuje długookresowej niezmienności, w szczególności: budowle i urządzenia ziemne w postaci nasypów, wykopów, grobli, tam, wałów przeciwpowodziowych, rowów, kanałów oraz sztuczne zbiorniki wodne,</p> <p>b) zakryte obiekty budowlane i urządzenia budowlane, w tym zakryte elementy sieci uzbrojenia terenu,</p> <p>c) elementy zagospodarowania terenu, w szczególności: parki, zieleńce, trawniki, place zabaw i wypoczynku, skwery, pojedyncze drzewa oraz boiska sportowe;</p> <p>3) III grupa — szczegóły terenowe, których jednoznaczna identyfikacja w terenie jest utrudniona i zależna od oceny osoby wykonującej pomiar, takie jak:</p> <p>a) kontury użytków gruntowych oraz odkrywki glebowe na potrzeby gleboznawczej klasyfikacji gruntów,</p> <p>b) cieki i zbiorniki wodne o naturalnych liniach brzegowych,</p> <p>c) oddziały leśne na obszarach lasów i parków narodowych.</p>		
--	---	--	--

172.	§ 28 ust. 3	Czy do I grupy szczegółów terenowych należy zaliczyć mierzone w wykopie sieci uzbrojenia terenu (1c- bezpośrednio dostępne do pomiaru), czy sieci uzbrojenia terenu zalicza się do grupy II (2b- zakryte elementy sieci uzbrojenia terenu) bez względu jak są mierzone?		
173.	§ 28 ust. 3 pkt 1 lit c	Dodać wyrazy: „z wyjątkiem wolno stojących podpór i słupów trakcyjnych przewodów napowietrznych.”	Identyfikacja przyziemia tych elementów jest zbyt wieloznaczna, a wszelkie słupy i podpory ulegają dość często przemieszczeniu w stosunku do powierzchni gruntu.. Szczegóły te należałoby zakwalifikować do II grupy szczegółów terenowych. Szczegóły te można przyrównać do wolno stojących drzew.	
174.	§ 28 ust. 3 pkt 1 lit. c	Zaproponowano c’: obiekty budowlane i urządzenia budowlane, w tym elementy sieci uzbrojenia terenu, bezpośrednio dostępne do pomiaru (tylko sieci sztywne); c’’: obiekty budowlane i urządzenia budowlane, w tym naziemne elementy sieci uzbrojenia terenu, oraz przewody kanalizacyjne bezpośrednio dostępne do pomiaru za wyjątkiem elementów sieci wykonanych z elastycznych materiałów nie zachowujących cech niezmienności ich kształtu i położenia, które zaliczamy do elementów II grupy dokładnościowej.	Podjąć próbę doprecyzowania brzmienia tego zapisu biorąc pod uwagę zaproponowane warianty. 1. Sieci z materiałów giętkich nie pozwalają mierzyć z dokładnością 0.1m (w wykopie są ułożone "wężykiem") 2. Istniejący zapis traktowany jest np. przez ośrodki dokumentacji jako zaliczenie wszystkich sieci uzbrojenia podziemnego do I grupy szczegółów, w związku z tym nie dopuszcza tachimetrycznego określenia wysokości tych sieci, co jest nonsensem, bo po zasypaniu i zagęszczeniu gruntu wysokości tych sieci ulegają obniżeniu (wypiętrzeniu) o trudną do oszacowania wielkość, na pewno jednak grubo przekraczającą dokładność wysokościowego pomiaru tachimetrycznego .	
175.	§ 28 ust. 3 pkt 1 lit. c	obiekty budowlane i urządzenia budowlane, w tym elementy sieci naziemne uzbrojenia terenu, bezpośrednio dostępne do pomiaru	w związku z obecnym zapisem „w tym elementy sieci uzbrojenia terenu, bezpośrednio dostępne do pomiaru” osie przewodów bezpośrednio dostępnych do pomiaru zostają zaliczane do I grupy szczegółów terenowych, a co za tym idzie, zgodnie z § 29 ust. 3 należy wykonać pomiar kontrolny np. tzw. czołówki, co w przypadku np. kabli jest niejednokrotnie nieuzasadnione	

176.	§ 28 ust. 3 pkt 1 lit. c	Obiekty budowlane i urządzenia budowlane, w tym elementy sieci uzbrojenia terenu, bezpośrednio dostępne do pomiaru za wyjątkiem elementów sieci wykonanych z elastycznych materiałów nie zachowujących cech niezmienności ich kształtu i położenia, które zaliczamy do elementów II grupy dokładnościowej.	Przy głębokich i szerokich wykopach trudno precyzyjnie zlokalizować oś lub obrys przewodu i utrzymać ściśle pionowo sygnalizację celu, mając na uwadze warunki terenowe podczas budowy gdy obuwie unieruchomione w grząskim podłożu.	
177.	§ 28.3.1	Ze względu na wymagania dokładnościowe pomiaru ... c) obiekty i urządzenia budowlane, w tym elementy naziemne sieci uzbrojenia terenu, bezpośrednio dostępne do pomiaru;	Niewłaściwy obecny zapis, włączający sieci uzbrojenia podziemnego, w tym wykonane z elementów elastycznych, np. sieci energetyczne i teletechniczne, powoduje liczne i uzasadnione kontrowersje wśród geodetów.	
178.	§ 28.3.1	Ze względu na wymagania dokładnościowe pomiaru ... c) obiekty i urządzenia budowlane, w tym elementy naziemne i podziemne sieci uzbrojenia terenu, których wymiary podłużne i poprzeczne przekraczają wymiar 0,5 m, za wyjątkiem studni kanalizacyjnych;	Należy jednoznacznie określić co stanowi szczegół I grupy w zakresie sieci uzbrojenia terenu.	
179.	§ 28.3.2	b) zakryte obiekty budowlane i urządzenia budowlane, w tym elementy sieci uzbrojenia terenu, których wymiary podłużne i poprzeczne nie przekraczają wymiar 0,5 m,	Należy jednoznacznie określić co stanowi szczegół II grupy w zakresie sieci uzbrojenia terenu.	
180.	§ 29 ust. 1		Proponuje się rozważenie ujednoczenia zapisów dot. dokładności pomiaru szczegółów terenowych z obecnymi zapisami rozporządzenia w sprawie EGiB - § 61 ust. 1. t.j.	

			położenie względem osnowy geodezyjnej 1 klasy zostało określone na podstawie geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych z błędami średnimi nieprzekraczającymi 0,18 m – I grupa dokładnościowa. Pozostałe grupy również powinny mieć zmienione dokładności.	
181.	§ 29 ust. 3	Przy pomiarze szczegółów terenowych I grupy, z wyłączeniem podziemnych sieci uzbrojenia terenu: elastycznych, wykonuje się pomiar kontrolny polegający na: ...	w przypadku nieuwzględnienia proponowanej zmiany zapisu § 28 ust. 3 pkt 1 lit. c, należy osie przewodów elastycznych (np. przewodów telekomunikacyjnych), bezpośrednio dostępnych do pomiaru wyłączyć z pomiaru kontrolnego opisanego w tym przepisie.	
182.	§ 29 ust. 3	Przy pomiarze szczegółów terenowych I grupy wykonuje się pomiar kontrolny polegający na: 1) drugim, niezależnym wyznaczeniu położenia szczegółów lub 2) pomiarze odległości pomiędzy dwoma punktami sytuacyjnymi objętymi pomiarem (miary czołowe), lub 3) pomiarze odległości pomiędzy punktem objętym pomiarem a innym punktem wyznaczonym z dokładnością właściwą dla szczegółów terenowych I grupy. Odchylenie liniowe ustalone na podstawie pomiaru kontrolnego nie może przekraczać wartości określonych w § 5 ust. 3 pkt 1	Zdanie, które należy dodać, ponieważ nie podano, żadnych kryteriów pozytywnego wyniku kontroli, a podawane są przy innych pomiarach np. wysokościowych.	
183.	§ 29 ust. 3a	Przy pomiarze konturów budynków dopuszcza się pomiar występow i wgłębień mniejszych od 2 m za pomocą miar liniowych, które umożliwią jednoznaczne określenie współrzędnych konturu budynku z wymaganą dokładnością.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	

184.	§ 29 ust. 4	Wyniki pomiarów szczegółów terenowych oraz dodatkowe informacje o obiektach objętych pomiarem utrwała się w dziennikach obserwacyjnych oraz na czytelnych szkicach polowych z zastosowaniem symboli graficznych określonych w przepisach wydanych na podstawie <u>art. 19 ust. 1 pkt 7</u> ustawy, w postaci dokumentów analogowych lub elektronicznych.	z uwagi na stosowanie nowych rozwiązań technologicznych, które nie gwarantują czytelności sporządzonych szkiców, a z uwagi na brak wymogów w przepisach trudności w egzekwowaniu poprawy dokumentu.	
185.	§ 29 ust. 6	Wykonawcy przekazują do PZGiK dokumenty elektroniczne opatrzone podpisem elektronicznym. o którym mowa w <u>art. 3 pkt 1</u> ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, o którym mowa w <u>art. 3 pkt 15</u> ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne albo uwierzytelnione przy użyciu certyfikatu cyfrowego systemu PZGiK.	Może zwiększyć ilość sposobów weryfikowania dokumentów elektronicznych, wykorzystując również inne dostępne możliwości, takie jak: profil zaufany ePUAP czy uwierzytelnianie przy użyciu certyfikatu cyfrowego systemu PZGiK (o którym mowa w rozporządzeniu MAiC z dnia 5 września 2013r. w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (Dz. U. z 2013r. poz. 1183).	
186.	§ 29 ust. 6	Wykonawcy przekazują do PZGiK dokumenty elektroniczne opatrzone podpisem elektronicznym. o którym mowa w <u>art. 3 pkt 1</u> ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, o którym mowa w <u>art. 3 pkt 15</u> ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne albo uwierzytelnione przy użyciu certyfikatu cyfrowego systemu PZGiK.	Może zwiększyć ilość sposobów weryfikowania dokumentów elektronicznych, wykorzystując również inne dostępne możliwości, takie jak: profil zaufany ePUAP czy uwierzytelnianie przy użyciu certyfikatu cyfrowego systemu PZGiK (o którym mowa w rozporządzeniu MAiC z dnia 5 września 2013r. w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (Dz. U. z 2013r. poz. 1183).	
187.	§ 29a	Pomiar punktów granicznych, które nie są na gruncie oznaczone w postaci znaków granicznych, poprzedzają czynności mające na celu ustalenie położenia tych punktów na gruncie w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy lub w trybie przepisów art. 39.	uwaga jak w pkt. 32 niniejszej tabeli (???)	

188.	§ 30, 67, 68, 75, 77	Wycofanie z Rozporządzenia zapisów, które są niezgodne z delegacją ustawową podaną w art. 19 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1889 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.	Zgodnie z delegacją ustawową rozporządzenia miało określać standardy techniczne wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Niektóre zapisy Rozporządzenia przekraczają ww. delegację prawną lub ingerują w zakres objęty innymi przepisami np. ewidencji gruntów i budynków. Narusza to m.in. § 115 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej: (Dz. U. nr. 100, poz. 908).	
189.	§§ 30, 67, 68, 75, 77	Wycofanie z Rozporządzenia zapisów, które są niezgodne z delegacją ustawową podaną w art. 19 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne	Zgodnie z delegacją ustawową rozporządzenie miało określać standardy <u>techniczne</u> wykonywania geodezyjnych <u>pomiarów</u> <u>sytuacyjnych</u> i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Niektóre zapisy Rozporządzenia przekraczają ww. delegację prawną lub ingerują w zakres objęty innymi przepisami dotyczącymi np. ewidencji gruntów i budynków.	
190.	§ 30		Przepis należy sformułować jednoznacznie. Proponuje się uściślić, jakie punkty graniczne „ujawnione uprzednio w ewidencji gruntów i budynków” mogą podlegać wyznaczeniu. Czy również te, które nie były uprzednio ustalone.	
191.	§ 30 ust. 1, § 30 ust.2, § 30 ust.3	„w oparciu o” – na podstawie	Etymologia wyrazu (słowa, określenia, nazwy) „oparcie” nie kwalifikuje go do stosowania w przepisach prawnych dotyczących prac geodezyjnych i kartograficznych. To określenie nie powinno być używane w geodezji według polonistów, w ogóle w zawodach technicznych. Może być w oparciu krzesła, a zamiennikiem może być np. „na podstawie”, „w nawiązaniu” lub inny zamiennik stosownie do kontekstu zapisu prawnego i dokumentacji	

			geodezyjnej. Nie wiadomo jak można się opierać o opisy topograficzne? (§ 30.2).	
192.	§ 30 ust. 1	Geodezyjne pomiary sytuacyjne, mające na celu wznowienie znaków granicznych lub wyznaczenie punktów granicznych, wykonuje się przy wykorzystaniu danych obserwacyjnych określających położenie tych znaków lub punktów granicznych w oparciu o osnowę pomiarową, jaka była wykorzystana do pozyskania tych danych.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
193.	§ 30 ust.1	Geodezyjne pomiary sytuacyjne, mające na celu wznowienie znaków granicznych lub wyznaczenie punktów granicznych, wykonuje się przy wykorzystaniu danych obserwacyjnych określających położenie tych znaków lub punktów granicznych na podstawie osnowy pomiarowej, jaka była wykorzystana do pozyskania tych danych.	Etymologia wyrazu (słowa, określenia, nazwy) „oparcie” nie kwalifikuje go do stosowania w przepisach prawnych dotyczących prac geodezyjnych i kartograficznych. To określenie nie powinno być używane w geodezji według polonistów, w ogóle w zawodach technicznych. Może być w oparciu krzesła, a zamiennikiem może być np. „na podstawie”, „w nawiązaniu” lub inny zamiennik stosownie do kontekstu zapisu prawnego i dokumentacji geodezyjnej.	
194.	§ 30 ust. 2	W przypadku niezachowania się osnowy pomiarowej, o której mowa w ust. 1, na skutek zniszczenia lub przemieszczenia jej punktów albo braku możliwości jej odtworzenia, geodezyjne pomiary sytuacyjne, mające na celu wznowienie znaków granicznych lub wyznaczenie punktów granicznych, wykonuje się na podstawie :		
195.	§ 30 ust. 2 pkt 1	W przypadku niezachowania się osnowy pomiarowej, o której mowa w ust. 1, na skutek zniszczenia lub przemieszczenia jej punktów albo braku możliwości jej odtworzenia, geodezyjne pomiary sytuacyjne, mające na celu wznowienie znaków granicznych lub wyznaczenie punktów granicznych, wykonuje się w oparciu o: 1) opisy topograficzne tych punktów granicznych	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	

		<p>lub</p> <p>1a) informacje liczbowe zawarte na szkicach lub w innych dokumentach;</p> <p>2) współrzędne tych punktów granicznych po ich uprzednim zharmonizowaniu w drodze matematycznej transformacji z układem odniesienia określonym przez punkty poziomej osnowy geodezyjnej oraz pomiarowej osnowy sytuacyjnej.</p>		
196.	§ 30. 2.1	opisy topograficzne tych punktów granicznych, zarysy katastralne, miary czołowe lub	Zarysy katastralne zawierają często wystarczające informacje aby wznowić znaki graniczne lub wyznaczyć punkty graniczne z wymaganą dokładnością, zwłaszcza jak część znaków granicznych istnieje na gruncie. Natomiast wznowienie na podstawie miar czołowych czasami jest bardziej dokładne niż na podstawie współrzędnych punktów granicznych nawet po ich zaharmonizowaniu.	
197.	§ 30 ust. 3	Wznowione znaki graniczne lub wyznaczone punkty graniczne, po ich stabilizacji lub zamarkowaniu, podlegają ponownemu pomiarowi w na podstawie poziomej osnowy geodezyjnej lub pomiarowej osnowy sytuacyjnej.		
198.	§ 30 ust.4		Opracować jednolity wzór protokołu granicznego – wzór, jako załącznik do rozporządzenia. Patrz także poz. I w uwagach ogólnych.	
199.	§ 30 ust.4	Z czynności wznowienia znaków granicznych lub wyznaczenia punktów granicznych sporządza się protokół, o którym mowa w art. 39 ust. 4 ustawy, zawierający w szczególności:	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu, zgodnie z zapisami ustawy PGiK.	
200.	§ 30 ust. 4 pkt 12	Skreślić „i trwałych szczegółów sytuacyjnych”	Trwałe szczegóły sytuacyjne ulegają zmianie i mogą stanowić materiał pomocniczy przy odszukaniu znaków granicznych. W żadnym wypadku nie mogą stanowić podstawy do wznowienia znaków	

			granicznych, a jedynie wskazanie przybliżonego położenia. Przy obecnych technikach pomiarowych korzystanie z opisów topograficznych jest archaizmem.	
201.	§ 30 ust.4 pkt 12	szkic zawierający dane liczbowe określające położenie wznovionych znaków granicznych lub wyznaczonych punktów granicznych w stosunku do szczegółów sytuacyjnych położonych w ich bezpośrednim sąsiedztwie, takich jak budynki, ogrodzenia, słupy oraz miedze;	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu. Proponuje się ujednolicenia przepisu z obecnymi zapisami rozporządzenia w sprawie EGIB - § 39 ust. 6 pkt 1.	
202.	§ 30 ust. 4 pkt 15	podpis geodety sporządzającego protokół – posiadającego zakres uprawnień zawodowych o którym mowa w art. 43 pkt 2 ustawy, oraz podpisy osób, o których mowa w pkt 8, na każdej stronie protokołu	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
203.	§ 30 ust. 6	W przypadku, gdy podczas czynności wznovienia znaków granicznych, wykonawca na gruncie stwierdzi zgodną stabilizację i położenie znaku z jednoznaczną dokumentacją pozyskaną z PZGiK, wykonawca sporządza jednostronny protokół z odszukania znaków granicznych.	proponowany zapis jednoznacznie określi podjęte czynności wznovienia znaków granicznych w wyniku, których wykonawca odszuka istniejącą na gruncie stabilizację, a które nie zostały ujęte w ustawie oraz w rozporządzeniu. Zostanie wówczas rozstrzygnięta sytuacja, która budzi zastrzeżenia stron w zakresie wykonywanych przez geodetę prac, o których nie zostali zawiadomieni.	
204.	§ 30 ust. 7	Odszukane znaki graniczne podlegają pomiarowi kontrolnemu.	proponowany zapis jest kontynuacją propozycji zmian § 30 ust. 6	
205.	§ 31 ust. 2	Bardzo niejasny zapis. Prawdopodobnie niezauważony błąd. Zgodnie z takim zapisem, a jest to niestety obowiązujące prawo, trudno jest określić sposób postępowania.		
206.	§ 31 ust. 3	Niejasne jest pojęcie środka ciężkości; autorowi chodziło raczej o środek geometryczny elementów naziemnych sieci uzbrojenia terenu...		

207.	§ 31 ust. 3 pkt 1	... których wymiary podłużne i poprzeczne lub ich średnica są mniejsze niż 0,50 m, ...”	Właz kanałowy nie ma wymiaru podłużnego ani poprzecznego.	
208.	§ 31 ust. 3 pkt 1	elementów naziemnych sieci uzbrojenia terenu, których wymiary podłużne i poprzeczne są mniejsze niż 0,50 m, pomiarowi podlega geometryczny środek ciężkości tego elementu	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
209.	§ 32	<p>Geodezyjne sytuacyjne pomiary terenowe wykonuje się metodami:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) biegunową; 2) ortogonalną (domiarów prostokątnych); 3) wcięć: <ol style="list-style-type: none"> a) kątowych, b) liniowych, c) kątowo-liniowych; 4) precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy GNSS. 5) przedłużeń konturów sytuacyjnych na linie pomiarowe 	Rozszerzenie metod wykonywania geodezyjnych sytuacyjnych pomiarów terenowych.	
210.	§ 32	<p>§ 32. Geodezyjne sytuacyjne pomiary terenowe wykonuje się metodami:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) biegunową; 2) ortogonalną (domiarów prostokątnych); 3) wcięć: <ol style="list-style-type: none"> a) kątowych, 	Zmienić ustęp 4, ponieważ wyłącza on stosowanie niektórych technik RTN, które nie są oparte o GNSS.	

		<p>b) liniowych,</p> <p>c) kątowno-liniowych;</p> <p>4) technikami, o których mowa w § 2 pkt 18–21.</p>		
211.	§ 32 pkt 4	„...za pomocą GNSS”	Zgodnie z zasadami gramatyki sformułowanie „przy pomocy” dotyczy osoby, czyli kogoś, natomiast „za pomocą” odnosi się do narzędzia, czyli czegoś.	
212.	§ 33	Dodać ust. „7. Odchylenie liniowe i kątowne przy pomiarach o których mowa w ust. 5 i 6 nie może przekraczać wartości określonych w § 5 ust. 3 pkt 1 i ust. 5”	Wyjaśnienie przy § 5	
213.	§33	<p>1. bez zmian</p> <p>2. Dokładność wyznaczenia szczegółu terenowego lub pikiety pomierzonej metodą biegunową ($m_{p(pom)}$)—określa się według wzoru zasad wskazanych w §70 pkt 1.</p> <p>w którym:</p> <p>d— oznacza pomierzoną odległość do szczegółu terenowego lub pikiety;</p> <p>m_d— oznacza wartość błędu średniego pomiaru odległości;</p> <p>m_{α}— oznacza wartość błędu średniego pomiaru kąta.</p> <p>3. Przy geodezyjnym pomiarze sytuacyjnym metodą biegunową stanowiskami instrumentu oraz punktami nawiązania mogą być:</p> <p>1) punkty poziomej osnowy geodezyjnej;</p>	<p>1) Usunięcie z zapisów ust. 2 wzoru, który i tak nie oddawał poprawnie zasad wynikających z §70 pkt 1, zrównoważy stopień szczegółowości zapisów rozporządzenia odnośnie matematycznych reguł analizy uzyskania dokładności określonych w §29 ust. 1.</p> <p>2) Dotychczasowe ograniczenie możliwości wykonywania pomiaru metodą biegunową poprzez wskazanie w ust. 3 punktów, które mogą być stosowane w ramach tej metody do wykonania pomiaru, jako stanowiska lub punkty nawiązania, powodowało znaczne ograniczenie możliwości legalnego jej stosowania, gdyż przy realizacji drobnych pomiarów na terenach gdzie istnieje osnowa pomiarowa, a zagęszczenie osnową geodezyjną jest skąpe, akceptując zasadę jednorodności osnowy pomiarowej, geodeci zmuszeni są podjąć próby jej rozwinięcia i ponownego wyrównania, co niema praktycznego ani nawet teoretycznego sensu. Uznając za zasadę naczelną potrzebę określenia położenia punktów szczegółów sytuacyjnych z dokładnością określoną w § 29 ust. 1, należy dopuścić w ramach metody biegunowej stosowanie punktów pomocniczych</p>	3)

		<p>2) punkty pomiarowej osnowy sytuacyjnej;</p> <p>3) punkty pośrednie wyznaczone na bokach osnów, o których mowa w pkt 1 i 2;</p> <p>4) punkty terenowe, których położenie zostało określone z dokładnością, o której mowa w § 16 ust. 2, w nawiązaniu do co najmniej dwóch punktów poziomej osnowy geodezyjnej,</p> <p>5) punkty terenowe, których położenie zostało określone ze średnim błędem nie większym niż 0,05m, w nawiązaniu do co najmniej dwóch punktów poziomej osnowy pomiarowej, pod warunkiem spełnienia wymogów dokładności, o których mowa w § 29 ust. 1.</p>	wyznaczonych z podwyższoną dokładnością w oparciu o punkty osnów pomiarowych – co zostało zaproponowane w dodanym ust. 3 pkt. 5.	
214.	§ 33 ust. 1 pkt 1	„...mierzony punkt szczegółu terenowego”	Doprecyzowanie	
215.	§ 33 ust. 1 pkt 2	„...mierzonym punktem szczegółu terenowego”	Doprecyzowanie	
216.	§ 33 ust. 2a	Długość celowej w biegunowej metodzie pomiaru należy wyznaczyć z przekształcenia wzoru podanego §33, ust. 2 przyjmując wartości liczbowe $m_p(pom)$, podane w § 31, ust. 2 oraz średnie błędy m_d i m_a odpowiadające parametrom technicznym zastosowanego do pomiaru instrumentu.	W standardach podana jest długość celowej, w przypadku różnych pomiarów terenowych więc uznałem, że także dla metody biegunowej należy taką długość ustalić.	
217.	§ 33 ust. 2a	Odległość o której mowa w § 33 ust.2 pkt 2 nie może przekraczać odległości między stanowiskiem a najdalszym punktem nawiązania.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	

218.	§ 33 ust. 3 pkt 4	„... dwóch punktów poziomej osnowy geodezyjnej lub pomiarowej”.	Zalecenia podane w standardach w praktyce ograniczały by stosowanie tymczasowych stanowisk (free stations), stąd proponuję możliwość nawiązań do zakładanej osnowy pomiarowej. Współrzędne stanowiska tymczasowego mogą być wyznaczone w procesie łącznego ścisłego wyrównania obserwacji w osnowie pomiarowej, traktowanej jako osnowa jednorzędowa, bo stanowisko tymczasowe jest punktem osnowy pomiarowej.	
219.	§ 33 ust. 3 pkt 4	Likwidacja	§ 33.3 zostały już określone w punkcie 1, 2.	
220.	§ 33 ust. 5	Dodaje się treść: Dopuszcza się odległości mniejsze od 40m od stanowiska instrumentu, pod warunkiem przyjęcia rozwiązań technicznych, zapewniających uzyskanie dokładności właściwej dla danej grupy szczegółów sytuacyjnych. Wzmianka o tej sytuacji powinna znaleźć się w sprawozdaniu technicznym.	Zmiana zapisu jest niezbędna, gdyż na terenach zwartej zabudowy oraz wolnostojącej nie jest w większości sytuacji możliwe zachowanie minimalnych odległości 40 m. Przy wykonywaniu prac metodą biegunową wręcz niezbędne jest położenie stanowisk w bliskich odległościach.	
221.	§ 33 ust. 5	„Pomiar biegunowy na każdym stanowisku należy dowiązać do przynajmniej dwóch punktów osnowy geodezyjnej lub pomiarowej, położonych ...”	Doprecyzowanie	
222.	§ 33 ust. 5	Przy pomiarze kierunku niezbędne jest wykonanie obserwacji na co najmniej dwa punkty nawiązania. Gdy punkty nawiązania położone w odległości mniejszej niż 40m od stanowiska instrumentu pomiar kierunku należy wykonać w dwóch położeniach lunety.	Pomiar w tzw. studniach w zwartej zabudowie	
223.	§ 33 ust. 5	Przy pomiarze kierunku niezbędne jest wykonanie obserwacji na co najmniej dwa punkty nawiązania. Gdy punkty nawiązania położone w odległości mniejszej niż 40m od stanowiska instrumentu pomiar kierunku należy wykonać w dwóch położeniach lunety.	Pomiar w tzw. studniach w zwartej zabudowie.	

224.	§33.5	<p>1)Przy pomiarze kierunku niezbędne jest wykonywanie obserwacji na co najmniej dwa punkty nawiązania położone w odległości nie mniejszej niż 40 m od stanowiska.</p> <p>2) W przypadku braku możliwości pomiaru w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się wykonanie obserwacji na punkty położone w odległości mniejszej niż 40 m</p>	Pomiar w miejscach trudno dostępnych np. podwórza.	
225.	§ 33 ust. 5 (chyba)	W § 33 pkt. 5 zmienić z 40 na 30 m od stanowiska instrumentu	Przy pomiarach na terenach mocno zurbanizowanych czasem trudno jest osiągnąć 40 m.	
226.	§ 33 ust. 5a	W uzasadnionych przypadkach, gdy warunki terenowe uniemożliwiają zachowanie warunku o którym mowa w § 33 ust.5 punkty nawiązania mogą znajdować się w odległości mniejszej niż 40m.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
227.	33 ust. 6	„... na co najmniej jeden punkt szczegółu terenowego I grupy, którego położenie zostało określone z innego stanowiska lub stanowisk albo też inną metodą pomiarową”.	Doprecyzowanie	
228.	§ 34 ust. 1	Znajomość metody ortogonalnej jest elementem wiedzy zawodowej i metoda nie powinna być definiowana w rozporządzeniu. Dodatkowo w ust. 7 jest napisane, że tabela zawiera precyzję zapisu danych obserwacyjnych, podczas gdy w tabeli takiej kolumny nie ma.		
229.	§ 34 ust. 1 pkt 1	„...mierzonego punktu szczegółu...”	Uważam, że cały ust. 1 w § 34 powinien być usunięty. Standardy są dla geodetów , którzy doskonale wiedzą co jest mierzone w metodzie ortogonalnej, czy też innych metodach pomiarowych.	
230.	§ 34 ust. 1 pkt 2	„odległość pomiędzy punktem szczegółu terenowego ...”	Doprecyzowanie jeśli nie zostanie uwzględniona propozycja wyrażona w odniesieniu do § 34 ust. 1 pkt 1	

231.	§ 34. 2	4) Linie pomiarową można w razie potrzeby przedłużyć poza jej punkty końcowe o 1/3 długości, jednak nie więcej niż o 100m.	Instrukcja techniczna G-4 - "Pomiary sytuacyjne i wysokościowe" dopuszczała możliwość przedłużania linii pomiarowej poza jej punkty końcowe o 1/3 długości (§ 26 ust.7 instrukcji). W wielu przypadkach jest ta metoda niezbędna, a rozporządzenie jej nie przewiduje.	
232.	§ 34. 2	5) Dopuszcza się do stosowania metodę przedłużeń konturów sytuacyjnych na linii pomiarowe, w szczególności zalecane jest w odniesieniu do pomiaru budynków i budowli oraz linii granic.	Instrukcja techniczna G-4 - "Pomiary sytuacyjne i wysokościowe" dopuszczała możliwość stosowania metody przedłużeń konturów sytuacyjnych (§ 34 instrukcji).	
233.	§ 34 ust. 2a	2a) Linie pomiarowe należy włączyć do jednorzędowej struktury osnowy pomiarowej, a elementy mierzone wyznaczające Linie w przypadkach podanych w § 34, ust. 2, pkt 2 i pkt 3 należy wprowadzić do ścisłego wyrównania całej osnowy pomiarowej.	Moja propozycja wynika z postanowień podanych w korygowanych standardach, że sytuacyjna osnowa pomiarowa jest osnową jednorzędową i wyrównywaną w sposób ścisły.	
234.	§ 34 ust. 3	„...przez punkty szczegółów terenowych I grupy”.	Doprecyzowanie	
235.	§ 34 ust. 4	Długości linii pomiarowych nie mogą przekraczać ...	Zamiana słowa „powinny” uściśla stosowanie przepisu.	
236.	§ 34 ust.4 a	Linie pomiarową można w razie potrzeby przedłużyć poza jej punkty końcowe o 1/3 jej długości.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu, zgodnie z poprzednimi zapisami § 25 instrukcji G-4	
237.	§ 34 ust. 5 pkt 1	„ ... w ust. 2pkt 1 i ust. 3, wyznaczających...”	W pozostałych przypadkach wymienionych w § 34 ust. 2 pkt 2 i 3 należy stosować postępowanie zaproponowane w kol 3 uwagi do § 34 ust. 2 a	
238.	§ 34 ust. 6 pkt 1 i 2		Nie wiem z czego wynikają parametry liczbowe występujące w prawych stronach wzorów na dopuszczalne f_L . Przyjmując, że jest to zasadne, nie zgadzam się z jednostkami. Powinno być $f_L \leq 0,07m + 0,05 \text{ m/km}$ i $f_L \leq 2(0,07m + 0,05 \text{ m/km})$	

239.	§ 34 ust. 8	Przy pomiarze szczegółów terenowych II i III grupy dopuszczalne długości rzędnych mogą zostać zwiększone odpowiednio do 75 m i 100 m, o ile zostanie uzyskany pozytywny wynik kontroli, o której mowa w § 29 ust. 3.	Nie samo wykonanie kontroli, ale jej wynik powinien decydować o możliwości zastosowania tego przepisu.	
240.	§ 35 ust. 1	„... szczegółów terenowych oraz pikiety, dla których ... przestrzennych.”	Korekta stylistyczna.	
241.	§ 35 ust. 2 pkt 2 lit. c	<p>§ 35. 1. Przedmiotem geodezyjnego pomiaru wysokościowego są elementy szczegółów terenowych, dla których wymagane jest określenie wysokości w państwowym systemie odniesień przestrzennych, oraz pikiety.</p> <p>2. Ze względu na dokładność określania wysokości wyróżnia się:</p> <p>1) naziemne szczegóły terenowe, w szczególności:</p> <p>a) przekroje poprzeczne ulic i dróg urządzonych,</p> <p>b) elementy naziemne podziemnego uzbrojenia terenu;</p> <p>2) podziemne szczegóły terenowe, takie jak:</p> <p>a) dna studzienek kanalizacyjnych,</p> <p>b) wloty i wyloty przewodów kanalizacyjnych oraz przyłączy w ich najniższych punktach,</p> <p>c) górne krawędzie przewodów podziemnych wodociągowych, gazowych, ciepłowniczych oraz innych przewodów rurowych, a także górne powierzchnie rur lub obudów ochronnych tych przewodów,</p> <p>d) wierzchy i dna kanałów przewodów kanalizacyjnych, komór i studni sieci uzbrojenia</p>	<p>Ze względu na brak możliwości wykonania geodezyjnego pomiaru wysokościowego „osi przewodu” proponuje się, aby przedmiotem pomiaru były „górne krawędzie” przewodów.</p> <p>Wysokość osi przewodu oblicza się na podstawie wyniku pomiaru wysokości górnej krawędzi oraz średnicy przewodu.</p>	

		terenu, e) górne krawędzie (powłoki) kabli doziemnych lub wierzchy rur ochronnych tych kabli, f) załamania pionowe i poziome osi przewodów sieci uzbrojenia terenu, a także górne powierzchnie rur lub obudów ochronnych tych przewodów.		
242.	§ 35 ust. 2 pkt 2 lit c	osie przewodów podziemnych wodociągowych, gazowych, ciepłowniczych oraz innych przewodów rurowych, górne powierzchnie rur lub obudów ochronnych przewodów podziemnych rurowych a także górne powierzchnie obudów tych przewodów.	- w definicji przewód rurowy mieszczą się wszystkie przewody rurowe i nie ma potrzeby ich wyszczególniania, - eliminacja „osi”, co jest powodem błędnych interpretacji, w wyniku czego określane są rzędne osi przewodu. Zapis § 35 dotyczy geodezyjnego pomiaru wysokościowego, czyli określenia współrzędnej „h”. Osie przewodów wyznaczone są przez współrzędne płaskie (x,y).	
243.	§ 35 ust. 2 pkt 2 lit d	wierzchy i dna przewodów kanalizacyjnych, kanałów, komór, studzienek i studni sieci uzbrojenia terenu	usunięto „wierzchy” ponieważ w § 35.2.b) ujęte są „elementy naziemne podziemnego uzbrojenia terenu”	
244.	§ 35 ust. 2 pkt 2 lit e	górne krawędzie (powłoki) kabli doziemnych lub a także wierzchy rur ochronnych kabli obudów tych przewodów	„ rura ochronna” jest jednym z rodzajów obudowy przewodu, może również wystąpić „inna obudowa przewodu” w związku z czym użycie „wierzchy obudów” jest rozwiązaniem bardziej praktycznym	
245.	§ 35 ust. 2 pkt 2 lit f	załamania pionowe i poziome osi przewodów <u>sieci uzbrojenia terenu, a także górne powierzchnie rur lub obudów ochronnych tych przewodów</u> i ich obudów w miejscach jak w c), d), e).	eliminacja osi, co jest powodem błędnych interpretacji, w wyniku czego określane są rzędne osi przewodu	
246.	§ 35 ust. 4	Uchyła się § 35.4	To, że można mierzyć inne szczegóły jest tak oczywiste, że umieszczanie tego w rozporządzeniu jest całkowicie zbędne i trochę niepoważne.	

247.	§§ 35 i 36	<p>§ 36. 1. Geodezyjny pomiar wysokościowy elementów szczegółów terenowych, o których mowa w § 35, na potrzeby tworzenia i aktualizacji baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 3 oraz ust. 1b ustawy, wykonuje się w sposób zapewniający określenie wysokości pikiet względem najbliższych położonych punktów wysokościowej osnowy geodezyjnej oraz pomiarowej osnowy wysokościowej z dokładnością nie mniejszą niż:</p> <p>1) 0,05 m - dla obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych oraz pikiet markowanych w terenie szczegółów, o których mowa.....;</p> <p>2) 0,02 m - dla przewodów i urządzeń kanalizacyjnych szczegółów, o których mowa.....;</p> <p>3) 0,10 m - dla budowli ziemnych, elastycznych lub mierzonych elektromagnetycznie podziemnych obiektów sieci uzbrojenia terenu oraz pikiet, o których mowa w § 35 ust. 3, niemarkowanych w terenie. szczegółów, o których mowa.....;</p>	<p>Proponuje się ściśle powiązanie pomiędzy podziałem szczegółów terenowych ze względu na dokładność określania wysokości, który zawarto w § 35, z dokładnościami określonymi w § 36.</p>	
248.	§ 36	<p>1. Geodezyjny pomiar wysokościowy elementów szczegółów terenowych, o których mowa w § 35, na potrzeby tworzenia i aktualizacji baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 3 oraz ust. 1b ustawy, wykonuje się w sposób zapewniający określenie wysokości pikiet względem najbliższych położonych punktów wysokościowej osnowy geodezyjnej oraz pomiarowej osnowy wysokościowej z dokładnością nie mniejszą niż:</p> <p>1) 0,05 m — dla obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych oraz pikiet markowanych w terenie;</p> <p>2) 0,02 m — dla przewodów i urządzeń</p>	<p>Mając na względzie, że w zakresie określenia położenia poziomego wszystkich szczegółów sytuacyjnych I grupy został nałożony w §29 ust. 3 wymóg wykonania pomiarów kontrolnych np. przez powtórne wyznaczenie położenia, a że dla celów gospodarczych niemniejsze znaczenie ma także usytuowanie wysokościowe takich szczegółów, to wydaje się logiczne, że zasada weryfikacji wysokości trwałych szczegółów terenowych również powinna obejmować wszystkie takie punkty.</p>	

		<p>kanalizacyjnych;</p> <p>3) 0,10 m — dla budowli ziemnych, elastycznych lub mierzonych elektromagnetycznie podziemnych obiektów sieci uzbrojenia terenu oraz pikiet, o których mowa w § 35 ust. 3, niemarkowanych w terenie.</p> <p>2. Geodezyjny pomiar wysokościowy na potrzeby tworzenia i aktualizacji bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8 ustawy, wykonuje się w sposób zapewniający określenie wysokości pikiet ze średnim błędem nieprzekraczającym:</p> <p>1) 0,20 m — w przypadku terenów o nachyleniu nie większym niż 6°;</p> <p>2) 0,50 m — w przypadku terenów o nachyleniu większym niż 6°.</p> <p>3. Weryfikacji pomiaru wysokościowego dokonuje się poprzez dwukrotny pomiar wysokości wszystkich punktów wskazanych w ust. 1 pkt 1 i 2, także wysokości wybranych pozostałych punktów.</p> <p>4. Różnice pomiędzy wynikami pomiarów wysokościowych, o których mowa w ust. 3, nie mogą przekroczyć wielkości, o których mowa w ust. 1 i 2.</p>		
249.	§ 36	<i>dodać punkt:</i> Opisy wysokości dla wszystkich obiektów i pikiet podaje się z dokładnością 0,01m	Brak określenia w rozporządzeniu takiego zapisu daje możliwość różnej interpretacji przez geodetów.	
250.	§36 ust.1	1) 0,02 – odpowiednie punkty §35.2 2) 0,05 – odpowiednie punkty §35.2	Dotychczasowe opisanie punktów 1) i 2) nie pozwala na jednoznaczną interpretację	

251.	§ 36 ust. 1 pkt 1 i 2	1) 0,02 m – dla przewodów i ... 2) 0,05 m – dla obiektów budowlanych ...	Logiczna zmiana kolejności.	
252.	§ 36 ust.1 a	Geodezyjny pomiar wysokościowy elementów o których mowa w § 36 ust.1 wykonuje się w nawiązaniu do o co najmniej dwóch punktów wysokościowej bądź pomiarowej osnowy wysokościowej.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
253.	§ 36 ust. 2	„... terenów o nachyleniu nie większym niż 6 ⁰ (większym niż 6 ⁰)” - ...terenów o kącie nachylenia nie większym niż 6 ⁰ (większym niż 6 ⁰).	Pochylenie (nachylenie) jest wielkością niemianowaną (jako ułamek dziesiętny lub właściwy) bądź wyraża się je w procentach lub promilach, a nie jest podawane w stopniach. Pochylenie definiuje się jako tangens kąta pochylenia terenu do poziomu. Ten nieprawidłowy zapis jest w dawnych przepisach, obecnych i literaturze fachowej. Trzeba go w końcu poprawić. Powinno być zapisane jako kąt nachylenia terenu wynosi 6 ⁰ lub nachylenie terenu 11%, odpowiadające w przybliżeniu kątowi o wartości 6 ⁰ .	
254.	§ 36 ust. 2	Geodezyjny pomiar wysokościowy na potrzeby tworzenia i aktualizacji bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8 ustawy, wykonuje się w sposób zapewniający określenie wysokości pikiet ze średnim błędem nieprzekraczającym: 1) 0,20 m — w przypadku terenów o kącie nachylenia nie większym niż 6⁰ ; 2) 0,50 m — w przypadku terenów o kącie nachylenia większym niż 6⁰	Pochylenie (nachylenie) jest wielkością niemianowaną (jako ułamek dziesiętny lub właściwy) bądź wyraża się je w procentach lub promilach, a nie jest podawane w stopniach. Pochylenie definiuje się, jako tangens kąta pochylenia terenu do poziomu. Ten nieprawidłowy zapis jest w dawnych przepisach, obecnych i literaturze fachowej. Proponuje się go skorygować. Powinno być zapisane, jako kąt nachylenia terenu wynosi 6 ⁰ lub nachylenie terenu 11%, odpowiadające w przybliżeniu kątowi o wartości 6 ⁰ .	
255.	§ 36 ust. 3	Na każdym stanowisku pomiarowym dokonuje się weryfikacji pomiaru wysokościowego poprzez dwukrotny pomiar wysokości, co najmniej dwóch punktów będących przedmiotem pomiaru.	Proponuje się sformułowania uściślające zakres stosowania norm wynikających z tego przepisu.	

256.	§ 36 ust. 4	„ ... nie mogą się przekroczyć dwukrotnej wielkości, ...”	Z prawa przenoszenia się błędów wynika, że ta różnica nie powinna być większa od $\sqrt{2}$, ale można dopuścić wartość dwukrotną.	
257.	§ 36 ust. 5	Określenie wysokości elementów II i III grupy dokładnościowej w państwowym systemie odniesień przestrzennych można wykonać na podstawie pomiaru wysokościowego przynajmniej dwóch elementów I grupy dokładnościowej o znanych wysokościach. Przypadki takiego pomiaru powinny być odpowiednio udokumentowane w operacie technicznym i omówione w sprawozdaniu technicznym zgodnie z zasadami określonymi w § 15 rozporządzenia.	Szczegóły terenowe I grupy dokładnościowej (np. studnie kanalizacyjne) posiadają rzędne h z błędem mniejszym od 2 cm, a rzędne terenowe II i III grupy dokładnościowej – błąd położenia wysokości mniejszy od 10 cm. W związku z tym nawiązanie do punktów I grupy dokładnościowej jest wystarczające.	
258.	§ 36 (dodać ust. 5)	Dodać ust 5 w § 36 w brzmieniu: Określenie wysokości elementów II i III grupy dokładnościowej w państwowym systemie odniesień przestrzennych można wykonać na podstawie pomiaru wysokościowego przynajmniej dwóch elementów I grupy dokładnościowej o znanych wysokościach. Przypadki takiego pomiaru powinny być odpowiednio udokumentowane w operacie technicznym i omówione w sprawozdaniu technicznym zgodnie z zasadami określonymi w § 15 rozporządzenia		
259.	§ 37	Metody niwelacji satelitarnej ze względu na niemożliwość uzyskania odpowiedniej dokładności bezwzględnie nie można stosować do pomiaru szczegółów wymienionych w § 35.2	Brak takiego zapisu w standardach	
260.	§ 38	„... wykonuje się w technologii niwelacji geometrycznej, tachimetrycznej lub satelitarnej w trybie RTK, RTN: 1) punktów rozproszonych,	W standardach powielono tradycyjne podejście do niwelacji terenowej. Należy zwrócić uwagę, że niwelację terenową charakteryzuje przede wszystkim różna konfiguracja i rozmieszczenie punktów, których pomiar może być wykonany różnymi technologiami.	

		<p>2) punktów rozmieszczonych na profilach,</p> <p>3) punktów rozmieszczonych w regularnej siatce.”</p>		
261.	§ 39	„wykonując pomiar do punktów rozproszonych metodą niwelacji geometrycznej określa się wysokości szczegółów terenowych i współrzędne prostokątne płaskie w państwowym systemie odniesień przestrzennych na podstawie pomierzonych elementów biegunowych, z zachowaniem następujących warunków: ...”.	Przeredagowanie wynikające z podejścia przedstawionego w uwadze do § 38	
262.	§ 39 pkt 3	dokładność pomiaru wysokości instrumentu $\leq 0,01$ m.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
263.	§ 40	<p>Dokonując niwelacji profilów, lokalizację profilów poprzecznych na obiekcie objętym pomiarem dostosowuje się do warunków terenowych i zaleceń projektanta, przy czym:</p> <p>1) odległość między profilami poprzecznymi nie może być większa niż 100 m;</p> <p>2) odległość między pikietami na profilu poprzecznym nie może być większa niż 25 m.</p> <p>2. Odległość między pikietami na profilu podłużnym nie może być większa niż 50 m.</p>	W większości przypadków wykonując niwelację podłużną i poprzeczną powierzchni terenu (nie w głąb, bo to jest przekrój) opracowują profile podłużne i poprzeczne (nie przekroje poprzeczne). Jest, więc niwelacja profilów podłużnych i profilów poprzecznych. Geodeci wykonują pomiary profilów terenu, a tylko w szczególnych przypadkach przekrojów.	
264.	§ 40 ust. 1	„...niwelacji profilów, lokalizację przekrojów poprzecznych...” - niwelacji profilów, lokalizację profilów poprzecznych	Geodeci wykonując niwelację podłużną i poprzeczną powierzchni terenu (nie w głąb, bo to jest przekrój) opracowują profile podłużne i poprzeczne (nie przekroje poprzeczne). Jest więc niwelacja profilów podłużnych i profilów poprzecznych. Geodeci wykonują pomiary profilów terenu, a tylko w szczególnych przypadkach przekrojów.	

265.	§ 40 ust. 1 pkt 1	„...przekrojami poprzecznymi...” – profilami poprzecznymi	Uzasadnienie jak do § 40.1	
266.	§ 40 ust. 1 pkt 2	„...na przekroju poprzecznym...” – na profilu poprzecznym	Uzasadnienie jak do § 40.1	
267.	§ 40 ust 2	„na przekroju podłużnym...” – na profilu podłużnym	Uzasadnienie jak do § 40.1	
268.	§ 40 ust. 2	-	Uważam, że ust 2 jest zbędny w kontekście treści podanej w ust. 1, bo jeśli następuje zmiana ukształtowania terenu na profilu podłużnym to wówczas powinna być tak lokalizowana nie tylko pikieta ale także profil poprzeczny.	
269.	§ 41	Dopuszcza się metodę niwelacji siatkowej pod warunkiem zachowania dokładności zgodnych z niniejszym rozporządzeniem i z warunkami technicznymi zleciodawcy.	Cały paragraf, to zapisy fakultatywne typu podręcznikowego. O zastosowaniu tej metody decyduje projektant przyszłej inwestycji. Dzisiejsza technologia i technika pomiarowa eliminuje praktycznie tę metodę niwelacji terenu.	
270.	§ 41	Technika niwelacji siatkowej jest elementem wiedzy zawodowej i szczegółowy opis w rozporządzeniu jest raczej niewskazany. Dodatkowo w tym opisie jest wiele nieścisłości np. w punkcie 4 „zaniwelować w nawiązaniu do istniejącej wysokościowej osnowy geodezyjnej oraz pomiarowej osnowy wysokościowej” Słowo „oraz” sugeruje, że i jedno i drugie. Dodatkowo w dzisiejszych czasach ta technika jest praktycznie nie stosowana.		
271.	§ 41 ust. 5	„... figury zapełniające o wymiarach wynikających z założenia, że powierzchnia terenu objęta jedną figurą zbliżona jest do płaszczyzny, przy czym długość boku ...”.	Przeredagowanie	

272.	§ 42 ust. 1	„... wyznaczeniem współrzędnych prostokątnych płaskich w państwowym systemie odniesień przestrzennych na podstawie pomiaru biegunowego z zachowaniem ...”	Przeredagowanie	
273.	§ 42 ust. 1 pkt 4	dokładność pomiaru wysokości instrumentu i tarczy celowniczej $\leq 0,01$ m.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
274.	§ 43 ust. 1	„... fotogrametrycznych stosuje się odpowiednio przepisy § 21 ust. 1”	Przeredagowanie	
275.	§ 45a	§ 45a. Niwelację terenową punktów, za pomocą systemu satelitarnego w trybie RTK lub RTN, dla różnych sposobów ich rozmieszczenia wymienionych w § 38 należy wykonać z uwzględnieniem zasad podanych w § 12 ust. 1 i 2.	Uzupełnienie konieczne ze względu na treść § 38	
276.	§ 46 ust. 1	Pomijając nieszczęśliwe określenie „pomiar kartometryczny” wątpliwości budzi określenie „digitalizacja liniowa”. Proponujemy zapis wyjaśnić lub usunąć.		
277.	§ 47	„... transformacji konforemnej Helmerta w oparciu o punkty dostosowania, z wprowadzeniem do współrzędnych pozostałych punktów korekt Hausbrandta”.	Uściślenie i przeredagowanie. Skąd nazwa liniowo-konforemna?	
278.	§ 47	Autor tego paragrafu prawdopodobnie brał pod uwagę materiały archiwalne występujące w postaci blach, oraz innych ale magazynowanych w „szufladkach”. Tego typu materiały generalnie nie wykazują deformacji w jednym kierunku i zaproponowana technologia jest właściwa. Niestety, w części PODGiK’ów materiały w postaci pierworysów, matryc i nakładek tematycznych wykonywanych na „foliach” były magazynowane w formie „wiszącej”. Taka propozycja magazynowania widoczna była w instrukcji K-1. Powodowało to powstanie deformacji różnej w kierunku osi X i Y ramki. Z		

		tego powodu stosowanie jedynie transformacji Helmerta nie powinno być zalecane jako jedyne możliwe rozwiązanie.		
279.	§ 49	Uzależnić dokładność kalibracji od jakości punktów dostosowania.	Obecne zapisy są zbyt ogólne i pozwalają na niestaranną kalibrację mapy pomimo dysponowania odpowiednimi punktami dostosowania.	
280.	§49	Uzależnić dokładność kalibracji od jakości punktów dostosowania.	Obecne zapisy są zbyt ogólne i pozwalają na niestaranną kalibrację mapy pomimo dysponowania odpowiednimi punktami dostosowania.	
281.	§ 49 ust. 1	Po słowach: arkusza mapy dodać : „formatu A-1” oraz w końcu ustępu dodać: „dla formatów arkusza mapy mniejszych od A-1 ilość punktów dostosowania może być odpowiednio zmniejszona.	Zapis wymagający zmiany. Jest on zasadny jedynie wtedy, gdy faktycznie opracowaniu podlega cały arkusz. A co przy małej mdcp – np. dla pojedynczej działki, gdzie powierzchnia opracowania jest rzędu kilkunastu arów i jego format spokojnie mieści się na A4 ? Wtedy 20 punktów może wręcz pogorszyć efekt kalibracji, a już na pewno jest sztuką dla sztuki.	
282.	§ 49 ust. 1a	W przypadku, gdy przedmiotem kalibracji jest mapa formatu mniejszego niż A1, wykonawca korzystając z uprawnień określonych w §15 rozporządzenia może zmniejszyć liczbę punktów dostosowania w sposób zapewniający uzyskania dokładności transformacji, o której mowa w § 49 ust. 1, przy czym liczba tych punktów nie może być mniejsza niż 4.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
283.	§ 49 ust. 3	... o których mowa w ust. 2 pkt 1, 4, 5 nie może być mniejsza niż 0,10 m...”	Dokładność położenia punktów w państwowym systemie odniesień przestrzennych określa się nie tylko w stosunku do najbliższych punktów nawiązania, lecz wszystkich wprowadzonych do ścisłego wyrównania punktów. W przedstawionej w § 49 ust. 3 sytuacji chodzi o dokładność lokalną, stąd propozycja przeredagowania tekstu.	
284.	§ 50	Uchyła się § 50	W § 28.1 stwierdza się: <i>Przedmiotem geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego lub wysokościowego są szczegóły terenowe, będące obiektami przestrzennymi objętymi bazami danych, o których mowa w art. 4 ust.</i>	

			<p><i>1a i 1b ustawy, oraz inne szczegóły terenowe, których potrzeba usytuowania w państwowym systemie odniesień przestrzennych wynika z innych przepisów prawa. W § 50 wymienia się różne prace pomiarowe nie spełniające tego warunku.</i></p> <p>Dla potrzeb inwestycji budowlanej i w jej trakcie wykonuje się często wiele różnych prac i opracowań pomiarowych nie objętych typowymi pracami geodezyjnymi, ani bazami danych wymienionymi w pgik. Nie objętych również paragrafem nr 50. Czy to ma znaczyć, że tych czynności nie wolno geodecie wykonać? Powinien to być na pewno katalog otwarty, w wypadku pozostawienia obecnego zapisu. Ponadto paragraf ten dubluje w pewnym zakresie zapisy Rozporządzenia "w sprawie rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie" , a to nie powinno mieć miejsca. Paragraf ten jest zupełnie zbędny. Jego umieszczenie w Rozporządzeniu nie ma żadnego praktycznego znaczenia, szczególnie, że poza wymienieniem czynności (można by ich podać znacznie więcej) nie zawiera żadnych informacji co sposobu ich wykonywaniu.</p>	
285.	§50		<p>Proponuję w tym miejscu uwzględnić zapisy Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. 2012 poz. 462).</p>	
286.	§ 50 pkt 1	„opracowanie przekrojów .., tras...” – opracowanie profilów ... tras...	<p>Uzasadnienie jak do § 40.1</p>	
287.	§ 50 pkt 1	Na potrzeby przygotowania inwestycji budowlanych, oprócz geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych związanych z opracowaniem mapy do celów projektowych, o której mowa w przepisach	<p>Patrz uwagę jak przy § 40</p>	

		<p>wydanych na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.3)), na wniosek uczestników procesu budowlanego wykonuje się geodezyjne pomiary sytuacyjne i wysokościowe, mające na celu:</p> <p>opracowanie profili istniejących lub opracowanie tras, cieków lub zbiorników;</p>		
288.	§ 53	-	Układ lokalny zdefiniowany w § 53 nie ma powiązania z siecią i wykonywanymi w niej obserwacjami. Nie wyobrażam sobie wyrównania w tak zdefiniowanym układzie.	
289.	§ 56 ust. 1	<p>Wyniki geodezyjnego opracowania dokumentów, o których mowa w § 55, utrwała się w szkicu dokumentacyjnym, zawierającym w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane dotyczące osnowy realizacyjnej; 2) rysunek istniejących w terenie obiektów powierzchniowych mających znaczenie w procesie tyczenia; 3) rysunek istniejących w terenie obiektów podziemnego uzbrojenia mających znaczenie w procesie tyczenia; 4) dane niezbędne do wytyczenia projektowanych obiektów, w tym dane obliczone; 5) miary kontrolne; 6) współrzędne punktów głównych, punktów osiowych, punktów charakterystycznych obiektu, punktów przecięcia projektowanych elementów sieci uzbrojenia terenu z elementami istniejącej sieci, obliczone w wyniku geodezyjnego opracowania projektu. 7) datę, imię i nazwisko, numer świadectwa 	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	

		nadania uprawnień geodety, który sporządził szkic, oraz jego podpis.		
290.	§ 59	<i>dodać punkt:</i> szkic zawiera nr lub nazwę obrębu ewidencyjnego, orientacyjny przebieg granic działek ewidencyjnych wraz z ich numerami oraz nazwę ulic	Dane te są istotne do prowadzenia pzgik.	
291.	§ 59 ust. 1	Wyniki tyczenia utrwała się na szkicu tyczenia zawierającym w szczególności: 1) dane dotyczące osnowy realizacyjnej; 2) rysunek obiektów projektowanych; 3) dane konieczne do wytyczenia; 4) dane zrealizowane w trakcie tyczenia; 5) rezultaty pomiaru kontrolnego wytyczonych elementów obiektów; 6) adnotację o przyjęciu przez kierownika budowy wytyczonych elementów obiektów, z wyróżnieniem utrwalonych znaków osi głównych obiektów, reperów roboczych i głównych elementów konstrukcyjnych; 7) datę, imię i nazwisko, numer świadectwa nadania uprawnień geodety kierującego pracami, oraz jego podpis.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
292.	§ 59 ust. 1	Dodać punkt 8: Nazwę i numer dokumentacji oraz numer rysunku wg którego dokonano tyczenia i datę tyczenia.		
293.	§ 59 ust. 4	Oryginał szkicu tyczenia dołączany jest do dziennika budowy, zaś jego kopia uwierzytelniona przez kierownika budowy pozostaje w dyspozycji wykonawcy.	obecny zapis jest sprzeczny z zapisem § 15 ust. 2 rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie (Dz. U. z 1995 r. Nr	

			25, poz.133) zgodnie, z którym wykonawca prac geodezyjnych przekazuje kierownikowi budowy kopie szkiców tyczenia i kontroli położenia poszczególnych elementów obiektu budowlanego, zawierające dane geodezyjne umożliwiające wznowienie lub kontrolę wyznaczenia.	
294.	§ 59 ust. 4	Naszym zdaniem zapis o pozostawieniu kopii jest zapisem martwym i sugerujemy jego usunięcie.		
295.	§ 59 ust. 5	Wyniki tyczenia wykorzystuje się do wprowadzenia zmian w bazie danych ewidencji gruntów i budynków – w zakresie użytków gruntowych i budynków	zgodnie z ostatnimi interpretacjami, przyjmuje się, że faktyczne wyłącznie gruntu z produkcji rolnej następuje z chwilą dokonania wytyczenia obiektu, stąd niniejsza propozycja zapisu. Przy czym nie jest zdefiniowana czynność lub dokument na podstawie których ujawnia się w egib budynku w trakcie budowy.	
296.	§ 59 (dot. ust. 5)	Dodać ust. 5 : procedurę tyczenia należy zakończyć wpisem do dziennika budowy z podaniem nazwy dokumentacji i numeru rysunku stanowiących podstawę wytyczenia.		
297.	§ 61	Uchyla się § 61.1	Uzasadnienie jw. Zachodzi pytanie skąd takie wyróżnienie dla trzonów windowych w §61.2 ?	
298.	§ 61 ust.1 pkt 2	„sporządzenie operatu geodezyjnego” – sporządzenie geodezyjnej dokumentacji technicznej	Nie ma takiej nazwy (określenia) w Prawie budowlanym i w Rozporządzeniu MGPIB z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie rodzaju i zakresu opracowania geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie. W tym rozporządzeniu jest podana nazwa dokumentacja geodezyjna lub dokumentacja geodezyjno-kartograficzna. Operat jest to określenie (nazwa, słowo, wyraz) brzydkie, nadużywane w stosowaniu zapisów, ogólnikowe i nie podające konkretów, może być zrozumiałe tylko przez niewielką grupę osób. Czyż nie piękniejsze jest określenie „GEODEZYJNA DOKUMENTACJA TECHNICZNA”, które jest	

			coraz częściej używane w zapisach nowelizowanych przepisów z dziedziny geodezji i kartografii i jest one czytelne przez różne środowiska zawodowe oraz podkreśla i definiuje opracowania środowiska geodetów.	
299.	§ 61 ust. 2 pkt 2	<p>Proponujemy pozostawienie jedynie zapisu:</p> <p>a) mapy obrazującej położenie i kształt obiektów budowlanych po zakończeniu procesu budowlanego, rezygnując z zapisu „oraz sposób zagospodarowania i ukształtowania terenu”. Celem inwentaryzacji nie jest aktualizacja mapy zasadniczej. Wykreślenie powyższego zapisu nie wyklucza jednoczesnej aktualizacji mapy zasadniczej w zakresie zagospodarowania i ukształtowania terenu, jednak nie powinno to być obligatoryjne przy wykonywaniu inwentaryzacji, szczególnie w przypadku urządzeń podziemnych.</p>		
300.	§ 61 ust. 1 pkt 2	<p>Geodezyjną inwentaryzację powykonawczą wykonuje się w celu:</p> <p>...</p> <p>sporządzenie geodezyjnej dokumentacji technicznej, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane, w szczególności:</p> <p>a) mapy obrazującej położenie i kształt obiektów budowlanych oraz sposób zagospodarowania i ukształtowania terenu po zakończeniu procesu budowlanego,</p> <p>b) dokumentacji określającej stan wyjściowy obiektów, które zgodnie z projektem budowlanym podlegają w trakcie ich użytkowania okresowym badaniom przemieszczeń i odształceń.</p>	„Operat” jest to określenie (nazwa, słowo, wyraz) ogólnikowe i może być zrozumiałe tylko przez niewielką grupę osób.	

301.	§ 61 ust. 3	<p>1) Na obiektach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, zakłada się osnowę realizacyjną, specjalnie zaprojektowaną do wykonania pomiaru pierwotnego oraz pomiarów następných, składającą się z:</p> <p>a) punktów odniesienia,</p> <p>b) punktów kontrolowanych,</p> <p>c) punktów wiążących (pośredniczących).</p> <p>2) Terminologię określa Polska Norma PN-M-02211 Geodezyjne wyznaczanie przemieszczeń.</p>	<p>Ogólne zapisy dotyczące geodezyjnego wyznaczania przemieszczeń znajdują się w przepisach prawa budowlanego:</p> <p>- (Dz.U.1995.25.133 (R) Rodzaj i zakres opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjne obowiązujące w budownictwie),</p> <p>- w Dz.U.2000.63.735 (R) <i>Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie. Rozdział 16 Znaki pomiarowe § 298 pojawia się zapis "<u>stały znak wysokościowy</u>"</i></p> <p><i>zapis tego § jest następujący:</i></p> <p><i>[§ 298 1. Dla oceny prawidłowej pracy obiektu inżynierskiego powinny być przewidziane w szczególności:</i></p> <p><i>1) znaki wysokościowe (repery) na obiektach,</i></p> <p><i>2) wodowskazy przy mostach.</i></p> <p><i>2. Znaki wysokościowe, o których mowa w ust. 1, powinny być umieszczone:</i></p> <p><i>1) na głowicach tuneli - nie mniej niż 3 sztuki,</i></p> <p><i>2) na każdej z podpór obiektu mostowego - nie mniej niż 4 sztuki,</i></p> <p><i>3) po obu stronach przęseł:</i></p> <p><i>a) nad podporami,</i></p> <p><i>b) w środku rozpiętości przęseł dłuższych niż 21 m, w osiach skrajnych dźwigarów lub w punktach znajdujących się nad dolnymi krawędziami ustrojów płytowych.</i></p> <p><i>3. Znaki wysokościowe powinny być powiązane ze stałym znakiem wysokościowym, wykonanym z</i></p>	
------	-------------	--	---	--

			<p><i>trwałego materiału i posadowionym na gruncie rodzimym poniżej poziomu przemarzania, poza korpusem drogi w niewielkiej odległości od obiektu.</i></p> <p><i>4. Stały znak wysokościowy, o którym mowa w ust. 3, powinien być w miarę możliwości dowiązany do niwelacji państwowej, z zastrzeżeniem ust. 5.</i></p> <p><i>5. Przy obiektach o długości większej niż 100 m powinny być wykonane dwa znaki, o których mowa w ust. 4, rozmieszczone w pobliżu końców obiektu.</i></p> <p><i>6. Powinno się dążyć do tego, aby obiekty mostowe o długościach nie mniejszych niż 200 m i wymagające stałej obserwacji były wyposażone w stanowiska pomiarowe rozmieszczone poza nimi - w celu umożliwienia cyklicznych pomiarów niwelacyjnych (osiadanie, przechyły podpór, ugięcia przęseł).]</i></p> <p><u>Odwołanie się do zapisów Polskiej Normy stworzy jednolitą wykładnię pojęć związanych z tematyką geodezyjnego wyznaczania przemieszczeń.</u></p> <p><i>Zapis ten wynika z własnych doświadczeń związanych z pełnieniem funkcji inspektora nadzoru w zakresie geodezji.</i></p>	
302.	§ 62	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyniki pomiarów szczegółów terenowych oraz dodatkowe informacje o obiektach objętych pomiarem utrwała się w dziennikach obserwacyjnych oraz na czytelnych szkicach polowych z zastosowaniem symboli graficznych określonych w przepisach wydanych na podstawie <u>art. 19 ust. 1 pkt 7</u> ustawy, w postaci dokumentów analogowych lub elektronicznych. 2. Dokumenty elektroniczne zawierające wyniki geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych sporządza się w jednym z formatów określonych w przepisach wydanych na podstawie <u>art. 18</u> ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji 	<ul style="list-style-type: none"> - przeniesienie treści § 29 ust.4-6 do § 62. Usunięcie dotychczasowej treści § 62. Zmiana porządkowa grupująca ustalenia dotyczące wyników pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych w zakresie formy i formatu dokumentów. - modyfikacje związane z możliwością przyjmowania od wykonawców prac gik dokumentów elektronicznych opatrzonych potwierdzonym profilem zaufanym e-PUAP są konsekwencją zapisów rozporządzenia w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. 	

		<p>działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).</p> <p>3. Wykonawcy przekazują do PZGiK dokumenty elektroniczne opatrzone podpisem elektronicznym lub e-PUAP.</p>		
303.	§ 63 ust. 1	<p>Naszym zdaniem występuje w tych zapisach kilka problemów. Po pierwsze pojęcie roboczej bazy danych nie jest dostatecznie zdefiniowane i budzi wiele wątpliwości. Wyjaśnienie GUGiK z września 2013r. niewiele w tej kwestii zmieniają. Po drugie takie zapisy nie przybliżają wykonawcy do wymiany z ośrodkiem dokumentacji danych numerycznych, bo w zapisie punktu 3 mówi się wyraźnie o edycji map na podstawie roboczej bazy danych. O jakie mapy tutaj chodzi? Przy bazach dotyczących szczegółowych opracowań wielkoskalowych baza danych zawiera sama w sobie niezbędne elementy prezentacji graficznej pozwalające na generowanie z niej różnorodnych map.</p>		
304.	§ 63 ust. 2	<p>Naszym zdaniem zapis powinien zostać usunięty gdyż nikt nie jest w stanie zagwarantować aktualności ortofotomapy do porównania. A dodatkowo wątpliwość budzi porównywanie pomiarów bezpośrednich z ortofotomapą co może sugerować, że ortofotomapa jest opracowaniem dokładniejszym.</p>		
305.	§ 64	<i>zmienić</i>	<p>Należy zapisy tego paragrafu dostosować również do osnów pomiarowych zakładanych technikami satelitarnymi, gdyż w takim brzmieniu zapis ten jest nie do zastosowania do powyższej techniki pomiaru.</p>	
306.	§ 64	5) nazwa wykonawcy	<p>Dodać - pkt 5</p> <p>Za wyniki prac geodezyjnych i kartograficznych, a tym samym za dokumentację przekazywaną do</p>	

			zasobu odpowiada Wykonawca.	
307.	§ 64 i nast.	<p>Proponuje się rozważenie wprowadzenia zapisu (w miejsce m.in. zapisów §§ 64, 65, 71, 77, 81) określającego, że wszystkie dokumenty, które wchodzi w skład operatu technicznego opracowane oraz wykorzystane przez wykonawcę opatruje się:</p> <p>a) nazwą wykonawcy; b) imieniem i nazwiskiem oraz numerem świadectwa nadania uprawnień geodety kierującego pracami i jego podpisem; c) imieniem i nazwiskiem osoby upoważnionej do reprezentowania wykonawcy i jego podpisem; d) datą wykonania pomiaru oraz/lub datą sporządzenia dokumentu;</p>	Zmiana ujednolici zapisy rozporządzenia.	
308.	§§ 64-66	W §§ opisywana jest treść „dokumentacji zawierającej <u>rezultaty przetwarzania wyników pomiarów...</u> ”. Dokumentacja taka powinna być opatrzona datą i podpisem osoby ją sporządzającej.		
309.	§ 64 pkt 1	dane obserwacyjne wraz z ich wyrównaniem oraz ich średnie błędy średnie po wyrównaniu.	<p>- obliczenia związane z wyrównaniem sieci powinny również stanowić zawartość operatu, ponieważ z raportu wyrównania osnowy wynika prawidłowość wprowadzenia do obliczeń danych z pomiaru, tzn. kątów, odległości, wektorów oraz błędów średnich ich pomiaru,</p> <p>- z praktyki kontroli operatów wynika, że nawet w przypadku prawidłowo wykonanego pomiaru nie wszystkie dane z pomiaru włączone są do obliczeń wyrównania.</p>	
310.	§ 64 pkt 1	1) dane obserwacyjne	Liczenie średnich błędów obserwacji po wyrównaniu to chyba przesada. Wymagane parametry dokładności w osnowach pomiarowych zostały określone w § 18 ust. 2.	

311.	§ 64 pkt 3	<p>a) oznaczenia i opis stabilizacji punktów osnowy pomiarowej i punktów nawiązania,</p> <p>b) elementy konstrukcyjne sieci w postaci wartości kątów i długości po wyrównaniu</p> <p>c) kierunek północy i skalę mapy</p>	Proponuje się sformułowania uściślające zakres stosowania norm wynikających z tego przepisu oraz rozszerzające użyteczność tworzonych dokumentów	
312.	§ 64 pkt 3	<p>3a) szkic przeglądowy osnowy pomiarowej zawierającym w szczególności:</p> <p>a) oznaczenia punktów osnowy pomiarowej i punktów nawiązania,</p> <p>b) elementy konstrukcyjne osnowy, w szczególności: kierunki, kąty, długości, różnice wysokości, przestrzenne wektory wyznaczone technikami, o których mowa w § 2 pkt 18-19.</p> <p>c) kierunek północy</p> <p>3b) Zapisów § 64 pkt 3 nie stosuje się, gdy osnowa pomiarowa została założona metodami o których mowa w § 2 pkt 20-21. Wówczas punkty osnowy wraz z oznaczeniem należy przedstawić na szkicu polowym.</p>	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
313.	§ 64 pkt 4	datę, imię i nazwisko, numer świadectwa nadania uprawnień geodety kierującego pracami, oraz jego podpis.		
314.	§ 65	datę, imię i nazwisko, numer świadectwa nadania uprawnień geodety kierującego pracami, oraz jego podpis.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
315.	§ 65	<p>pkt 1 lit.</p> <p>a) współrzędne punktów granicznych obliczonych przez wykonawcę wraz z atrybutami opisowymi tych punktów, o których to atrybutach mowa w</p>	Brak sprecyzowanych atrybutów punktów granicznych wymaganych do zestawienia.	

		<p>przepisach o ewidencji gruntów i budynków, pkt 1 lit.</p> <p>b) współrzędne punktów granicznych pozyskanych z PZGiK wraz z atrybutami opisowymi tych punktów, o których to atrybutach mowa w przepisach o ewidencji gruntów i budynków,</p> <p>pkt 2 wykaz współrzędnych punktów granicznych wraz z ich atrybutami opisowymi, włączonych do roboczej bazy danych</p> <p>5) nazwa wykonawcy</p>	<p>Dodać pkt 5)</p> <p>Za wyniki prac geodezyjnych i kartograficznych, a tym samym za dokumentację przekazywaną do zasobu odpowiada Wykonawca.</p>	
316.	§ 65 pkt 1 lit.a	<p>Na treść dokumentacji zawierającej rezultaty przetwarzania wyników pomiarów obiektów ewidencji gruntów i budynków składają się:</p> <p>1) zestawienie zawierające:</p> <p>a) współrzędne punktów granicznych włączonych do roboczej bazy przez wykonawcę wraz z atrybutami opisowymi tych punktów</p>	<p>Zastąpienie słów „współrzędne pkt granicznych obliczonych przez wykonawcę” słowami „włączonych do roboczej bazy” pozwoli ujednoczyć terminologię zawartą w § 63 i 67 rozporządzenia i uniknie wykazywania przez wykonawców matematycznie obliczonych współrzędnych, bez ich pomiaru w oparciu o poziomą osnowę geodezyjną lub osnowę pomiarową.</p> <p>Istnieje wątpliwość czy brzmienie § 65 pkt 1 lit.a nie pozostaje w kolizji z § 69 ust 2. Które to współrzędne powinny zostać przez wykonawcę porównane i włączone do roboczej bazy danych</p>	
317.	§ 65 pkt 2	<p>2) wykaz współrzędnych i opisy topograficzne punktów granicznych włączonych do roboczej bazy danych</p>	<p>Brak dopisania opisów topograficznych sprawia, że § 30 ust. 2 pkt 1 jest martwym przepisem, ponieważ takie dokumenty nie występują w PZGiK.</p>	
318.	§ 66	<p>Proponuje się wykreślić cały § 66</p>	<p>Mapa przeglądowa obiektów przestrzennych objętych pomiarem nie została definiowana, natomiast inne dokumenty dołączane do operatu w pełni wystarczają do właściwego przedstawienia danych.</p>	

319.	§ 66	<i>usunąć zapis pkt 1.</i>	Zbyt duża ilość dokumentów w operatach technicznych, dokument ten wydaje się być zbędny (jest to niejako szkic połowy w skali) skoro identyczny zakres informacji zawierają dokumenty określone w § 71 ust. 2 pkt 5 i pkt. 6.	
320.	§ 66	3) nazwa wykonawcy	Dodać pkt 3) Za wyniki prac geodezyjnych i kartograficznych, a tym samym za dokumentację przekazywaną do zasobu odpowiada Wykonawca.	
321.	§ 67 ust.2	2. W roboczej bazie danych ujawnia się współrzędne ustalone na podstawie pomiaru, jeżeli: 1) pomiar punktów granicznych oznaczonych na gruncie wykonany został z większą dokładnością niż pomiar tych samych punktów będący źródłem danych ewidencyjnych pozyskanych z PZGiK, lub 2) pomiar punktów granicznych poprzedzony został ustaleniem ich położenia w trybie przepisów <u>rozdziału 6</u> ustawy lub przepisów wydanych na podstawie <u>art. 26 ust. 2</u> ustawy.	w celu doprecyzowania, z uwagi na niejednoznaczne interpretacje tak samo sformułowanych warunków (jeżeli)	
322.	§ 67 ust. 2	W roboczej bazie danych ujawnia się współrzędne ustalone na podstawie pomiaru, jeżeli odchylenie liniowe między matematycznym przedstawieniem tego samego punktu granicznego ustalonym na podstawie danych z pomiaru oraz danych pozyskanych z PZGiK przekracza dopuszczalne wartości określone w ust. 6. Atrybuty opisowe punktu granicznego ujawniamy zgodnie ze stanem aktualnym	Obecne brzmienie przepisu w praktyce prowadzi to do sytuacji, że zmieniamy współrzędną punktu granicznego gdy $dx=0,01m$ a $dy=0,00$, bo poprzedni pomiar był wykonany metodą ortogonalną natomiast obecny metodą biegunową przy użyciu total-station, mimo że na tą samą osnowę.. (autentyczny wymóg jednego z ośrodków). Pozostawiamy niezmienną, gdy $dl < 0,15m$ mimo, że stwierdzamy ewidentny błąd poprzedniego pomiaru, bo wykonany był w oparciu o tą samą osnowę i podobnym sprzętem. To samo dotyczy ustalenia granicy. Ta informacja jest zawarta w atrybutach opisowych punktu granicznego	

323.	§ 67.2.1	<p>pomiar punktów granicznych oznaczonych na gruncie wykonany został z większą dokładnością niż pomiar tych samych punktów będący źródłem danych ewidencyjnych pozyskanych z PZGiK oraz jeżeli dx i dy przekracza wartość</p>	<p>Proponuje się dopisać dopuszczalną różnicę we współrzędnych niezależną od dokładności, ponieważ nawet bardzo niewielka różnica, np. 0,01 m rodzi konieczność zmiany współrzędnych, a tym samym obliczenia nowej powierzchni działki ewidencyjnej.</p>	
324.	§67 ust. 3	<p>3. W przypadku gdy współrzędne będące wynikiem pomiaru dotyczą punktów granicznych, w stosunku do których w czynnościach ustalenia ich położenia ujawniony został spór graniczny, współrzędne te ujawnia się w roboczej bazie danych:</p> <p>1) z informacją, że określają one przebieg granicy będącej przedmiotem sporu, lub</p> <p>2) jeżeli zostaną one uprzednio ujawnione w bazie danych ewidencji gruntów i budynków.</p> <p>W przypadku, gdy w trakcie pomiaru punktów granicznych, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 ujawniony został spór graniczny, współrzędne te ujawnia się w roboczej bazie danych z informacją, że określają one przebieg granicy będącej przedmiotem sporu.</p>	<p>dotychczasowy zapis § 67 ust. 3 pkt 2 jest niezrozumiały</p>	
325.	§ 67 ust. 5, 6, 7	<p>Jeżeli pomiar będący przedmiotem opracowania oraz pomiar będący źródłem danych PZGiK wykonane były z tą samą dokładnością, a odchylenie liniowe między matematycznym przedstawieniem tego samego punktu granicznego ustalonym na podstawie danych z pomiaru oraz danych pozyskanych z PZGiK nie przekracza wartości określonych w § 5 ust. 3 pkt 1, w roboczej bazie danych ujawnia się dane pozyskane z PZGiK.. ust. 6 i 7 uchyla się.</p>	<p>Zmiany potrzebne w celu zapewnienia jednolitości i spójności.</p> <p>Wyjaśnienie przy § 5.</p>	

326.	§ 67 ust. 5	<p>Jeżeli odchylenie liniowe między matematycznym przedstawieniem tego samego punktu</p> <p>granicznego ustalone na podstawie danych z pomiaru oraz danych pozyskanych z PZGiK nie przekracza dopuszczalnych wartości określonych w ust. 6, w roboczej bazie danych ujawnia się dane pozyskane z PZGiK. Atrybuty opisowe punktu granicznego ujawniamy zgodnie ze stanem aktualnym.</p>	Spójność z zapisem ust. 2 § 67	
327.	§ 68 ust. 1	<p>W roboczej bazie danych ujawnia się pole powierzchni działki ewidencyjnej obliczone stosownie do zał nr 5a rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków na podstawie wyników pomiaru, jeżeli:</p>	Odesłanie do sposobu obliczenia powierzchni do zał. nr 5a rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków jednoznacznie wskaże na sposób obliczania powierzchni	
328.	§ 68 ust.1	<p>W roboczej bazie danych ujawnia się pole powierzchni działki ewidencyjnej obliczone na podstawie wyników pomiaru, w przypadku łącznego spełnienia warunków:</p> <p>1) pomiar punktów granicznych tej działki wykonany został z większą dokładnością niż pomiar będący źródłem danych ewidencyjnych pozyskanych z PZGiK;</p> <p>2) w materiałach PZGiK brak jest dowodów wskazujących, że pomiar będący źródłem danych ewidencyjnych poprzedzony był ustaleniem położenia punktów granicznych.</p>	w celu doprecyzowania, z uwagi na niejednoznaczne interpretacje tak samo sformułowanych warunków (jeżeli)	
329.	§ 68 ust. 1	<p>W roboczej bazie danych ujawnia się pole powierzchni działki ewidencyjnej obliczone na podstawie wyników pomiaru, z uwzględnieniem zasad określonych w załączniku nr 5a do przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy, jeżeli:</p> <p>(...)</p>	Odesłanie do sposobu obliczenia powierzchni do zał. nr 5a rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków jednoznacznie wskaże na sposób obliczania powierzchni.	

330.	§ 68 ust. 2	Poprawić błąd we wzorze		
331.	§ 62 ust. 2	Zamiast $.d_{i-1,i+1}^2$ powinno być $d_{i-1,i+1}^2$; gdzie d oznacza najkrótszą przekątną, a we wzorze ta odległość zostaje podniesiona do kwadratu. Proponujemy wprowadzić sprawdzony w praktyce wzór z instrukcji technicznej G-5: $.dP_{\max}=0.001P+0.2*\sqrt{P}$.		
332.	§ 68 ust.2	$d_{i-1,i+1}^2$ – najkrótszą przekątną ...” – $d_{i-1,i+1}$ – najkrótszą przekątną	Błąd powoduje kwadrat, czyli 2. Można to rozstrzygnąć dwojako – usunąć 2 przy literze d lub w objaśnieniu dodać kwadrat najkrótszej przekątnej.	
333.	§ 68 ust. 2	$d_{i-1, i+1}$ - najkrótszą przekątną znajdującą się naprzeciw punktu o numerze i-tym.	Zarówno treść przepisu prawnego jak i wyjaśnienia GUGiK z 29.08.2012 r. zawierają błędy w rozumieniu przedstawionego wzoru matematycznego. Otóż wzór na wartość dP_{\max} w rozporządzeniu jest przedstawiony poprawnie, natomiast błędnie opisano wyjaśnienie dla członu dotyczącego najkrótszej przekątnej. Należy zmienić ostatni wers ustępu 2 wg. propozycji obok. Patrz: opracowanie naukowe: Acta Scientiarum Polonorum, Geodesia et Descriptio Terrarum 10(3) 2011 strona 29-44.	
334.	§ 68 ust. 2	ust. 4 (zmiana numeracji bez zmiany treści)	Zmiana numeracji ustępów w celu zachowania kolejności	
335.	§ 68 ust. 3	ust. 2 (zmiana numeracji bez zmiany treści)	Zmiana numeracji ustępów w celu zachowania kolejności	
336.	§ 68 ust. 4	ust. 3 (zmiana numeracji bez zmiany treści)	Zmiana numeracji ustępów w celu zachowania kolejności	
337.	§ 68 ust. 4	Pola powierzchni zabudowy budynków wykazywanych w roboczej bazie danych oblicza się na podstawie numerycznego opisu konturu tych obiektów.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	

338.	§ 70	<p>Przy opracowywaniu przetwarzaniu wyników geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wszelkie obliczenia geodezyjne wykonuje się zgodnie z zasadami teorii przenoszenia się średnich błędów i zasadami rachunku prawdopodobieństwa; 2) wyniki obliczeń zapisuje się z zachowaniem właściwej precyzji według reguł Bradis-Kryłowa; 3) wyniki pomiarów, przed ich przyjęciem do obliczeń, koryguje się: <ol style="list-style-type: none"> a) usuwając dane obarczone przypadkowymi błędami obserwacji, przekraczającymi wielkości dopuszczalne, i zastępując je danymi poprawnymi, b) wprowadzając poprawki ze względu na: <ul style="list-style-type: none"> — systematyczne błędy pomiaru oraz narzędzi i instrumentów, — przyjęty układ współrzędnych, 4) wyniki obliczeń pól powierzchni działek ewidencyjnych koryguje się zgodnie z zasadami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) Proponowana zmiana polegająca na wykreśleniu słowa „opracowania” i zastąpienia go słowem „przetworzenia” ma bardziej jednoznacznie wskazać na związek tego rodzaju czynności z opisanymi w §§ 63-66 zakresami przetwarzania wyników pomiaru. 2) Dodanie punktu 4) stanowi uzupełnienie zasad przetwarzania wyników pomiaru w zakresie korygowania pól powierzchni działek, bez którego stosowanie zasad określonych w szczególności w §68 ust. 2 nie może być prawidłowe. 	
339.	§ 70 ust. 1 (powinno być pkt 1)	<ol style="list-style-type: none"> 1) wszelkie obliczenia geodezyjne wykonuje się zgodnie z regułami matematycznymi w dostosowaniu do układów obserwacji z konieczną lub nadliczbową ilością obserwacji. 	<p>Teorię przenoszenia się średnich błędów stosuje się do oceny dokładności, a nie wykonywania obliczeń.</p>	

340.	§ 70 pkt 2	Zmienić „reguł Bradis-Kryłowa” na „PN-70/N-02120”	Pojęcie reguł Bradis-Kryłowa pojawiło się u nas w epoce Wielkiego Brata i przyszło ze wschodu jako wybitne osiągnięcie uczonych radzieckich, obecnie mamy Polskie Normy i powinniśmy je stosować.	
341.	§ 70 pkt 3b	- odwzorowanie	Sformułowanie: „poprawki ze względu na przyjęty układ współrzędnych”, według mnie, nie funkcjonuje w literaturze.	
342.	§ 71	<p>W § 71 wymienia się literalnie skład operatu technicznego wstępnie definiując, że stanowi on „całość dokumentacji zawierającej <u>rezultaty geodezyjnych pomiarów</u> (...) oraz wyniki opracowania tych pomiarów”. Wśród składu operatu nie ma wymienionej „<u>dokumentacji zawierającej rezultaty przetwarzania wyników pomiarów</u>”. A zatem nie do końca jest jasne, czy ta dokumentacja ma znaleźć się w operacie, czy nie. Wymaga to doprecyzowania.</p> <p>W tym kontekście, istotną kwestią do rozważenia jest również modyfikacja składu dokumentów operatu. Jeśli, zgodnie z kierunkami tyczonymi przez kolejne przepisy, a także zgodnie z logiką, odpowiedzialnością za prawidłowe wykonanie prac geodezyjnych obarczony jest ich wykonawca, to skład operatu powinien być dostosowany jedynie do potrzeb organu prowadzącego zasób, a ściślej rzecz biorąc do potrzeb prowadzonych przez niego baz danych, a także niezbędnych danych do udostępniania innym podmiotom realizującym kolejno prace na danym obszarze. A zatem należy określić jakie dokumenty i na jakich zasadach powinien przechowywać wykonawca, a jakie powinien przekazać do zasobu w celu przyjęcia do zasobu po przeprowadzeniu kontroli istotnych dla organu prowadzącego zasób i bazy danych. Dla prowadzącego zasób np. zbędne są dzienniki pomiarowe z pomiaru obiektów stanowiących treść BDOT500, czy GESUT. Istotne są natomiast informacje o osiągniętych</p>		

		<p>dokładnościach, gdyż obiekty te są treścią tej bazy. W § 71 ust. 2 pkt 8 ujęto „inne dokumenty lub ich uwierzytelnione kopie pozyskane i wykorzystane przez wykonawcę”. Taki zapis prowadzi do tego, że wykonawca zwraca z operatem do zasobu dokumenty wydane mu z tego zasobu co potęguje zbędny przyrost dokumentacji papierowej, a także zbędne gromadzenie danych cyfrowych.</p> <p><u>Ilość przekazywanych dokumentów do zasobu należy ograniczyć do minimum gwarantującego prawidłowe prowadzenie baz danych oraz zapewnienie innym wykonawcom niezbędnych informacji. Operat zawierający wyniki prac geodezyjno-prawnych zawierać powinna dodatkowo dokumenty niezbędne do oceny prawidłowości formalnej prowadzenia tych prac, ze względu na to, że są one podstawą toczących się postępowań administracyjnych. Dokumenty uzasadniające prawidłowość wykonania pomiarów powinien przechowywać wykonawca na ustalonych przepisami zasadach.</u></p> <p>Taki kierunek regulacji, uprości przyjmowanie dokumentacji do zasobu, „odchudzi zasób” o nieprzydatne dane i informacje, wzmocni rangę wykonawców realizujących prace, a także jednoznacznie określi podział odpowiedzialności pomiędzy administrację geodezyjną i wykonawców.</p>		
343.	§71	<p>2. W skład operatu technicznego wchodzi:</p> <p>1) szkice polowe i dzienniki pomiarowe;</p> <p>2) kopie protokołów przyjęcia granic, protokoły ustalenia granic, kopie protokołów granicznych oraz aktów ugody, protokoły wznowienia znaków granicznych, protokoły wyznaczenia punktów granicznych;</p>	<p>Ad. ust. 2 Dotychczasowe nie doprecyzowanie w ust. 2, czy dokumenty o których mowa w §§ 63-66 mają stanowić dokumenty operatu technicznego, powodowało zbyt dużą dowolność w kompletowaniu przez wykonawców operatów technicznych, co utrudniało pracownikom starostów prawidłowe i odpowiedzialne przeprowadzenie kontroli całości dokumentacji przekazywanej do zasobu. Skoro wykonawca ma obowiązek wykonać odpowiednie</p>	

	<p>3) dowody doręczeń zawiadomień i kopie doręczeń wezwań;</p> <p>4) sprawozdanie techniczne;</p> <p>5) dokumenty zawierające wyniki pomiaru, a także dokumenty stanowiące rezultaty przetwarzania wyników pomiaru, w tym kopie map do celów prawnych, kopie map do celów projektowych, kopie map z inwentaryzacji powykonawczej obiektów budowlanych oraz sposobu zagospodarowania i ukształtowania terenu, opisy topograficzne punktów osnowy pomiarowej oraz opisy topograficzne wykorzystanych punktów osnowy geodezyjnej z informacją o aktualności danych w nich zawartych;</p> <p>6) pliki danych wygenerowane z roboczej bazy danych, o której mowa w § 63 ust. 1 pkt 2, i zapisane na nośniku informatycznym zgodnie ze schematami GML określonymi w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art.19 ust. 1 pkt 6, 7, 9, 10 oraz art. 26 ust. 2 ustawy lub zapisane w innym formacie uzgodnionym między wykonawcą a organem prowadzącym PZGiK;</p> <p>7) wykazy zmian danych ewidencyjnych;</p> <p>8) inne dokumenty lub ich uwierzytelnione kopie pozyskane i wykorzystane przez wykonawcę, których wykonawca nie pozyskał z PZGiK a wykorzystał do wykonania pomiarów, a także dokumenty pozyskane z PZGiK, dla których w ramach wywiadu terenowego stwierdził zmianę ich treści, z adnotacją wykonawcy o zakresie ich wykorzystania,</p>	<p>dokumenty to powinien załączyć je do operatu.</p> <p>Ad. ust. 2 pkt 8) Uzupełnienie zakresu dokumentacji przekazywanej w operacie technicznym o dokumenty pozyskane z PZGiK, w których - w ramach wykonanego wywiadu w terenie – stwierdził zmiany treści, wydaje się logiczną konsekwencją zadań nałożonych w §7, a także konieczne z punktu widzenia prawidłowej aktualizacji baz danych np. w zakresie elementów które należy z nich usunąć lub np. zmienić ich dane opisowe, a co wynika tylko z adnotacji wprowadzanych na kopiach map lub opisów topograficznych porównanych w terenie.</p> <p>Ad. ust. 4) Zmiana określenia nazwy pierwszego członu poprzez odwołanie się do przepisu rozporządzenia, które wprowadza nowe pojęcie <i>Identyfikatora zgłoszenia pracy geodezyjnej</i> oraz wprowadza zasadę odrębnego oznaczania materiałów zasobu takich jak np. Operat techniczny, wymusza ujednoczenie pojęć stosowanych w obu przepisach.</p> <p>Ad. ust. 7 pkt 5) Doprecyzowanie określenia okresu wykonywania prac przez wskazanie, że należy podać daty ich rozpoczęcia i zakończenia ujednoczili sposób przekazywania tej informacji w sprawozdaniu, a przede wszystkim będzie stanowiło informację do oceny, czy zostały zachowane zasady wynikające z art. 12 ustawy.</p> <p>Ad. ust. 7 pkt 6 lit. a) Dotychczasowe określenie „zakres wykorzystania materiałów” nie jest dość jednoznacznie rozumiana, co powoduje, że wykonawcy ograniczają się wręcz jedynie do wyszczególnienia materiałów pozyskanych z zasobu lub wymieniają materiały wykorzystane z zasobu, a całkowicie pomijają informację o sposobie ich wykorzystania, a tym bardziej o wykonanej analizie ich przydatności do wykonania prac., co powoduje znaczne utrudnienie dokonania przez kontrolującego</p>	
--	--	--	--

		<p>9) mapa wywiadu terenowego o której mowa w § 7 ust. 2,</p> <p>10) zestawienie, wykaz współrzędnych punktów granicznych włączonych do roboczej bazy danych oraz wykazy zawierające pola powierzchni, o których mowa w § 65,</p> <p>11) mapa przeglądowa, o której mowa w § 66</p> <p>12) spis dokumentów operatu technicznego.</p> <p>3. bez zmian,</p> <p>4. Oznaczenie plików zawierających dokumenty elektroniczne operatu technicznego składa się z dwóch członów rozdzielonych podkreślnikiem dolnym, z których:</p> <p>1) pierwszy jest numerem kancelaryjnym zgłoszenia pracy geodezyjnej lub kartograficznej albo numerem zamówienia publicznego, w ramach którego wykonywana jest praca geodezyjna lub kartograficzna; identyfikatorem zgłoszenia prac geodezyjnych lub kartograficznych nadanym w myśl przepisów wydanych na podstawie art. 40 ust. 8 ustawy,</p> <p>2) drugi jest skróconą nazwą bazy danych PZGiK, do którego odnoszą się zawarte w pliku dane:</p> <p>a) EGiB — w przypadku bazy danych ewidencji gruntów i budynków,</p> <p>b) GESUT — w przypadku bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu,</p>	<p>dokumentację pracownika starosty prawidłowej oceny poprawności przeprowadzania prac i sporządzonej dokumentacji.</p> <p>Ad. ust. 10) Dodatkowy zapis stanowi konieczne uzupełnienie dla określenia zakresu treści jaka powinna być wykazana na dokumentach operatu ujętych dodatkowo w ust. 2 pkt 8) .</p> <p>Ad. 11) Skoro w dotychczasowych zapisach §71 nie było wymogu autoryzowania, przez kierownika pracy geodezyjnej lub osoby sprawującej nad nią bezpośredni nadzór, żadnego z dokumentów stanowiących operat techniczny w tym nawet sprawozdania technicznego, a taki wymóg określono w innych przepisach rozporządzenia jedynie dla niektórych materiałów przeznaczonych dla zamawiającego, to można odnosić wrażenie, że geodeta uprawniony wskazany w pkt I.6 zgłoszenia pracy, czyli jej kierownik, nie ma obowiązku sprawdzać przekazywanych w operacie dokumentów ani się na nich podpisywać się, a zatem brać odpowiedzialności wobec organu prowadzącego zasób za treść dokumentów przekazywanych do zasobu.</p>	
--	--	--	--	--

		<p>c) BDOT500 — w przypadku bazy danych obiektów topograficznych, o której mowa w art. 4 ust. 1b ustawy,</p> <p>d) BDSOG — w przypadku bazy danych szczegółowej osnowy geodezyjnej,</p> <p>e) BDOT10k — w przypadku bazy danych obiektów topograficznych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8 ustawy,</p> <p>f) BDOO — w przypadku bazy danych obiektów ogólnogeograficznych,</p> <p>g) BDZLiS — w przypadku bazy danych zobrażeń lotniczych i satelitarnych,</p> <p>h) BDNMT — w przypadku bazy danych numerycznego modelu terenu,</p> <p>i) BDORTO — w przypadku bazy danych ortofotomapy,</p> <p>j) PRG — w przypadku bazy danych państwowego rejestru granic.</p> <p>5. Treść szkicu polowego stanowią:</p> <p>1) rysunek i oznaczenia osnowy geodezyjnej i pomiarowej oraz szczegółów terenowych objętych pomiarem, numery pikiet oraz kierunek północy;</p> <p>2) numery działek</p> <p>3) wyniki pomiarów liniowych, w tym pomiarów kontrolnych, niewykazanych w dzienniku pomiarowym;</p> <p>4) oznaczenia obiektów uwidacznianych na szkicu polowym muszą być zgodne z oznaczeniami tych obiektów w bazach danych, o których mowa w art.</p>		
--	--	--	--	--

4 ust. 1a pkt 1-6 i 10 oraz ust. 1b ustawy, lub nawiązywać do tych oznaczeń;

5) informacje określające:

a) adres obiektu objętego pomiarem,

b) identyfikator i nazwę obrębu

c) datę wykonania pomiaru,

d) nazwę wykonawcy oraz dane osoby kierującej pracami geodezyjnymi lub kartograficznymi z podaniem numeru uprawnień zawodowych,

e) numer szkicu w operacie technicznym,

f) powiązanie ze szkicami sąsiednimi;

6) imię, nazwisko i podpis osoby, która wykonała szkic połowy.

6. Dziennik pomiarowy zawiera:

1) oznaczenia punktów osnowy geodezyjnej i pomiarowej oraz szczegółów terenowych;

2) wyniki pomiarów kątowych i liniowych niewykazanych na szkicu połowym;

3) informacje określające:

a) adres obiektu objętego pomiarem,

b) identyfikator i nazwę obrębu

c) datę wykonania pomiaru,

d) nazwę wykonawcy,

4) podpis osoby, która sporządziła dziennik

pomiarowy.

7. Sprawozdanie techniczne, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, zawiera:

- 1) określenie celu oraz zakresu rzeczowego i terytorialnego wykonanych prac geodezyjnych lub kartograficznych;
- 2) oznaczenie kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej lub kartograficznej;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę wykonawcy, który wykonał prace geodezyjne lub kartograficzne;
- 4) imiona i nazwiska oraz numery świadectw nadania i zakresy uprawnień zawodowych osób, które wykonywały samodzielne funkcje przy realizacji prac geodezyjnych lub kartograficznych;
- 5) okres, w jakim wykonywane były prace geodezyjne lub kartograficzne, ze wskazaniem dat rozpoczęcia i zakończenia prac;
- 6) opis przebiegu i rezultatów wykonanych prac geodezyjnych lub kartograficznych, zawierający w szczególności:
 - a) ~~zakres~~ sposób wykorzystania materiałów PZGiK wraz z analizą o której mowa w § 6 ust. 1,
 - b) zastosowane technologie, metody i techniki pomiarowe, otrzymane dokładności oraz nazwa układu współrzędnych płaskich prostokątnych oraz układu wysokości, w którym określono wyniki pomiaru;

		<p>7) informację o rezultacie porównania opracowanej mapy z treścią ortofotomapy, o którym mowa w § 63 ust. 2;</p> <p>8) informację dotyczącą przekazywanych plików wygenerowanych z roboczej bazy danych.</p> <p>8. <i>bez zmian,</i></p> <p>9. <i>bez zmian,</i></p> <p>10. Na treść wyników porównania materiałów PZGiK ze stanem faktycznym w terenie składają się:</p> <p>1) informacje dotyczące nieaktualnych danych wykazanych w porównywanych materiałach,</p> <p>2) nowe dane, które mają być objęte pomiarem, z zastosowaniem symboli graficznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 7 ustawy,</p> <p>3) informacje określające:</p> <p>a) adres obiektu objętego porównaniem,</p> <p>b) datę wykonania porównania,</p> <p>c) wykonawcę oraz osobę, która wykonała porównanie,</p> <p>4) zasięg opracowania, który przedstawia się na kopii mapy ewidencyjnej lub zasadniczej w postaci linii przerywanej kolorem zielonym.</p> <p>11. Wszystkie dokumenty stanowiące operat techniczny powinny być sprawdzone przez</p>		
--	--	--	--	--

		osobę wskazaną na zgłoszeniu pracy geodezyjnej, o której mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1 ustawy, co winno być potwierdzone poprzez umieszczenie na nich danych tej osoby oraz jej podpisu z datą dokonania sprawdzenia.		
344.	§ 71 ust. 1	„... w postaci operatu technicznego...” – w postaci geodezyjnej dokumentacji technicznej	Patrz uzasadnienie do § 61.1.2)	
345.	§ 71 ust.1	Całość dokumentacji zawierającej rezultaty geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz wyniki opracowania tych pomiarów kompletuje się w postaci geodezyjnej dokumentacji technicznej i przekazuje się do PZGiK.	Uwaga jak dla § 61.1.2)	
346.	§ 71.2.	W skład geodezyjnej dokumentacji technicznej wchodzi:	Uwaga jak dla § 61.1.2)	
347.	§ 71 ust. 1 (chyba 2)	2. W skład operatu technicznego wchodzi dokumenty zawierające treści, o których mowa w § 64 i § 65, w szczególności: 1) szkice polowe i dzienniki pomiarowe; 2) protokoły przyjęcia granic, protokoły ustalenia granic, kopie protokołów granicznych oraz aktów ugody, protokoły wznowienia znaków granicznych, protokoły wyznaczenia punktów granicznych, szkice podstawowe zawierające, dane dotyczące granic działek ewidencyjnych będących przedmiotem pracy, pozyskane z dokumentacji źródłowej i z pomiarów aktualnych. 5) dokumenty zawierające wyniki pomiaru, w tym kopie map do celów prawnych lub map do celów projektowych lub map zawierających wyniki geodezyjnej inwentaryzacji obiektów budowlanych , oraz opisy topograficzne punktów	Wtrącenie uściślające zakres stosowania przepisu. Szkic podstawowy jest/był jednym z najważniejszych dokumentów potwierdzających wykonanie przez wykonawcę analizy materiałów z PZGiK, o której mowa w § 6, w celu ustalenia przebiegu granic nieruchomości. Jest również bardzo przydatny do następnych prac związanych z ustalaniem granic nieruchomości. Doprowadzenie do spójności z § 21 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 5 września 2013 r. w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (Dz. U. poz. 1183) Brak dopisania opisów topograficznych sprawia, że § 30 ust. 2 pkt 1 jest martwym przepisem, ponieważ takie dokumenty nie występują w PZGiK.	

		granicznych i osnowy pomiarowej;		
348.	§ 71 ust. 2	Pierwszy powinien być spis dokumentów operatu technicznego, ponieważ zawiera on wykaz wszystkich dokumentów operatu. Następnie wnioski o przyjęcie operatu z drukiem protokołu kontroli. Trzecim dokumentem powinno być sprawozdanie techniczne, stanowiące swego rodzaju wizytówkę pracy. Pozostałe dokumenty powinny być kompletowane chronologicznie		
349.	§ 71 ust. 2	„W skład operatu technicznego ...” – W skład geodezyjnej dokumentacji technicznej	§ 71.2.9), § 71.3. § 71.3.5), § 71.4. – te same uwagi co do § 61.1.2)	
350.	§ 71 ust. 2	3) sprawozdanie techniczne 5a) opisy topograficzne ...	Proponowana kolejność i wydzielenie opisów.	
351.	§ 71 ust. 2	W skład operatu technicznego wchodzi w szczególności: 1) mapa wywiadu terenowego; 2) szkice polowe, dzienniki pomiarowe i raporty; 3) protokoły przyjęcia granic, protokoły ustalenia granic, kopie protokołów granicznych oraz aktów ugody, protokoły wznowienia znaków granicznych, protokoły wyznaczenia punktów granicznych; 4) dowody doręczeń zawiadomień i kopie doręczeń wezwań, potwierdzone przez geodetę uprawnionego kierującego pracami; 5) sprawozdanie techniczne; 6) dokumenty zawierające wyniki pomiaru, w tym kopie map do celów prawnych, kopie map do celów projektowych, kopie map zawierających wyniki pomiarów	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	

		<p>inwentaryzacyjnych oraz opisy topograficzne punktów osnowy pomiarowej;</p> <p>7) pliki danych wygenerowane z roboczej bazy danych, o której mowa w § 63 ust. 1 pkt 2, i zapisane na nośniku informatycznym zgodnie ze schematami GML określonymi w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6, 7, 9, 10 oraz art. 26 ust. 2 ustawy lub zapisane w innym formacie uzgodnionym między wykonawcą a organem prowadzącym PZGiK;</p> <p>8) Dokumenty zawierające rezultaty przetwarzania wyników pomiarów o których mowa w § 64 i § 65;</p> <p>9) wykazy zmian danych ewidencyjnych;</p> <p>10) inne dokumenty lub ich uwierzytelnione kopie pozyskane i wykorzystane przez wykonawcę;</p> <p>11) spis dokumentów operatu technicznego.</p>		
352.	§ 71 ust. 2 pkt 1	Szkice polowe i dzienniki pomiarowe wraz raportami zawierającymi sposób wyrównania, otrzymane odchyłki oraz ostateczne wyniki przetworzonych danych pomiarowych	Dziennik z pomiarowy często zostaje ograniczony jedynie do danych pomierzonych w terenie, a następnie do wygenerowania współrzędnych. Brak informacji na temat sposobu obliczeń utrudnia ocenę procesu obliczeniowego i osiągniętych dokładności.	
353.	§ 71 ust.2 pkt 1	<p>W skład geodezyjnej dokumentacji technicznej wchodzi:</p> <p>1) szkice i dzienniki pomiarowe;</p>	Zmieniając przepisy prawne należałoby zmierzać do wyeliminowania lub zmienić niektóre, przestarzałe nazwy i określenia. Do nich między innymi należy nazwa „szkic polowy”.	
354.	§ 71.2.1)	„1) szkice polowe i dzienniki pomiarowe;” – 1) szkice i dzienniki pomiarowe;	<p>Jest to ogólna nazwa (formularz) szkiców pomiarowych, dlatego do tej nazwy należy dodać czego on dotyczy i jakiego obiektu.</p> <p>Dobrze by było przy zmianie przepisów prawnych i technicznych w geodezji i kartografii wyeliminować lub zmienić niektóre, przestarzałe nazwy i określenia.</p>	

			Do nich między innymi należy nazwa „szkic polowy”. Wydaje mi się bardziej konkretna nazwa: szkic pomiarowy lub szkic terenu (terenowy).	
355.	§ 71.2.2 § 71.2.3	<p>W skład geodezyjnej dokumentacji technicznej wchodzi:</p> <p>...</p> <p>2) kopie protokołów przyjęcia granic, protokoły ustalenia granic, kopie protokołów granicznych oraz aktów ugody, protokoły wznowienia znaków granicznych, protokoły wyznaczenia punktów granicznych;</p> <p>3) dowody doręczeń zawiadomień o czynnościach podjętych w celu ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych oraz zawiadomień o czynnościach wznowienia znaków granicznych lub wyznaczenia punktów granicznych.</p>	<p>Należy doprecyzować brzmienie tego paragrafu, i nałożyć obowiązek dołączania do operatu tylko protokołów ustalenia granic, kopii protokołów przyjęcia granic, kopii protokołów granicznych oraz aktów ugody w przypadku postępowań prowadzonych przez inne organy z uwagi na fakt, iż to organy orzekające o podziale nieruchomości: w trybie ustawy o gospodarce nieruchomościami; w trybie art.73 ustawy z 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną; o zwrocie nieruchomości; o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w oparciu o ustawę o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, publicznych; czy też organy orzekające o rozgraniczeniu nieruchomości w winny otrzymywać zarówno protokoły jak i dowody doręczeń zawiadomień, a w przypadku rozgraniczeń dowody wezwań</p> <p>Nie powinny być dołączane do operatu technicznego kopie zawiadomień i wezwań w przypadku tych postępowań, gdyż to organy powinny oceniać prawidłowość powiadomień stron, a nie ośrodki dokumentacji.</p>	
356.	§ 71 ust. 2 pkt 2,3	<p>2. W skład operatu technicznego wchodzi:</p> <p>2) kopie protokołów przyjęcia granic, protokoły ustalenia granic, kopie protokołów granicznych oraz aktów ugody, protokoły wznowienia znaków granicznych, protokoły wyznaczenia punktów granicznych;</p> <p>3) dowody doręczeń zawiadomień o ustaleniu granic i o wznowieniu i wyznaczeniu punktów</p>	<p>Należy doprecyzować brzmienie tego paragrafu, i nałożyć obowiązek dołączania do operatu tylko protokołów ustalenia granic, kopii protokołów przyjęcia granic, kopii protokołów granicznych oraz aktów ugody w przypadku postępowań prowadzonych przez inne organy z uwagi na fakt, iż to organy orzekające o podziale nieruchomości: w trybie ustawy o gospodarce nieruchomościami; w trybie art.73 ustawy z 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację</p>	

		granicznych	<p>publiczną; o zwrocie nieruchomości; o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w oparciu o ustawę o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, publicznych; czy też organy orzekające o rozgraniczeniu nieruchomości w winny otrzymywać zarówno protokoły jak i dowody doręczeń zawiadomień, a w przypadku rozgraniczeń dowody wezwań</p> <p>Nie powinny być dołączane do operatu technicznego kopie zawiadomień i wezwań w przypadku tych postępowań, gdyż to organy powinny oceniać prawidłowość powiadomień stron, a nie ośrodki dokumentacji.</p>	
357.	§ 71 ust. 2 pkt 5	<p>W skład geodezyjnej dokumentacji technicznej wchodzi:</p> <p>...</p> <p>5) Dokumenty zawierające wyniki pomiaru, w tym mapy wywiadu terenowego, kopie: map do celów prawnych, map do celów projektowych, map geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej oraz opisy topograficzne punktów osnowy pomiarowej;</p>		
358.	§ 71 ust. 2 pkt 6 / § 71 ust. 7 pkt 8	<p>2. W skład operatu technicznego wchodzi:</p> <p>1) szkice polowe i dzienniki pomiarowe;</p> <p>2) protokoły przyjęcia granic, protokoły ustalenia granic, kopie protokołów granicznych oraz aktów ugody, protokoły wznowienia znaków granicznych, protokoły wyznaczenia punktów granicznych;</p> <p>3) dowody doręczeń zawiadomień i kopie doręczeń wezwań;</p> <p>4) sprawozdanie techniczne;</p>	<p>W paragrafach zapisanych w drugiej kolumnie stwierdzono nieścisłość:</p> <p>- § 71 ust. 2 pkt 6 – w skład operatu technicznego wchodzi pliki wygenerowane z roboczej bazy danych (...),</p> <p>- § 71 ust. 7 pkt 8 – sprawozdanie techniczne zawiera informacje dotyczące przekazywanej bazy roboczej.</p> <p>W związku z powyższym należy zdecydować, czy przekazujemy roboczą bazę danych czy wygenerowane z niej pliki, a może jedno i drugie?</p>	

		<p>5) dokumenty zawierające wyniki pomiaru, w tym kopie map do celów prawnych, kopie map do celów projektowych oraz opisy topograficzne punktów osnowy pomiarowej;</p> <p>6) pliki danych wygenerowane z roboczej bazy danych, o której mowa w § 63 ust. 1 pkt 2, i zapisane na nośniku informatycznym zgodnie ze schematami GML określonymi w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie <u>art. 19 ust. 1 pkt 6, 7, 9, 10</u> oraz <u>art. 26 ust. 2</u> ustawy lub zapisane w innym formacie uzgodnionym między wykonawcą a organem prowadzącym PZGiK;</p> <p>6a) robocza baza danych, o której mowa w § 63 ust. 1 pkt 2, i zapisane na nośniku informatycznym zgodnie ze schematami GML określonymi w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie <u>art. 19 ust. 1 pkt 6, 7, 9, 10</u> oraz <u>art. 26 ust. 2</u> ustawy lub zapisane w innym formacie uzgodnionym między wykonawcą a organem prowadzącym PZGiK;</p> <p>7) wykazy zmian danych ewidencyjnych;</p> <p>8) inne dokumenty lub ich uwierzytelnione kopie pozyskane i wykorzystane przez wykonawcę;</p> <p>9) spis dokumentów operatu technicznego.</p>	<p>W skład operatu technicznego powinny wchodzić:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zarówno pliki wygenerowane z roboczej bazy danych zgodnie ze schematami aplikacyjnymi (...) (aby zasilić nowymi danymi bazy danych pzgik), - jak i robocza baza danych (gdyż zawiera wszelkie analizy prowadzone przez wykonawcę prac). Przekazanie roboczej bazy danych do pzgik pozwoli na ocenę poprawności przeprowadzonych analiz przez wykonawcę prac (pliki wygenerowane z roboczej bazy danych to tylko wynikowe współrzędne). 	
359.	§ 71 ust.2 pkt 6	<p>W skład geodezyjnej dokumentacji technicznej wchodzi:</p> <p>6) pliki danych wygenerowane z roboczej bazy danych, o której mowa w § 63 ust. 1 pkt 2, i zapisane na nośniku informatycznym w formacie wskazanym przez organ prowadzący PZGiK lub przy braku wskazań zgodnie ze schematami</p>	<p>Choć idea wprowadzenia uniwersalnego formatu wymiany danych jest całkowicie słuszna, to jednak już niebawem praktyka ujawni ile to może narobić spustoszenia w strukturach prowadzonych obecnie przez powiaty baz danych. Jak już stwierdzono, dla niektórych obiektów mapy zasadniczej istnieje niejednoznaczność przenoszenia ich treści przez sam GML w kierunkach tam i powrotem, Zwrócić należy</p>	

		GML określonymi w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6,7,9,10 oraz art. 26 ust. 2 ustawy;	też uwagę na fakt, że format GML jeszcze "dojrze", bo nawet najnowsze rozporządzenie MAiC z 29.11.2013 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków wprowadza karencję 36 m-cy na obowiązek stosowania formatu GML. Przedstawiona propozycja przenosi priorytet przekazywania danych na format rodzimy prowadzonego przez powiaty systemu baz danych, co ma duże znaczenie dla funkcjonalności zasilania tych baz	
360.	§ 71 ust. 2 pkt 6	pliki danych wygenerowane z roboczej bazy danych, o której mowa w § 63 ust. 1 pkt 2, i zapisane na nośniku informatycznym zgodnie ze schematami GML określonymi w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6, 7, 9, 10 oraz art. 26 ust. 2 ustawy	Wykreślić z § 71, ust. 2, pkt 6 tekst „lub zapisane w innym formacie uzgodnionym między wykonawcą a organem prowadzącym PZGiK”. Baza wymaga przekazania przez prowadzącego PZGiK struktury bazy danych (schematu aplikacyjnego wg jakiego jest prowadzona), wykonawca czy miałby do tego celu zakupić Oracle. Czy prowadzący zasób jest właścicielem praw autorskich struktury baz danych, nie wspominając o obowiązku zakupu w takim przypadku aplikacji, czy platform do prezentacji graficznej.	
361.	§ 71 ust. 2 pkt 6	2. W skład operatu technicznego wchodzi: ... 6) robocza baza danych, o której mowa w § 63 ust. 1 pkt 2, i zapisane na nośniku informatycznym zgodnie ze schematami GML określonymi w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6, 7, 9, 10 oraz art. 26 ust. 2 ustawy lub zapisane w innym formacie uzgodnionym między wykonawcą a organem prowadzącym PZGiK;	W paragrafach zapisanych w drugiej kolumnie stwierdzono nieścisłość: - § 71 ust. 2 pkt 6 – w skład operatu technicznego wchodzi pliki wygenerowane z roboczej bazy danych (...), - § 71 ust. 7 pkt 8 – sprawozdanie techniczne zawiera informacje dotyczące przekazywanej bazy roboczej. W związku z powyższym należy zdecydować, czy przekazujemy roboczą bazę danych czy wygenerowane z niej pliki, a może jedno i drugie? W skład operatu technicznego powinny wchodzić: - zarówno pliki wygenerowane z roboczej bazy	

			<p>danych zgodnie ze schematami aplikacyjnymi (...) (aby zasilić nowymi danymi bazy danych pzgik),</p> <p>- jak i robocza baza danych (gdyż zawiera wszelkie analizy prowadzone przez wykonawcę prac). Przekazanie roboczej bazy danych do pzgik pozwoli na ocenę poprawności przeprowadzonych analiz przez wykonawcę prac (pliki wygenerowane z roboczej bazy danych to tylko wynikowe współrzędne).</p>	
362.	§ 71 ust. 2 pkt 7	Wykaz zmian gruntowych oraz wykazy zmian danych ewidencyjnych.	<p>W obecnym brzmieniu wyrugowano pojęcie wykazu zmian gruntowych, który sporządza się podczas podziału nieruchomości. A przecież wykaz zmian danych ewidencyjnych i wykaz zmian gruntowych to odrębne dokumenty dotyczące różnych obiektów egib. Rozszerzenie tego zapisu przyczyni się do ujednoczenia z zapisami rozporządzenia w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości z 7 grudnia 2004 r. gdzie występuje „wykaz zmian gruntowych” jako dokument odzwierciedlający stan działki przed i po podziale.</p>	
363.	§ 71 ust. 2 pkt 7		<p>Wprowadzić taką pozycję do schematu aplikacyjnego dla Modelu Podstawowego. Brak również tej pozycji w składzie operatu wg Rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 5 września 2013 r. w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego</p>	
364.	§ 71 ust. 2 pkt 8	inne dokumenty lub ich uwierzytelnione kopie pozyskane i wykorzystane przez wykonawcę oraz inne dokumenty opracowane przez wykonawcę zawierające dodatkowo informacje dotyczące nazwy wykonawcy, adres obiektu, tytuł dokumentu, datę jego sporządzenia, imię i nazwisko oraz podpis osoby sporządzającej dokument.	<p>w celu doprecyzowania minimalnych informacji, które powinien zawierać dokument sporządzany przez wykonawcę, np. protokół z badania KW</p>	

365.	§ 71 ust. 2 pkt 9	W skład geodezyjnej dokumentacji technicznej wchodzi: spis dokumentów geodezyjnej dokumentacji technicznej	Uwaga jak dla § 61.1.2)	
366.	§ 71 ust. 3	Spis geodezyjnej dokumentacji technicznej zawiera:	Uwaga jak dla § 61.1.2)	
367.	§ 71 ust. 3 pkt 4	imię i nazwisko, numer świadectwa nadania uprawnień geodety kierującego pracami, oraz jego podpis.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
368.	§ 71 ust. 3 pkt 5	Spis geodezyjnej dokumentacji technicznej zawiera: datę sporządzenia spisu geodezyjnej dokumentacji technicznej	Uwaga jak dla § 61.1.2)	
369.	§ 71 ust. 4	Oznaczenie plików zawierających dokumenty elektroniczne geodezyjnej dokumentacji technicznej składa się z dwóch członów rozdzielonych podkreślnikiem dolnym, z których:	Uwaga jak dla § 61.1.2)	
370.	§ 71 ust. 4		Przepis ten nie współgra z § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z 5 września 2013 r. w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, który przyjmuje zasadę segregowania poszczególnych dokumentów operatu technicznego poprzez wyróżnik liczby naturalnej. Przepis § 71 ust. 4 blokuje możliwość przygotowywania przez wykonawców plików zawierających dokumenty elektroniczne operatu technicznego w sposób, który umożliwia bezpośrednie włączenie ich do zasobu, czyli w podziale na poszczególne dokumenty operatu. Przepis pozwala jedynie na podział plików wg rodzaju baz danych PZGiK. W praktyce oznacza to, że plik taki zawierał będzie cały operat techniczny i będzie musiał być	

			sztucznie dzielony na poszczególne dokumenty przez pracownika POOGiK, co m.in. spowoduje utratę cech podpisu elektronicznego dla tych dokumentów.	
371.	§ 71.5	<i>dodać punkt:</i> szkic zawiera nr lub nazwę obrębu ewidencyjnego, orientacyjny przebieg granic działek ewidencyjnych wraz z ich numerami oraz nazwę ulic,	Dane te są istotne do prowadzenia pzgik.	
372.	§ 71 ust. 5 pkt 3e)	oznaczenie kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej.	<ul style="list-style-type: none"> - wszystkie dokumenty wchodzące w skład operatu technicznego powinny mieć oznaczenie kancelaryjne, ponieważ zgodnie z § 29 ust. 4 wyniki pomiarów szczegółów terenowych oraz dodatkowe informację o obiektach utrwała się w dziennikach obserwacyjnych oraz na szkicach polowych, w postaci dokumentów analogowych lub elektronicznych, - ponadto forma analogowa stanowi prawie 90% przekazywanych dokumentów do zasobu, - mimo że dokumentom wchodzącym w skład operatu technicznego (przechowywanym w bazie systemu PZGiK) nadaje się numery identyfikacyjne składające się z dwóch członów oddzielonych podkreślnikiem (identyfikator ewidencyjny operatu i kolejna liczba naturalna wyróżniająca poszczególne dokumenty operatu) wydaje się zasadnym (wyłącznie dla celów porządkowych (może np. w 5-cio letnim okresie przejściowym) stosować również oznaczenia kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej. 	
373.	§ 71 ust. 5 pkt 4	Treść szkicu polowego stanowią: 4) podpis osoby, która wykonała szkic pomiarowy	Zmieniając przepisy prawne należałoby zmierzać do wyeliminowania lub zmienić niektóre, przestarzałe nazwy i określenia. Do nich między innymi należy nazwa „szkic polowy”.	
374.	§ 71 ust 5	„...szkic polowy.” – szkic pomiarowy.	Uzasadnienie jak do § 71.2.1)	

	pkt 4			
375.	§ 71 ust. 5 pkt 5	imię i nazwisko, numer świadectwa nadania uprawnień geodety kierującego pracami, oraz jego podpis.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
376.	§ 71 ust.6 pkt 3 lit.c I ust. 7 pkt. 3	W § 71 ust. 6 pkt. 3 lit c mówi się o „wykonawcy” natomiast w ust. 7 pkt .3 mówi się o „podmiocie, który wykonał pracę”.	Wymaga doprecyzowania i ujednoczenia stosowanych nazw.	
377.	§ 71 ust. 6 pkt 2	„...na szkicu polowym;” – na szkicu pomiarowym;	Uzasadnienie jak do § 71.2.1)	
378.	§ 71 ust. 6 pkt 2	Dziennik pomiarowy zawiera: 2) wyniki pomiarów kątowych i liniowych niewykazanych na szkicu pomiarowym	Zmieniając przepisy prawne należałoby zmierzać do wyeliminowania lub zmienić niektóre, przestarzałe nazwy i określenia. Do nich między innymi należy nazwa „szkic polowy”.	
379.	§ 71 ust. 6 pkt 3d	oznaczenie kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej.	<ul style="list-style-type: none"> - wszystkie dokumenty wchodzące w skład operatu technicznego powinny mieć oznaczenie kancelaryjne, ponieważ zgodnie z § 29 ust. 4 wyniki pomiarów szczegółów terenowych oraz dodatkowe informacje o obiektach utrwała się w dziennikach obserwacyjnych oraz na szkicach polowych, w postaci dokumentów analogowych lub elektronicznych, - ponadto forma analogowa stanowi prawie 90% przekazywanych dokumentów do zasobu, - mimo że dokumentom wchodzącym w skład operatu technicznego (przechowywanym w bazie systemu PZGiK) nadaje się numery identyfikacyjne składające się z dwóch członów oddzielonych podkreślnikiem (identyfikator ewidencyjny operatu i kolejna liczba naturalna wyróżniająca poszczególne dokumenty operatu) wydaje się zasadnym (wyłącznie dla celów porządkowych (może np. w 5-cio letnim okresie przejściowym) stosować również 	

			oznaczenia kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej.	
380.	§ 71 ust. 6 pkt 5	imię i nazwisko, numer świadectwa nadania uprawnień geodety kierującego pracami, oraz jego podpis.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
381.	§ 71 ust. 6 a	Dziennik pomiarów wysokościowych zawiera w szczególności: 1) oznaczenia punktów wysokościowej osnowy geodezyjnej lub pomiarowej osnowy wysokościowej i szczegółów terenowych; 2) dane obserwacyjne niewykazane na szkicu polowym; 3) informacje określające adres obiektu objętego pomiarem - jeśli istnieje.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
382.	§ 71 ust. 6 c	Raport z kalibracji rastrów map analogowych zawiera w szczególności: 1) godło lub nazwę mapy 2) współrzędne punktów dostosowania w układzie pierwotnym i wtórnym wraz z błędami wpasowania na poszczególnych punktach; 3) średni błąd transformacji; 4) metodę transformacji.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
383.	§ 71 ust. 7	Sprawozdanie techniczne, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, zawiera w szczególności: 1) określenie celu oraz zakresu rzeczowego i terytorialnego wykonanych prac geodezyjnych lub kartograficznych; 2) oznaczenie kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej lub kartograficznej;	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	

		<p>3) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, który wykonał prace geodezyjne lub kartograficzne;</p> <p>4) imiona i nazwiska oraz numery świadectw nadania i zakresy uprawnień zawodowych osób, które wykonywały samodzielne funkcje przy realizacji prac geodezyjnych lub kartograficznych;</p> <p>5) okres, w jakim wykonywane były prace geodezyjne lub kartograficzne;</p> <p>6) opis przebiegu i rezultatów wykonanych prac geodezyjnych lub kartograficznych, zawierający w szczególności:</p> <p>a) zakres wykorzystania materiałów PZGiK,</p> <p>b) zastosowane technologie i metody pomiarowe;</p> <p>c) opis oraz wynik analizy materiałów PZGiK o której mowa w § 6 ust. 1,</p> <p>d) informację dotyczącą przyczyn niezachowania warunku o którym mowa w § 33 ust.5;</p> <p>7) informację o rezultacie porównania opracowanej mapy z treścią ortofotomapy, o którym mowa w § 63 ust. 2;</p> <p>8) informację dotyczącą przekazywanej bazy roboczej;</p> <p>9) datę, imię i nazwisko, numer świadectwa nadania uprawnień geodety kierującego pracami, oraz jego podpis.</p>		
384.	§ 71.7.6	<p><i>Dodać podpunkt:</i> c) wynik analizy osiągniętych dokładności pomiaru;</p>	<p>Zapis ten jest potrzebny w związku z rozpowszechnianiem się prywatnych stacji</p>	

			referencyjnych.	
385.	§ 71 ust. 7	Po pkt 8 dodaje się pkt 9 w brzmieniu: 9) imię, nazwisko oraz podpis osoby, która sporządziła sprawozdanie techniczne;	Brak danych osoby sporządzającej sprawozdanie techniczne oraz jej podpisu. Sprawozdanie techniczne zawiera opis wszelkich czynności, metod pomiaru, opis przebiegu i rezultatów wykonywanych prac winno być autoryzowane.	
386.	§ 71 ust.7 pkt 6a	zakres wykorzystanych materiałów, w tym przedstawienie wyników przeprowadzonej pod względem dokładności, aktualności i kompletności analizy materiałów PZGiK	w większości kontrolowanych operatorów (po wejściu w życie rozporządzenia o standardach...) kontrolujący nie znaleźli w sprawozdaniach technicznych, informacji potwierdzającej wykonanie przez wykonawców prac gik obowiązku, o którym mowa w § 6 ust. 1 ww. rozporządzenia tj. analizy materiałów pozyskanych z PZGiK	
387.	§ 71 ust.7 pkt 6 lit b	b) zastosowane technologie, i metody i techniki pomiarowe;		
388.	§ 71 ust. 7 pkt 8	informację dotyczącą przekazywanej bazy roboczej bazy danych;	W tym punkcie należy doprecyzować jaką konkretnie informacje nt. roboczej bazy danych wykonawca ma umieścić.	
389.	§ 71 ust 7 (dodać pkt 9)	Po pkt 8 dodaje się pkt nr 9 o treści: imię, nazwisko oraz podpis osoby, która sporządziła sprawozdanie techniczne	Brak osoby sporządzającej sprawozdanie techniczne, które zawiera opis wszelkich czynności, metod pomiaru, opis przebiegu i rezultatów wykonywanych prac winno być autoryzowane.	
390.	§ 71.7	<i>Dodać podpunkt:</i> 9) Informacje dodatkowe	Ważne jest aby wszystkie informacje nawet te nietypowe znalazły się w sprawozdaniu technicznym.	

391.	§ 71 ust. 9	„Operat techniczny, ...” - geodezyjna dokumentacja techniczna,	Uzasadnienie jak do § 61.1.2)	
392.	§ 71 ust. 9	Geodezyjna dokumentacja techniczna , w którego skład wchodzi wyłącznie dokumenty elektroniczne, może być przekazywany do PZGiK za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.	Uwaga jak dla § 61.1.2)	
393.	§ 73 ust. 2	Przy wyrównywaniu niwelacji geometrycznej wagi danych obserwacyjnych są odwrotnie proporcjonalne do długości odcinków lub ciągów niwelacyjnych gdy długości celowych w całej sieci są w przybliżeniu jednakowe, natomiast przy znacznym zróżnicowaniu długości celowych wagi są odwrotnie proporcjonalne do liczby stanowisk w odcinku lub ciągu niwelacyjnym	Wagi można obliczać jako wielkości odwrotnie proporcjonalne do długości ciągu tylko w terenach płaskich gdyż wówczas liczba stanowisk jest odwrotnie proporcjonalna do długości odcinaka lub ciągu. W terenach o zróżnicowanym ukształtowaniu wyżej podany związek nie zachodzi więc wagi powinny być liczone jako wielkości odwrotnie proporcjonalne do liczby stanowisk w odcinkach lub ciągach niwelacyjnych	
394.	§ 73 ust. 3	„... są odwrotnie proporcjonalne do kwadratu długości odcinków lub ciągów niwelacyjnych, w terenach płaskich natomiast w terenach o zróżnicowanym nachyleniu osi celowej wagi należy liczyć jako wielkości odwrotnie proporcjonalne do kwadratu średnich błędów różnic wysokości odcinków lub ciągów niwelacyjnych.”	Uściślenie sposobu liczenia wag w niwelacji trygonometrycznej, w terenach o zróżnicowanym ukształtowaniu wynika ze zróżnicowanego wpływu błędu pomiaru kąta zenitalnego i długości na wyznaczenie różnic wysokości, w zależności od pochylenia osi celowej.	
395.	§ 74	„...wyników pomiarów sytuacyjnej osnowy pomiarowej ...”	Uściślenie.	
396.	§ 74 pkt 2	„c) przyjęty system odniesień przestrzennych (np. redukcja na poziom odniesienia ...”	Proponuję pominąć pochylenie terenu bo to określenie niejednoznaczne (w pomiarach tachimetrami nie ma znaczenia) a w przypadku pomiarów przymiarami ta redukcja jest etapem przejścia do redukcji na powierzchnię odniesienia. W osnowach pomiarowych nie ma potrzeby redukcji obserwacji na poziomie elipsoidy tylko na inne powierzchnie (kula,	

			płaszczyzna).	
397.	§ 74 pkt 4	Wykreślić lub przeredagować	Błędem jest łączenie pomiarów satelitarnych z pomiarami kątowno liniowymi. W założeniach systemu ASG-EUPOS serwis POZGEO miał wyznaczać położenie punktów osnowy pomiarowej, a pomiary kątowno-liniowe wykonywane tachimetrem elektronicznym powinny stanowić jedynie dodatkową kontrolę jakości i ocenę dokładności. Błąd położenia punktu określonego pomiarem satelitarnym z poprawnym postprocessingiem nie jest większy niż 1-5 cm (w wypadku ASG-EUPOS w stosunku do osnowy I klasy).. Jednoczesne wyrównanie pogorszy wynik końcowy. Dowiązanie do tak określonych punktów, punktów pomierzonych tachimetrem (II rząd) zapewni otrzymanie błędów poniżej 0,10 m. W takim wypadku powinna być dopuszczona osnowa pomiarowa II rzędu inaczej niż przy sieci tylko kątowno-liniowej.	
398.	§ 74 pkt 4	w przypadku osnów pomiarowych, których dane obserwacyjne pozyskane zostały zarówno w drodze geodezyjnych pomiarów terenowych, jak i precyzyjnego pozycjonowania za pomocą GNSS techniką statyczną lub szybką statyczną, stosuje się metodę łącznego wyrównania tych danych obserwacyjnych.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
399.	§ 75	Na potrzeby typowych postępowań sądowych i administracyjnych sporządza się mapę z projektem podziału nieruchomości, do której nie mają zastosowania przepisy działu III rozdziału 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, zwanej dalej "mapą z projektem podziału nieruchomości rolnej lub leśnej",	Proponuje się ograniczyć obowiązek opracowywania, tzw. mapy z projektem podziału nieruchomości rolnej lub leśnej tylko do postępowań sądowych i administracyjnych, skoro taki dokument stanowi element wtórny w stosunku do wielu innych dokumentów operatu technicznego z podziału. Dokument ten bezpośrednio nieprzeznaczony dla sądu lub organów administracji	

			państwowej, nie jest nigdzie wykorzystywany. Ponadto do celów wieczysto-księgowych dokumenty opracowuje właściwy organ służby geodezyjnej i kartograficznej, tj. wypisy i wyrisy.	
400.	§ 75 ust.1	Po lit.,e” dodać: f) mapę połączenia i podziału grupy nieruchomości (art. 98 b ustawy o g.n.), g) wszystkie mapy dla których nie wydawane są decyzje o zatwierdzeniu projektu podziału (podziały sądowe, drogi, koleje, uwłaszczenia, zwroty części nieruchomości, tereny powodziowe, grunty spółdzielni mieszkaniowych), h) mapę nieruchomości dla ustanowienia służebności przesyłu	Są to także opracowania typowe	
401.	§ 75 pkt 1 lit a-e		Opracować wzory map powołane w tym przepisie – wzory, jako załączniki do rozporządzenia	
402.	§75 pkt 1 lit e	Zmienić „ustalenia” na „ustanowienia”	Drobny detal, ale do korekty – służebności gruntowe w aktach notarialnych lub orzeczeniach sądowych są <u>ustanawiane</u> , a nie <u>ustalane</u> . Jeśli opracowywana mapa ma posłużyć jako załącznik do aktu lub orzeczenia, to jest sporządzana do <u>ustanowienia służebności</u> .	
403.	§ 75 pkt 1f	mapę opracowaną w związku z zapisami art. 17 ust. 1 ustawy Prawo wodne (Dz.U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.).	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
404.	§§ 75 pkt 1 lit. e, 77 ust.2, 77 ust.8, 77 ust.9, 80 ust.4		Brak definicji (geometrycznej i opisowej) obiektu „służebność gruntowa” lub odwołania do przepisu, który taką definicję zawiera.	
405.	§ 76 pkt 6	Wykreślić „geodezyjnych i kartograficznych”	Do postępowań wymienionych w §75 w archiwach państwowych korzysta się nie tylko z dokumentów geodezyjnych i kartograficznych.	

406.	§ 76 (dodać 76a)	<p>Należy dodać § 76a w brzmieniu: Przy wykonywaniu map do celów prawnych jeżeli w zasobie w PZGiK brak jest danych określających położenie punktów granicznych z wymaganą dokładnością, wykonawca pozyskuje niezbędne dane dotyczące tych punktów w drodze pomiaru. Pomiar punktów granicznych, poprzedzają czynności mające na celu ustalenie położenia tych punktów na gruncie w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy lub w trybie przepisów art. 39 ustawy</p>	<p>Brak jest aktualnie odniesienia się do sposobu pozyskiwania danych o granicach zewnętrznych działek objętych opracowaniami do celów prawnych. Doprecyzowanie pozyskania pomiaru punktów granicznych ujednotoci sposób wykonywania tych opracowań.</p>	
407.	§ 76 (dodać 76a)	<p><i>Należy dodać § 76a w brzmieniu:</i></p> <p>Przy wykonywaniu map do celów prawnych jeżeli w PZGiK brak jest danych określających położenie punktów granicznych z wymaganą dokładnością, wykonawca pozyskuje niezbędne dane dotyczące tych punktów w drodze pomiaru.</p> <p>Pomiar punktów granicznych, które nie są na gruncie oznaczone w postaci znaków granicznych, poprzedzają czynności mające na celu ustalenie położenia tych punktów na gruncie w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy lub w trybie przepisów art. 39 ustawy.</p>	<p>Brak jest aktualnie odniesienia się do sposobu pozyskiwania danych o granicach zewnętrznych działek objętych opracowaniami do celów prawnych. Doprecyzowanie pozyskania pomiaru punktów granicznych ujednotoci sposób wykonywania tych opracowań.</p>	
408.	§ 77 ust. 1	<p>Proponujemy zastąpić treścią:</p> <p>§ 77. 1. Na treść mapy do celów prawnych, do której nie mają zastosowania przepisy wydane na podstawie art. 100 oraz art. 108 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, składają się: (...)</p> <p>3) opis zawierający:</p> <p>a) tytuł mapy i jej skalę,</p> <p>b) nazwę województwa, powiatu, gminy oraz miejscowości,</p>		

		<p>c) identyfikator i nazwę obrębu ewidencyjnego,</p> <p>d) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, który zgłosił prace geodezyjne dotyczące mapy, oraz podpis osoby reprezentującej ten podmiot,</p> <p>e) imię i nazwisko, numer świadectwa nadania i zakresy uprawnień geodety, który sporządził mapę, oraz jego podpis;</p> <p>f) oznaczenie kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej,</p> <p>g) datę opracowania mapy;</p> <p>Wykreślono: "numer księgi wieczystej, jeżeli prowadzona jest dla nieruchomości". Szczególnie w przypadku map sporządzanych dla inwestycji liniowych, kiedy ksiąg wieczystych jest dużo, nie ma sensu kopiować informacji, które znajdują się na rysunku mapy oraz w wykazie zmian.</p>		
409.	§ 77	<p>ust. 1 pkt 3</p> <p>f) imię i nazwisko lub nazwę wykonawcy, który zgłosił prace geodezyjne dotyczące mapy, oraz podpis osoby reprezentującej tego wykonawcę,</p> <p>ust. 3</p> <p>3) wykazy zmian danych ewidencyjnych, dotyczące obiektów na obszarze objętym podziałem sporządzone zgodnie z przepisami dotyczącymi ewidencji gruntów i budynków.</p> <p>ust. 6</p> <p>Mapę z projektem podziału edytuje się na arkuszu formatu A4 lub większym, w skali dostosowanej do obszaru nieruchomości objętych projektem podziału, zapewniającej</p>	<p>Ujednolicenie pojęć „wykonawca” i „podmiot”.</p> <p>Nie ma potrzeby tworzyć większych arkuszy map tylko po to aby była ona wielokrotnością A4.</p>	

		czytelność rysunku mapy, nie mniejszej niż 1:5000.		
410.	§77 ust.1 pkt 3	<p>Po lit.e dodać:</p> <p>f) oznaczenie nieruchomości sąsiednich według danych z katastru nieruchomości;</p> <p>g) powierzchnię nieruchomości przedstawione w kolorze czerwonym powierzchnie projektowane do wydzielenia,</p> <p>h) przedstawione w kolorze czerwonym granice projektowanych do wydzielenia działek gruntu,</p> <p>i) przedstawione w kolorze czerwonym oznaczenia projektowanych do wydzielenia działek gruntu,</p> <p>j) szkic orientacyjny w skali umożliwiającej zlokalizowanie nieruchomości podlegającej podziałowi,</p> <p>k) wykaz synchronizacyjny, w przypadku gdy w księdze wieczystej — lub w razie jej braku — w innych dokumentach określających stan prawny nieruchomości, nieruchomość opracowywana posiada inne oznaczenia i inną powierzchnię niż w katastrze nieruchomości;</p>	Na mapach do celów prawnych są to niezbędne elementy, nie tylko dla map wymienionych w ust. 3	
411.	§ 77 ust.1 pkt 3 lit g	imię i nazwisko oraz numer świadectwa nadania uprawnień geodety, który sporządził mapę i jego podpis	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
412.	§ 77 ust. 2	mapa do celów prawnych może zawierać także dane określające rodzaj służebności gruntowych — w tym jej zasięg.	<ul style="list-style-type: none"> - dopuszczenie możliwości przedstawiania służebności gruntowych wyłącznie w formie opisowej, - przepis § 77 ust.9 jest już tylko przepisem instrukcyjnym 	

413.	§ 77 ust. 3 pkt 3	Wykaz zmian gruntowych oraz wykaz zmian danych ewidencyjnych dotyczące obiektów objętych podziałem, sporządzone zgodnie z przepisami dotyczącymi egib.	W obecnej wersji brak takiego dokumentu jak wykazu zmian gruntowych, który sporządza się podczas podziału nieruchomości. Wykaz zmian danych ewidencyjnych dotyczy obiektów egib takich jak budynki, użytki, natomiast wykaz zmian gruntowych dotyczy działki będącej przedmiotem podziału. Uzupełnienie zapisu przyczyni się do ujednolicenia z zapisami w rozporządzeniu w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości z 7 grudnia 2004 r.	
414.	§ 77 ust. 4	Wykaz zmian gruntowych oraz wykaz zmian danych ewidencyjnych, o których mowa w ust. 3 pkt 3, mogą być sporządzone w formie odrębnego dokumentu.	Zmiana tego punktu jest konsekwencją poprzedzających zmian.	
415.	§ 77. 7	Jeżeli podział nieruchomości polega na wydzieleniu działek ewidencyjnych o łącznej powierzchni do 33% nieruchomości podlegającej podziałowi: <i>(dalej bez zmian)</i>	Właściwe jest pominięcie obecnego zapisu „nieruchomości rolnej lub leśnej”, gdyż jest to niespójne z zapisem § 8 ust 1 rozporządzenia w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości, który brzmi: <u>Jeżeli podział nieruchomości polega na wydzieleniu działki o powierzchni do 33 % powierzchni nieruchomości podlegającej podziałowi, przepisy § 6-7 stosuje się tylko do tych odcinków granic nieruchomości, do których dochodzą projektowane granice podziału.</u> Ponadto w przypadku podziału działki o powierzchni do 33% powierzchni nieruchomości podlegającej podziałowi zazwyczaj mierzy się tylko kilka punktów graniczny dzielonej działki i w wyniku pomiaru zmienia się współrzędne jednego czy dwóch punktów granicznych, na tej podstawie nie ma potrzeby obliczać całego pola powierzchni, a tym samym zmieniać powierzchnię działki podlegającej podziałowi, gdyż doszło by do absurdu takiego, że wykonując kilka takich samych podziałów na jednej działce powierzchnia za każdym razem by się	

			zmieniała, a za nią wpisy w KW.	
416.	§ 78	1) zbiory danych PZGiK, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 1, 2, 3, 8, 10 i 11 oraz ust. 1b ustawy	Należy wykorzystać także bazy BDSOG i PRPOG, czyli art. 4 ust. 1a pkt 1 i 10 w celu zapewnienia skutecznej odnowy znaków osnowy geodezyjnej.	
417.	§ 78 pkt 1	Należy dodać w §78, pkt. 1 literę a) Dla terenu objętego opracowaniem mapy do celów projektowych przeprowadza się harmonizację zbiorów danych przestrzennych w zakresie szczegółów sytuacyjnych I grupy dokładnościowej o których mowa w § 69 rozporządzenia	Jest o tym mowa przy bazie danych egib, brak dla bazy danych bdot500	
418.	§ 78 pkt 1 lit. a	Dla terenu objętego opracowaniem mapy do celów projektowych przeprowadza się harmonizację zbiorów danych przestrzennych w zakresie szczegółów sytuacyjnych I grupy dokładnościowej o których mowa w § 69 rozporządzenia.	Do § 78, pkt. 1 dodać literę a) Jest o tym mowa przy bazie danych EGiB, brak dla bazy danych BDOT500.	
419.	§ 78 ust. 3 (powinno być pkt 3)	opracowania planistyczne oraz projekty budowlane i inne dokumenty objęte pozwoleniem na budowę, przechowywane przez organy administracji architektoniczno-budowlanej, dotyczące terenu projektowanej inwestycji lub terenów sąsiednich, jeżeli mają znaczenie dla projektowanej inwestycji.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
420.	§ 78 ust. 3 (powinno być pkt 3)	opracowania planistyczne oraz projekty budowlane i inne dokumenty objęte pozwoleniem na budowę mające znaczenie dla planowanej inwestycji, przechowywane przez organy administracji budowlanej administracji architektoniczno-budowlanej, dotyczące terenu projektowanej inwestycji lub terenów sąsiednich	Prawo budowlane stanowi, iż pewne inwestycje wymagają pozwolenia na budowę ale są też takie, które są zwolnione z obowiązku uzyskania takiej decyzji. Inwestycje takie przechowywane są w organie administracji architektoniczno-budowlanej w formie zgłoszenia robót nie wymagających pozwolenia na budowę. Do robót takich należą;	

			<p>1.zgodnie z ustawą Prawo Budowlane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyłącza, - telekomunikacyjne linie kablowe - kanalizacja kablowa, - instalacje telekomunikacyjne w obrębie budynków, - przebudowa sieci uzbrojenia terenu, <p>2. według odrębnych przepisów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - budowa infrastruktury drogowej w tym (budowa sieci oświetlenia ulicznego, budowa sygnalizacji świetlnej) 	
421.	§ 79	<i>usunąć zapisy pkt 2. 3. 4. 5. 6.</i>	Mapa do celów projektowych przekazywana przez geodetę zamawiającemu musi być tożsama z treścią w zasobie geod.- kartograficznym, zatem użytki gruntowe powinny być również zaktualizowane w ramach zgłoszenia prac.	
422.	§ 79	<i>dodać klauzulę na mapach do celów projektowych o treści: „Nie wyklucza się istnienia w terenie również urządzeń podziemnych ułożonych, a nie zgłoszonych do inwentaryzacji geodezyjnej”</i>	Klauzula ta jest niezbędna z uwagi na historyczne braki sieci uzbrojenia terenu na mapie zasadniczej. Geodeta nie może brać odpowiedzialności za nieprzestrzeżenie przepisów prawnych przez inwestorów. Klauzula była wprowadzona na podstawie § 34 ust.3, zgodnie z załącznikiem 25.1 pkt 7 instrukcji technicznej O-4 „Zasady prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego”.	
423.	§ 79 ust 1	Treść mapy do celów projektowych w zakresie budynków, konturów użytków gruntowych i konturów klas gleboznawczych musi być zgodna z treścią mapy ewidencyjnej.	Obecnie brak jest uregulowania, że treść mapy do celów projektowych w zakresie budynków, musi być zgodna z treścią mapy ewidencyjnej. Obecnie obowiązujące od dnia 31.12.2013r. rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków nakłada ewidencjonowanie wszystkich budynków, również w	

			trakcie budowy	
424.	§ 79 ust. 2	Aktualizacja użytków gruntowych oraz aktualizacja w zakresie obiektu ewidencyjnego (budynek) nie jest konieczna na obszarze otaczającym teren planowanej kubaturowej inwestycji budowlanej, a także na obszarze planowanym wyłącznie pod działania inwestycyjne mające na celu przeprowadzenie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji.	Informacje dotyczące budynków są istotne dla projektantów natomiast jednostki wykonawstwa geodezyjnego nie mogą pozyskać szczegółowych informacji o budynkach wykonując operaty techniczne na zlecenie ww. nie mając kontaktów z właścicielami na obszarach otaczających inwestycje.	
425.	§ 79 ust. 3	Informacje określające rodzaj aktualnych użytków gruntowych oraz budynków , o których mowa w ust.2, jeżeli mają znaczenie dla projektanta, mogą być dodatkowo wykazane na mapie dla celów projektowych, oprócz informacji zgodnych z operatem ewidencyjnym, bez uprzedniej aktualizacji baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2 i 3 ustawy.		
426.	§ 79 ust. 4	W przypadku wykazania na mapie do celów projektowych konturów użytków gruntowych lub budynków nie ujawnionych w bazie danych , o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2 ustawy, na mapie zamieszcza się informację o treści: „kontur użytku gruntowego oznaczony symbolem (wzór symbolu) nie jest ujawniony w bazie danych ewidencji gruntów i budynków” lub/i „ Opis/kontur budynku oznaczony symbolem (wzór symbolu) nie jest ujawniony w bazie danych ewidencji gruntów i budynków ”.		

427.	§79 ust. 4 i 5	<p>4. W przypadku wykazania na mapie do celów projektowych konturów użytków gruntowych lub budynków nieujawnionych w bazie danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2 ustawy, na mapie zamieszcza się informację o treści: "kontur użytku gruntowego lub budynku oznaczony symbolem (wzór symbolu) nie jest ujawniony w bazie danych ewidencji gruntów i budynków".</p> <p>5.</p> <p>W przypadku gdy w zakresie objętym aktualizacją mapy występują punkty graniczne, dla których w PZGiK brak jest danych określających ich położenie z wymaganą dokładnością, wykonawca prac geodezyjnych, po przeprowadzeniu szczegółowej analizy dokładnościowej wprowadza na Mapie do celów projektowych dodatkowe informacje opisowe w celu wskazania dokładności położenia punktów granicznych znajdujących się w zakresie aktualizacji.</p>	<p>Wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych nie jest odpowiedzialny za zgłaszanie oraz ujawnianie budynków w ewidencji gruntów szczególnie przy sporządzaniu mapy do celów projektowych.</p> <p>W celu zabezpieczenia zarówno wykonawcy Mapy do celów projektowych jak i wskazania projektantom, które granice mogą nie stanowić jednoznacznego oparcia dla lokalizacji nowych elementów zagospodarowania, przekazanie na takiej mapie informacji o dokładności punktów granicznych, zamiast wykonywać ich pomiar w celu ich prawidłowego wykazania na mapie, pozwoli projektantowi na prawidłowy wybór „niezmiennych” treści mapy w celu użycia ich do odniesienia usytuowania nowych elementów zagospodarowania, a jednocześnie ograniczy koszty i skróci termin opracowania Mapy do celów projektowych.</p> <p>Informacja umieszczana na Mapie do celów projektowych przez organ prowadzący zasób w postaci klauzuli określonej w Załączniku nr 5 do rozporządzenia z dnia 5 września 2013 r. właściwie informuje jedynie, że taka mapa jest wynikiem prac geodezyjnych, których rezultaty przedstawia przyjęty do zasobu operat techniczny, a tymczasem istota treści i przeznaczenie mapy ma swe pochodzenie w rozporządzeniu z dnia 21 lutego 1995 roku w sprawie czynności geodezyjnych w budownictwie.</p> <p>Obecne pojęcie „mapy zasadniczej”, której treść wynika z baz danych wskazanych w art. 4 ust. 1a i 1b ustawy, a więc dopuszcza się na takiej mapie granice nie spełniające standardów technicznych określonych w §29 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, znacząco różni się od poprzedniej definicji do jakiej odnosi się Rozdział 2 ww. rozporządzenia z 1995r.</p>	
------	----------------	---	--	--

			<p>Brak podstaw do uznania, że wykonawca prac geodezyjnych musi wiedzieć przed opracowaniem przedmiotowej mapy jakie elementy będą na niej projektowane, ani w jakiej odległości od granic będą sytuowane, dlatego mapa taka powinna zabezpieczać interes inwestora, który ma prawo uznać, że opracowana Mapa może służyć do opracowania każdego projektu w obszarze zaktualizowanej treści mapy, a wskazują no to właśnie przepisy ww. rozporządzenia.</p> <p>Skoro zatem standard Mapy do celów projektowych zakłada standardową dokładność wszystkich elementów wykazanej na niej treści mapy zasadniczej, to gdy wykonawca w porozumieniu z investorem nie zapewni spełnienia takich standardów, powinien o dokładności wykazania na mapie granic przekazać na niej informacje dostatecznie jednoznaczne dla projektanta.</p> <p>Podsumowując powyższe wydaje się, że taki zapis będzie najkorzystniejszy dla procesu inwestycyjnego, ponieważ nie wyklucza możliwości wykonania pomiarów granic wybranych ze względu na szczególne uwarunkowania zamawiającego.</p>	
428.	§ 79 ust. 5	Końcówką kropkę zastąpić przecinkiem i dodać: po uprzednim ustaleniu granic w trybie odpowiednich przepisów.	Przepis niejednoznaczny, bo po wykonaniu mapy do celów projektowych i wytyczeniu budynku może się okazać przy ustaleniu granic, że budynek jest bliżej niż 4m (gdy np. był sytuowany w odległości 4.10 m). Ponadto ustalenie granic związane jest z zasięgiem prawa własności. Nie jest słuszne, żeby w wyniku pomiaru przez geodetę z uprawnieniami z zakresu 1, wskazywać zasięg prawa własności. Czynność ta wymaga wiele doświadczenia i odpowiednich kwalifikacji.	
429.	§ 79 ust. 5	W przypadku gdy przedmiotem planowanej inwestycji są obiekty budowlane lub sieci uzbrojenia terenu , a jednocześnie w PZGiK brak jest danych określających położenie punktów granicznych z wymaganą dokładnością,	Mapa dla celów projektowych wydana na określony teren może służyć do projektowania różnych inwestycji nie tylko tych usytuowanych 4 m od granicy nieruchomości	

		wykonawca pozyskuje niezbędne dane dotyczące tych punktów w drodze pomiaru		
430.	§ 79 ust. 5	W przypadku gdy przedmiotem planowanej inwestycji są budynki i budowle, a jednocześnie w PZGiK brak jest danych określających położenie punktów granicznych z wymaganą dokładnością oraz zastabilizowanych na gruncie, wykonawca pozyskuje niezbędne dane dotyczące tych punktów w drodze pomiaru.	Należy narzucić obowiązek ustalania położenia pkt granicznych na gruncie w trybie przepisów wydanych na podstawie art.26 ust.2 ustawy lub w trybie przepisów art.39 oraz obowiązku ich stabilizacji przy wszystkich inwestycjach dotyczących budynków i budowli z uwagi na fakt, iż odległość od granicy sytuowanych budynków, budowli w tym murków oporowych jest istotna z punktu widzenia Prawa budowlanego. Taki przepis jest zgodny zarówno z art. 4 ust 3 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, jak i zwiększy bezpieczeństwo sytuowania budynków, w związku z tym, że dane ewidencyjne w zakresie numerycznego opisu granic działek ewidencyjnych nie spełniają wymagań rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków oraz obowiązujących standardów technicznych.	
431.	§ 79 ust. 5	5. W przypadku gdy przedmiotem planowanej inwestycji są budynki sytuowane w odległości nie większej niż 4,0 m od granicy nieruchomości, a jednocześnie w PZGiK brak jest danych określających położenie punktów granicznych z wymaganą dokładnością, wykonawca pozyskuje niezbędne dane dotyczące tych punktów w drodze pomiaru. 6. Pomiar punktów granicznych, które nie są na gruncie oznaczone w postaci znaków granicznych, poprzedzają czynności mające na celu ustalenie położenia tych punktów na gruncie w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy lub w trybie przepisów art. 39 ustawy.	Proponuje się usunięcie przepisu z rozporządzenia ws. standardów technicznych i podjęcie działań legislacyjnych zmierzających do uwzględnienia takich wymagań w przepisach dotyczących planowania i zagospodarowania przestrzennego. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określa m.in. zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy z uwzględnieniem prawa własności. Ponadto określa, że ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości, a każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą, do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania	

			<p>przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich oraz ochrony własnego interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób lub jednostek organizacyjnych.</p> <p>Mając na względzie powyższe postanowienia należałoby uznać, że wymagania dotyczące ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych w przypadku określonej inwestycji powinny być zawarte w MPZP, a gdy brak MPZP powinien to być jeden z warunków uzyskania decyzji o warunkach zabudowy.</p> <p>Tym bardziej, że dotyczy on możliwości i sposobu zabudowy/zagospodarowania konkretnej nieruchomości.</p>	
432.	§79 ust. 5	<p>Należy dopisać „ budynki, budowle i obiekty budowlane , na które wymagane jest pozwolenie na budowę lub zgłoszenie zgodnie z prawem budowlanym”.</p> <p>„ Jeżeli mapa do celów projektowych nie może służyć do zaprojektowania budynku , budowli lub obiektu budowlanego w odległości określonej w ust.5 wykonawca zamieszcza na tej mapie stosowną informację.”</p>	<p>Rozporządzenie mówi tylko o budynkach. Wjazd na działkę również wymaga pozwolenia na budowę i w świetle obecnego zapisu rozporządzenia może być wybudowany przy granicy działki nawet jeżeli brak jest danych w PZGiK określających położenie punktów granicznych tej nieruchomości w konsekwencji może się okazać , że został on wybudowany „ do sąsiada”</p> <p>Zlecniodawcy mapę do celów projektowych wykorzystują do różnych celów (np. mapa była zamówiona do zaprojektowania ogrodu) i bez odpowiedniego zapisu na mapie wykonawca nie ma wpływu na to do czego mapa będzie jeszcze wykorzystana przez Zamawiającego.</p>	
433.	§79 ust. 5	<p>W przypadku gdy przedmiotem planowanej inwestycji są budynki—obiekty budowlane i urządzenia budowlane, w tym elementy sieci uzbrojenia terenu sytuowane w odległości nie większej niż 4,0 m od granicy nieruchomości, a jednocześnie w PZGiK brak jest danych określających położenie punktów granicznych z</p>	<p>granice na mapach do celów projektowych powinny być jednoznacznie określone, niezależnie od rodzaju inwestycji. Jednakże szczególnie istotne jest to przy planowanych inwestycjach liniowych (drogi, uzbrojenie podziemne terenu)</p>	

		wymaganą dokładnością , wykonawca pozyskuje niezbędne dane dotyczące tych punktów w drodze pomiaru.		
434.	§79 ust. 5	W przypadku gdy przedmiotem planowanej inwestycji są budynki sytuowane w odległości nie większej niż 4,0 m od granicy nieruchomości, <u>oraz wszędzie tam gdzie przebieg granic będzie miał istotne znaczenie dla inwestycji (powinien to określić wykonawca prac geodezyjnych wraz z zamawiającym)</u> , a jednocześnie w PZGiK brak jest danych określających położenie punktów granicznych z wymaganą dokładnością, wykonawca pozyskuje niezbędne dane dotyczące tych punktów w drodze pomiaru.	Brak jednoznacznego zapisu dotyczącego takich sytuacji	
435.	§ 79 ust. 5 i § 6	Likwidacja	Właściciel nie precyzuje w jakiej odległości ma budować.	
436.	§ 79 ust. 6	Pomiar punktów granicznych, które nie są na gruncie oznaczone w postaci znaków granicznych, poprzedzają czynności mające na celu ustalenie położenia tych punktów na gruncie w trybie w trybie przepisów art. 39 ustawy lub na podstawie § 37-39 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ewidencji gruntów i budynków.	Zmiana sprawi że przepis ten będzie bardziej przejrzysty i jednoznaczny. W praktyce wykonawcy prac i tak powoływali się na rozporządzenia w sprawie egib, a nie na art. 26 ust. 2 ustawy, który służył jako „odsyłacz”. Znowelizowanie rozporządzenie w sprawie egib precyzuje sposób ustalenia granicy.	
437.	§79 ust. 6	przenieść do części ogólnej § 29a – pkt. 11 niniejszej tabeli	przeniesienie przepisu §79 ust. 6 do części ogólnej (§ 29a), spowoduje większą czytelność przepisu, a tym samym wprowadzi ogólną zasadę wykonywania prac geodezyjnych	
438.	§79 ust. 6	Wycofać zapis.	Złamanie zasad tworzenia prawa poprzez nałożenie na obywateli dodatkowych, kosztownych obowiązków w przepisie prawnym rangi rozporządzenia. Brak środków prawnych do jego egzekwowania.	
439.	§ 79 ust. 6	Wycofać zapis	Złamanie zasad tworzenia prawa poprzez nałożenie na obywateli dodatkowych kosztownych obowiązków w przepisie prawnym rangi rozporządzenia. Brak	

			<p>środków prawnych do jego egzekwowania.</p> <p>Narusza to m.in. § 115 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”</p>	
440.	§ 79 pkt 6 (powinno być ust. 6)	Pomiar o którym mowa w § 79 pkt 5, poprzedzają czynności mające na celu ustalenie położenia tych punktów na gruncie w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy lub w trybie przepisów art. 39 ustawy.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
441.	§ 79 pkt 7 (powinno być ust. 7)	Czynności o których mowa w § 79 pkt 6 wykonują osoby posiadające uprawnienia zawodowe, o których mowa w art. 43 pkt. 2 ustawy.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
442.	§ 80 ust. 1	Przy redakcji map do celów projektowych stosuje się oznaczenia i symbole ustalone w rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji z 21 marca 2013 r. w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej.	Zmiana jest konsekwencją wprowadzenia w 2013 r. rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z 21 marca 2013 r. w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej.	
443.	§ 80.1	Przy redakcji mapy do celów projektowych oraz map do celów prawnych stosuje się ...	Uszczegółowienie obowiązku redakcji również map do celów prawnych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej.	
444.	§ 80 ust. 4, 5 i 6	Proponuje się zmienić brzmienie punktu nr 4: „Na mapie do celów projektowych w granicach projektowanej inwestycji budowlanej, w przypadku gdy charakter projektowanej inwestycji budowlanej wpływa na sposób zagospodarowania gruntów objętych mapą do celów projektowych , wyróżnia się linią przerywaną w kolorze brązowym grunty obciążone służebnościami gruntowymi.....”	Obecnie zawsze należy badać służebności gruntowe, a w przypadku ich nie badania składać oświadczenia o braku wpływu charakteru projektowanej inwestycji na zagospodarowanie gruntami. Proponowana zmiana zapisu spowoduje, że służebności będą badane tylko w uzasadnionych przypadkach uzgodnionych z projektantem lub inwestorem.	

		Punkty 5 i 6 usunąć.		
445.	§ 81	<p>Treść opisu mapy do celów projektowych stanowią w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) tytuł mapy "Mapa do celów projektowych";2) skala mapy;3) nazwa miejscowości;4) identyfikator i nazwa jednostki ewidencyjnej;5) identyfikator i nazwa obrębu ewidencyjnego;6) oznaczenie kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej;7) nazwa układu współrzędnych prostokątnych płaskich oraz układu wysokości;8) oznaczenie granic obszaru, który był przedmiotem aktualizacji;9) informację dotyczącą użytkowników gruntowych o których mowa w § 79 pkt 4;10) informację dotyczącą obiektów o których mowa w § 80 pkt 3;11) informację dotyczącą występowania bądź nie obciążenia służebnością lub braku konieczności ustalania obciążenia - § 80 pkt 4-6;12) informację dotyczącą spełnienia warunku o którym mowa w § 79 pkt 5 -6;13) datę opracowania mapy;	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	

		14) imię i nazwisko, numer świadectwa nadania uprawnień geodety kierującego pracami, oraz jego podpis.		
446.	§ 81	6) imię i nazwisko lub nazwę wykonawcy, który wykonał mapę, oraz podpis osoby reprezentującej tego wykonawcę;	Ujednolicenie pojęć.	
447.	§ 81	Należy dodać w § 81 pkt 12 w brzmieniu dane ewidencyjne w zakresie numerycznego opisu granic działki ewidencyjnej nr..... spełniają/nie spełniają wymagań rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków oraz obowiązujących standardów technicznych.	Zawarcie klauzuli przez wykonawcę prac geodezyjnych o tej treści na mapie do celów projektowych jest istotne zarówno dla inwestora jak i projektanta	
448.	§ 81	<p>§ 81. Treść opisu mapy do celów projektowych stanowią:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tytuł mapy "Mapa do celów projektowych"; 2) skala mapy; 3) nazwa województwa, powiatu, gminy oraz miejscowości, 4) identyfikator i nazwa obrębu ewidencyjnego, 5) imię i nazwisko lub nazwa podmiotu, który wykonał mapę, oraz podpis osoby reprezentującej ten podmiot; 6) imię i nazwisko, numer świadectwa nadania i zakresy uprawnień geodety, który sporządził mapę, oraz jego podpis; 7) oznaczenie kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej; 8) nazwa układu współrzędnych prostokątnych płaskich oraz układu wysokości; 9) oznaczenie granic obszaru, który był przedmiotem aktualizacji; 		

		10) data opracowania mapy.		
449.	§ 81a	<p>Treść opisu mapy dotyczącej geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej stanowią w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tytuł mapy "Mapa geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej"; 2) skala mapy; 3) nazwa miejscowości; 4) identyfikator i nazwa jednostki ewidencyjnej; 5) identyfikator i nazwa obrębu ewidencyjnego; 6) oznaczenie kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej; 7) nazwa układu współrzędnych prostokątnych płaskich oraz układu wysokości; 8) wyróżnienie elementów mapy, które były przedmiotem inwentaryzacji; 9) datę opracowania mapy; 10) imię i nazwisko, numer świadectwa nadania uprawnień geodety kierującego pracami, oraz jego podpis. 	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
450.	§ 82 pkt 1 (powinno być ust. 1)	Mapę do celów projektowych w postaci wydruku edytuje się na arkuszu formatu A4 lub jego wielokrotności.	Zmiana doprecyzuje obecne brzmienie przepisu.	
451.	§ 82 (ust.2)	<p>ust. 2</p> <p>2) jednostkowym (w jednym arkuszu) - w tym przypadku na mapie należy podać współrzędne</p>	Współrzędne na mapie są bardziej przydatne dla projektanta niż szkic orientacyjny. Poza tym opis mapy jest wystarczająco szczegółowy.	

		narożników arkusza mapy lub zaznaczyć zasięg arkusza na szkicu orientacyjnym zorientowanym do północy;		
452.	§ 82 ust. 2.	Uporządkować pojęcia	W dotychczasowym brzmieniu paragrafu używa się pojęć: układ sekcyjny oraz układ jednostkowy. Jeśli któraś z tych nazw, w zamyśle twórcy rozporządzenia, ma oznaczać arkusz mapy w kroju mapy zasadniczej, to należy użyć właściwych określeń z rozporządzenia <i>w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej</i> , czyli: „arkusz mapy” oraz „godło mapy”. Jeśli natomiast żadne z dwóch użytych pojęć nie ma związku z mapą zasadniczą to należy sprecyzować czym jest sekcja, a czym arkusz.	
453.	§ 83 pkt 1 (powinno być ust. 1)	Do dnia 16 grudnia 2016 r. zamiast plików GML, o których mowa w § 71 ust. 2 pkt 6, mogą być przekazywane do PZGiK, jako rezultat opracowania wyników geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych, wykazy współrzędnych punktów będących przedmiotem pomiaru oraz mapa przeglądowa obrazująca te obiekty i punkty.	Proponuje się aby ujednoczyć termin dot. modelu GML z zapisami dot. ewidencji gruntów i budynków, które przewidują wprowadzenie GMLa- 16.12.2016 r. Jeżeli do operatu dołączone są mapa wywiadu, szkice polowe, dzienniki pomiaru oraz raporty GPS, dołączanie mapy przeglądowej wydaj się być zbędne.	
454.	§ 83 ust.1	W okresie do 31 grudnia 2016 r. zamiast plików GML, o których mowa w § 71 ust.2 pkt. 6	Dostosowanie terminu do przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz.U.Nr 38, poz. 454) zmienionego Rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z 29 listopada 2013 r. (Dz.U z 2013 r., poz. 1551) zmieniające rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków.	
455.	§ 83 (dodać ust. 3)	Należy dodać § 83.3w brzmieniu: Po terminie przewidzianym w § 83 ust. 1 wymiana danych przestrzennych między podmiotami na		

		terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dokonywana przy pomocy obowiązującego standardu wymiany danych w formacie GML dla którego schematy aplikacyjne opublikowano w rozporządzeniach wykonawczych do ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne.		
456.	§ 83 ust. 3	Po terminie przewidzianym w § 83 ust. 1 wymiana danych przestrzennych między podmiotami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dokonywana przy pomocy obowiązującego standardu wymiany danych w formacie GML, dla którego schematy aplikacyjne opublikowano w rozporządzeniach wykonawczych do ustawy z dnia 17 maja 1989r. Prawo geodezyjne i kartograficzne.	Wprowadzenie obligatoryjnego, jednolitego standardu usprawni wymianę danych, wyeliminuje „przymus” zakupu drogich aplikacji i platform do prezentacji graficznej.	
457.	§ 84	W okresie 10 lat od wejścia w życie rozporządzenia miary kierunków i kątów związane z geodezyjnymi pomiarami sytuacyjnymi i wysokościowymi mogą być wyrażane w stopniach, minutach i sekundach	Okres 36 miesięcy (3 lata) jest za krótki do zgromadzenia środków na zakup nowego-drogiego sprzętu geodezyjnego. Zmiana instrumentu stopniowego na gradowy nie ma wpływu na jakość i usprawnienie prac geodezyjnych. Geodeci z długoletnim stażem pracy świadczący usługi z zakresu 1, 2, 3 uprawnień zawodowych nie są przygotowani finansowo do wymiany sprzętu w listopadzie 2014 roku	
458.	Klasa: <i>BT_OperatTech</i>	Dostosować do rozporządzenia ws PZGiK. Elementy metadanych materiału zasobu powinny być zgodne z atrybutami dla klasy <i>BT_OperatTech</i> . <i>Wykonawca -> twórca materiału zasobu</i> <i>Identyfikatory</i> <i>Itd.</i>	W specyfikacji dla Klasy: <i>BT_OperatTech</i> określono atrybuty: <i>identyfikator opracowania</i> oraz <i>identyfikator zgłoszenia</i> . W rozporządzeniu ws. PZGiK jest mowa o <i>identyfikatorze zgłoszenia prac</i> oraz <i>identyfikatorze ewidencyjnym materiału zasobu</i> .	

459.	Klasa: <i>BT_OperatT ech</i>	Usunąć atrybut <i>zleceniodawca</i>	Gromadzenie informacji o zleceniodawcach nie znajduje uzasadnienia.	
460.	Załącznik	<p>Dodać załącznik nr 2 do rozporządzenia zawierający wzory map i innych dokumentów:</p> <p>A. Granice nieruchomości:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) protokół graniczny, b) protokół wznowienia znaków granicznych, c) akt ugody, d) protokół przyjęcia granic przed podziałem nieruchomości, e) protokół wyznaczenia punktów granicznych. <p>Niektóre z w/w wzorów znajdują się w innych przepisach ale wymagają aktualizacji.</p> <p>B. Mapy do celów prawnych:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) Mapa podziału pojedynczej nieruchomości, b) Mapa połączenia i podziału grupy nieruchomości, c) Mapa scalenia i podziału terenów budowlanych, d) Wzór rejestru przed scaleniem i podziałem, e) Wzór rejestru po scaleniu i podziale, f) Mapa podziału nieruchomości pod inwestycje liniowe, g) Mapa do zasiedzenia, h) Mapa nieruchomości do działu spadku i podziału sądowego, i) Mapa nieruchomości dla ustanowienia służebności gruntowych, j) Wzór wykazu zmian gruntowych, k) Wzór wykazu synchronizacyjnego, l) Mapa nieruchomości do ujawnienia stanu prawnego w księdze wieczystej, ł) Mapa regulacji stanu prawnego gruntów spółdzielni mieszkaniowej. <p>C. Mapy do celów planistycznych i</p>	Opracowanie i włączenie do rozporządzenia wzorów lub przykładów wszystkich rodzajów map, protokołów, wykazów, rejestrów, wezwań itp. wprowadzi ład i porządek przy wykonywaniu większości opracowań geodezyjnych do celów inwestycyjnych i własnościowych. Pozwoli także na odchudzenie administracji, gdyż będzie można zlikwidować kontrolę opracowań geodezyjnych w odgik, zastępując ją wyłącznie rejestracją i tylko kontrolą prawidłowości plików wsadowych do baz danych.	

		<p>projektowych:</p> <p>a) Mapy do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań,</p> <p>b) Mapa do celów projektowych dla inwestycji liniowych (drogi, koleje, linie energetyczne, gazowe itp.),</p> <p>c) Mapa do celów projektowych dla inwestycji powierzchniowych.</p>		
Nowe propozycje				
461.				
462.				
463.				
464.				
465.				
466.				
467.				
468.				